

ด

D magazine

www.d-magazine.de

สังคม • วัฒนธรรม • ครอบครัว • บันเทิง • ไลฟ์สไตล์

* สัมภาษณ์พิเศษ (รายละเอียดท้ายเล่ม)

“นิตยสารดี มีดี เพื่อคนไทย”

*Frohes
Fest*

ISSN: 2190-636X

05 / 03.2011

กฎของการโทรฯแจ้งเหตุการณ์ฉุกเฉิน ต้องคำนึงถึง 6 Ws

1. Wo ist etwas geschehen? เกิดขึ้นที่ไหน
2. Wer ruft an? ใครเป็นคนโทรฯ
3. Was ist geschehen? เกิดอะไรขึ้น
4. Wie viele Personen sind betroffen? มีคนบาดเจ็บกี่คน
5. Welche Art der Erkrankung/Verletzung liegt vor? ประเภทใดของโรคและการบาดเจ็บ
6. Warten auf Rückfragen! รอการถามกลับ

ประเทศ/เขต	ตำรวจ	ศูนย์ดับเพลิง	หน่วยกู้ภัย	อื่นๆ
ยุโรป (สหภาพอียู)	112	112	112	
เยอรมนี	110 หรือ 112	112	112	อายัดบัตรเครดิต โทรฯฉุกเฉิน เช่น บัตรธนาคาร บัตรเครดิต บัตรประกันฯ ฯลฯ
การโทรฯเรียกหมอ แต่ไม่อยู่ในลักษณะฉุกเฉิน เช่น โทรฯเรียกหมอในช่วงวันสุดสัปดาห์ ซึ่งคนไข้ไม่มีอาการที่เสี่ยงต่อการเสียชีวิต ในลักษณะนี้สามารถโทรฯหมายเลข 19222				116 116

ประเทศ/เขต	ตำรวจ	ศูนย์ดับเพลิง	หน่วยกู้ภัย	อื่นๆ
ออสเตรเลีย	133 หรือ 112	122	144	เรียกหมอ 141 หน่วยฉุกเฉินบนภูเขา 140
เบอร์โทรฯอายัดบัตรเครดิต				
<ul style="list-style-type: none"> • Maestro (Bankomat): +43 / 1 / 204 88 00 - Mastercard/Visa (Pay Life): +43 / 1 / 717 01 45 00 • Mastercard/Visa (Card Complete): +43 / 1 / 711 11 770 - Diners Club (Air Plus): +43 / 1 / 501 35 136 - American Express: +49 / 69 97 97 2000 				

ประเทศ/เขต	ตำรวจ	ศูนย์ดับเพลิง	หน่วยกู้ภัย	อื่นๆ
สวิตเซอร์แลนด์	117 หรือ 112	118 หรือ 112	144 หรือ 112	ช่วยเหลือเด็กและเยาวชน 147
ลิกเทินสไตน์	117 หรือ 112	118 หรือ 112	144 หรือ 112	ช่วยเหลือเด็กและเยาวชน 147
เดนมาร์ก	112	112	112	114 แจ้งเหตุอันตราย เช่น อาชญากรรม เป็นต้น
ฝรั่งเศส	17 หรือ 112	18 หรือ 112	15 หรือ 112	
อิตาลี	113 หรือ 112	115 หรือ 112	118 หรือ 112	
สเปน	091 (ตำรวจแห่งชาติ) 092 (ตำรวจท้องถิ่น) หรือ 112	080 หรือ 112	061 หรือ 112	หน่วยกู้ภัยทางทะเล 902 202 202

ประเทศ/เขต	กองปราบปราม	ศูนย์ดับเพลิง	หน่วยแพทย์กู้ชีพ	สายด่วนสุขภาพจิต
ประเทศไทย	1195	199 (กทม.)	1555 (กทม.)	1323
สอบถามข้อมูลอายัดบัตร ATM - บัตรเครดิต			1188	

บ.ก. บอกกล่าว

นิตยสารดี เล่มที่ท่านถืออยู่นี้เป็นเล่มที่ 5 อันหมายถึงว่า ดีมาก ได้ก้าวย่างเข้าปีที่ 2 แล้วนะคะ เมื่อเริ่มต้นปีใหม่ หลายๆ คนก็อาจถือเป็นวาระที่จะปรับปรุง เปลี่ยนแปลงอะไรต่ออะไรที่คิดว่าไม่เหมาะสม หรือว่าทดลองอะไรใหม่ๆ ที่ยังไม่เคยทำ ดีมาก ก็เช่นกันค่ะ

ในย่างก้าวเข้าปีที่ 2 นี้เราได้ปรับหมวดหมู่ของคอลัมน์ใหม่ ให้ดูดีขึ้น เริ่มจากภาคข่าว ซึ่งมีสื่อบางที่นำเสนอในรอบ 3 เดือนที่ผ่านมาพร้อมภาพข่าว ตามด้วยเรื่องจากปก ซึ่งในเล่มนี้เป็นกรอรวบรวมประเพณีเทศกาลต่าง ๆ ในเยอรมนี มาเล่าสู่กันฟังอย่างสั้นๆ เริ่มกันตั้งแต่เทศกาลคริสต์มาส เทศกาลถือศีลอด คานาวาล จนถึงเทศกาลที่สาวไทยในเยอรมนีมันเรียกขานกันว่า “วันไข่” ค่ะก็เทศกาลอีสเตอร์ หรือภาษาเยอรมันว่า โอสเทิร์นนั่นเอง แล้วก็เข้าสู่ ชีวิตในเยอรมนี ที่เริ่มจากการแนะนำให้อุจจกสมาคม การงานอาชีพที่ในเล่มนี้เราแนะนำงานแกะเสื้อผ้า บริการที่เรียกขานกันว่า Änderungsschneiderei ของหญิงไทยท่านหนึ่ง ต่อด้วยกฎหมาย ในเล่มก่อนเราคุยกันถึงเรื่องสิทธิพนักงานว่าสามารถได้มาอย่างไรบ้าง เล่มนี้ก็มาคุยกันต่อว่าเมื่อได้มาแล้วจะระวังอย่างไร ไม่ให้เสียสิทธิฯ นี้ไปนะคะ ในด้านการเรียนภาษาเยอรมัน ครูตอมก็นำเรื่องเกี่ยวกับไข่ มาฝากด้วยว่าใกล้จะถึง “วันไข่” แล้ว หมวดนี้ก็จะปิดท้ายด้วยบทสัมภาษณ์ คุณแม่จ๋อน กรุณาให้เวลาเล่าให้กองบก.ได้รับรู้เกี่ยวกับชีวิต ของ “แม่จ๋อน” คนดีคนหนึ่ง ในเยอรมนี จากนั้นก็จะเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับผู้หญิง ผู้หญิง ไม่ว่าจะเป็น ความสัมพันธ์ แฟนชั่น บ้านเทิง สุขภาพเล่มนี้เราคุยกันเรื่อง นิ้วล็อก โรคยอดฮิตอีกโรคของคนที่ต้องทำงานที่ใช้มือมาก ตามด้วยศิลปะแนะนำหนังสือ อาหาร และท่องเที่ยว ปิดท้ายกันด้วยธรรมะดี ๆ เพื่อเตือนใจค่ะ

หากท่านผู้อ่านสังเกตสักนิด จะพบว่าในเล่มนี้ ดีมากมีคอลัมน์ใหม่เพิ่มขึ้นมา อันได้แก่ คำถาม-คำตอบจากกงสุลเบอร์ลิน ซึ่งดีมาก ได้รับความอนุเคราะห์จากท่านกงสุลประจำสถานเอกอัครราชทูตไทย ณ กรุงเบอร์ลิน เรียบเรียงคำถามยอดฮิตและคำตอบที่เป็นประโยชน์เกี่ยวกับงานกงสุล ต่อด้วยตอบปัญหาลูกรัก เสนอข้อคิดในการเลี้ยงดูบุตรในต่างวัฒนธรรม และสุดท้ายที่ ดีมาก หวังว่าคงจะให้ความบันเทิงแก่ท่านผู้อ่านก็คือเรื่องสั้นขนาดยาว ชีวิตหญิงไทยในต่างแดนค่ะ

ก็หวังว่าสิ่งละอันพันละน้อยที่ ดีมาก นำเสนอในเล่มที่ 5 นี้ จะเป็นประโยชน์รวมทั้งให้ความบันเทิงต่อผู้อ่านนะคะ หากท่านมีความคิดเห็นอย่างไรต่อการปรับคอลัมน์ รวมทั้งคอลัมน์ใหม่ที่เรานำเสนอ ถูกใจไม่ถูกใจอย่างไร กรุณาติชมมาได้ทั้งกองบรรณาธิการนะคะ คณะจัดทำ ดีมาก จะได้ปรับปรุงให้ ดีมาก ดีขึ้นไปเรื่อยๆ ค่ะ

ท้ายสุด เข้าปีที่ 2 ก็หมายถึงเวลาของการต่ออายุสมาชิกด้วยนะคะ สมาชิกทุกท่านสามารถต่ออายุสมาชิกมาได้โดยโอนเงินค่าสมาชิกเข้าบัญชีของ ดีมาก ระบุว่าต่ออายุสมาชิกค่ะ พบกันเล่มที่ 6 นะคะ

สารบัญ

เรื่องดีจากปก

Frohes Fest จากคริสต์มาส ถึงอีสเตอร์: เทศกาลต่าง ๆ ของเยอรมนี.....10

ข่าว

จดหมายคุยกับ บ.ก.....5

ภาพข่าว.....6

ชีวิตในประเทศเยอรมนี

แนะนำสมาคม: กลุ่มพยาบาลไทยในยุโรป กลุ่มรักวัฒนธรรมไทย ฮัมบวร์ก.....14

อาชีพ: แก้วไข่มุก.....16

กฎหมายดี ๆ: ทำอย่างไรจึงจะไม่ให้เสียสิทธิพำนัก.....18

คำถาม-คำตอบจากกงสุล.....21

การศึกษา: การศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย.....22

เรียนภาษาเยอรมัน: เรื่องน่ารู้เกี่ยวกับไข.....24

สัมภาษณ์: แม่จ้ออน.....26

แนะนำหนังสือ: หนังสือแปลชุด แวมไพร์น้อย.....29

Lifestyle สไตล์ D

บันเทิง: How to train your Dragon & Toy Story 3.....30

แฟชั่น: แฟชั่นไทย & แฟชั่นสาวน้อย.....32

ห้องครัว: ช่องว่างแกล้มกาแฟ.....35

เช็ทซ์และความสัมพันธ์: วันนี้คุณมีความสุขหรือยัง.....36

สุขภาพ: นิ้วล็อก โรคของคนขยัน (เกินไป).....38

ตอบปัญหาลูกรัก: รับมือกับเด็กวัยทำทาย: ตอน "ซูลูก".....40

ปกิณฑกะ: มาเก็บผักป่ากันเถอะ.....42

DIY: Découpage: สรรสร้างงานศิลป์ด้วยการตัดปะ.....44

ศิลปะสำหรับเด็ก: Auf Stein malen.....46

นิยาย: มณีน้ำหนึ่ง.....48

ท่องเที่ยวไทย: Wakeboarden auf Koh Phangan.....51

ท่องเที่ยวยุโรป: ตะลอนไป "อิตาลี" ตอนที่ 1.....52

ธรรมะท้ายเล่ม: .เชื้อกรรมอย่างไรไม่ให้ตกต่ำ.....54

10

16

26

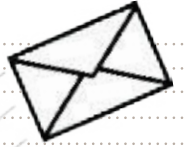

32

52

จดหมาย คุยกับ บ.ก.

เรียน ท่านบรรณาธิการและคณะผู้จัดทำนิตยสารดี

ด้วยทางวัดได้รับหนังสือนิตยสารดี จำนวน 30 เล่ม เป็นหนังสือรูปเล่มสวยงามน่าอ่าน เต็มไปด้วยเนื้อหาสาระที่มีประโยชน์แก่ผู้อ่านเป็นอย่างมาก และทางวัดธรรมนิवासได้ทำการแจกจ่ายให้แก่ชาวไทยที่มาทำบุญที่วัดเป็นที่เรียบร้อยแล้ว

ทางวัดธรรมนิवासจึงใคร่ขอเจริญพรมา ณ. ที่นี้ด้วย

พระอาจารย์ตุ๋ เย็นใจ
เจ้าอาวาสวัดธรรมนิवास

กราบนมัสการพระอาจารย์ตุ๋

กองบรรณาธิการขอกราบขอบพระคุณพระอาจารย์ที่ได้อนุเคราะห์แจกจ่ายนิตยสารดี เพื่อเผยแพร่ให้แก่ชาวไทยในวงกว้างค่ะ และคำชมเล็กๆน้อยๆ เป็นกำลังใจที่ประเสริฐแก่ทีมงานอย่างมากค่ะ

บก.

สวัสดีค่ะ บก. นิตยสารดี ที่นับถือ

ดิฉันได้ส่งเงินมากับจดหมายนี้จำนวน 20 ยูโร เพื่อจ่ายเป็นค่าสมาชิกของหนังสือนิตยสารดี ของปี 2011 (2554) ดิฉันขอออกความคิดเห็นหน่อยได้ไหมคะ? นิตยสารดี จะดูดียิ่งขึ้น ควรจะมีคอลัมน์นี้ควบคู่ไปด้วยค่ะ

- คอลัมน์ธรรมะจากพระสงฆ์บ้างเล็ก ๆ น้อย ๆ
- คอลัมน์ธรรมะจากบุคคลธรรมดาบ้างเล็ก ๆ น้อย ๆ
- คอลัมน์กับผู้สูงอายุ ชาติโอกาสจริง ๆ คนจนจริง ๆ ในเมืองไทย
- คอลัมน์กับเด็ก ๆ ด้อย โอกาสด้วย เช่น เด็กกำพร้า ไม่มีพ่อแม่ เด็กพิการ
- ถึงแม้นจะเป็นนิตยสารดี ทางวิชาการ แต่ควรมีคอลัมน์รากหญ้าแทรกไปด้วย คนไทยจะขาดสิ่งนี้ไม่ได้ ธรรมะ 10% (รวมถึงธรรมะที่บุคคลธรรมดาเขียนเข้ามา) การทำบุญกับผู้สูงอายุ 10% กับเด็กด้อยโอกาส 10% กฎหมาย 10% ที่เหลือก็เป็นอื่น ๆ ค่ะ น่าจะนำธรรมะของพระสงฆ์จากหลาย ๆ วัดมาลงนะคะ และอยากทราบเรื่อง คีล 5 และ คีล 8 ขอให้ช่วยนำมาลงด้วยนะคะ ที่อยากทราบอีกอย่างหนึ่งคือ หมายเลขสมาชิกของดิฉันค่ะ

สำราญ

เรียนคุณสำราญ

ขอบคุณมากนะค่ะที่ส่งเงินค่าสมาชิกของปีใหม่นี้มาให้ คุณสำราญเป็นคนแรกที่ต่ออายุสมาชิกเลยคะ สำหรับคำแนะนำต่าง ๆ ทางกองบรรณาธิการจะได้นำไปหารือกันต่อไปนะค่ะ เรื่องเลขหมายสมาชิกนั้น จะอยู่บนหน้าของที่เราจัดส่งหนังสือให้นะค่ะ ตัวเลขข้างบนชื่อและที่อยู่ของคุณค่ะ ก็บอกตรงนี้อีกครั้งนะค่ะ หมายเลขสมาชิกของคุณคือ 2010-006 ค่ะ

แล้วเขียนมาคุยอีกนะค่ะ

บก. พัทยา เรือนแก้ว

Thai Armed Forces Day in Berlin

นาวาอากาศเอก มานิต วงษ์วาทย์ ผู้ช่วยทูตฝ่ายทหาร และผู้ช่วยทูตฝ่ายทหารอากาศ และ พันเอก จิรวัดมน พันสวัสดิ์ รองผู้ช่วยทูตฝ่ายทหารและผู้ช่วยทูตฝ่ายทหารบก พร้อมควมวณายเชิดชู รักตะบุตร อุปทูต และข้าราชการสถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงเบอร์ลิน ร่วมกันจัดงานเลี้ยงรับรอง ในโอกาสวันกองทัพไทยที่โรงแรม Adlon Kempinski กรุงเบอร์ลิน เมื่อวันที่ 7 มกราคม 2554 โดยมีแขกผู้มีเกียรติมาร่วมงานประมาณ 300 คน

Frankfurt

ท่านอธิบดีกรมการกงสุลนายจักร บุญหลง และท่านอธิบดีกรมสุขภาพจิต น.พ.อภิชัย มงคลพร้อมคณะ เดินทางมาพบปะ ชุมชนไทย โดยมีท่านกงสุลใหญ่ชัยเลิศ หลิมสมบุญณพร้อมภริยาให้การต้อนรับ

(ถ่ายภาพโดย: ฤทธิชัย ทับสุวรรณ)

Berlin

การประชุมเพื่อแลกเปลี่ยนข้อคิดเห็นและมีส่วนร่วมในกระบวนการเสริมสร้างชุมชนไทยในสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนีให้เข้มแข็ง จัดประชุมโดยสถานเอกอัครราชทูตไทยในกรุงเบอร์ลินในวันที่ 27 มกราคม 2554 ระหว่างเวลา 09:00 – 16:00 น. ณ อาคารวิลล่าของสอท.

(ถ่ายภาพโดย: อัมพร วอลเคอร์)

Neumünster

สัมมนา”สะกิด(ใจ)สักนิด ให้คิดถึงลูก” จัดโดยกลุ่มชุมชนไทยในฮัมบวร์กและนอยมีนสเตอร์ ในวันที่ 18-20 กุมภาพันธ์ 2554 โดยได้รับความอนุเคราะห์จากกรมการกงสุล กระทรวงต่างประเทศและได้รับการสนับสนุนจากกรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข

ภาพหมู่: (แถวนั่งจากซ้าย) คุณนิตยาภรณ์ มงคล(นักจิตวิทยาเชี่ยวชาญ) นพ.อภิชาติ มงคล อธิบดีกรมสุขภาพจิต อัครราชทูตที่ปรึกษา สอท. กรุงโรม นายจักร บุญหลง อธิบดีกรมการกงสุล อท. นายเชิดชู รักตะบุตร อท. ที่ปรึกษาฝ่ายแรงงาน นางสุชาดา ชีเจริญ และคุณสุภาวดี นवलสกุล (นักจิตวิทยาเชี่ยวชาญ) (ถ่ายภาพโดย นันทิรัตน์ อินสว่าง)

Baden-Württemberg

สำนักงานพาณิชย์ ประจำ สอท. ณ กรุงเบอร์ลิน มีกำหนดการจัดกิจกรรมส่งเสริมการขายสินค้าอาหาร ประเภทอาหารสำเร็จรูป เครื่องแกง ซอสปรุงรส ข้าวหอมมะลิ ผลไม้อบกรอบ ฯลฯ ร่วมกับบริษัทผู้นำเข้า Feinkost Dittmann Reichold Feinkost GmbH และ ซูเปอร์มาร์เก็ตในเครือของกลุ่ม Edeka ในจำนวน 112 สาขา ในระหว่างช่วงวันที่ 21 มกราคม – 19 กุมภาพันธ์ 2554 (ภาพโดย อัญชัญ เฮียร์ลิง)

รายงานข่าว: สัมมนา “สะกิด(ใจ)สัณนิท ให้คิดถึงลูก”

รายงานโดย อัญชัญ เฮียร์ลิง

เมื่อวันที่ 18-20 กุมภาพันธ์ 2554 ชุมชนไทยในอัมบวร์คและนอยมีนสเตอร์ ประเทศเยอรมนีได้จัดงานสัมมนาวางแผนการแก้ไขและการสร้างอนาคตร่วมกันสำหรับเยาวชนชาวไทยที่เติบโตเป็นชนรุ่นที่สองในเยอรมนีและยุโรป ที่ Kiek In เมือง Neumünster การสัมมนาดังกล่าวได้รับความอนุเคราะห์จากกรมการกงสุล กระทรวงการต่างประเทศและได้รับการสนับสนุนจากกรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข ซึ่งท่านอธิบดีกรมการกงสุล นายจักร บุญหลงและท่านอธิบดีกรมสุขภาพจิต นพ.อภิชาติ มงคล ได้นำคณะนักจิตวิทยาจากประเทศไทย อันมี นพ.ประเวศ ตันติพิวัฒน์สกุล คุณสุภาวดี นวลสกุล คุณนิตยาภรณ์ มงคล ข้าราชการผู้ติดตาม และนายคำฤทธิ วิริยะกุล ผู้สื่อข่าวไทยรัฐ ชุมชนไทยที่เข้าร่วมสัมมนาจำนวน 70 คน เป็นประธานสมาคมต่างๆ หัวหน้ากลุ่มต่างๆ อาสาสมัครจากทั่วประเทศเยอรมนีและเครือข่ายหญิงไทยในยุโรป กล่าวเปิดการสัมมนาเมื่อวันที่ 19 กุมภาพันธ์ 2554 ที่ห้องประชุมใหญ่ของ Kiek In นายจักร บุญหลง ได้ชี้แจงถึงวัตถุประสงค์ของการจัดสัมมนาครั้งนี้ว่า เพื่อกระชับการประสานงานและความร่วมมือซึ่งกันและกันระหว่างส่วนราชการไทยกับชุมชนไทยให้แน่นแฟ้นยิ่งขึ้น และขอให้ช่วยกันสอดส่องดูแลความเป็นอยู่ของชาวไทยและครอบครัวในต่างแดน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเยาวชนไทยที่ติดตามพ่อแม่ไปอาศัยอยู่ในต่างประเทศ นอกจากนี้ นายจักร บุญหลงยังได้แจ้งให้ชุมชนไทยในต่างแดนทราบว่า ขณะนี้กำลังมีการพิจารณาความเป็นไปได้ในการยื่นคำร้องขอทำบัตรประชาชนในต่างประเทศ ซึ่งทางกระทรวงการต่างประเทศกำลังหารือกับกระทรวงมหาดไทยอยู่

การสัมมนาเริ่มโดย นพ.ประเวศ ตันติพิวัฒน์สกุล (นายแพทย์ผู้ทรงคุณวุฒิ) และนักจิตวิทยาเชี่ยวชาญอีกสองท่าน คือ คุณสุภาวดี นวลมณี และคุณนิตยาภรณ์ มงคล ได้นำการพูดคุยถึงปัญหาและสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับเยาวชนไทยที่ติดตามมารดาทั้งในภาพบวกและภาพลบ และได้ระดมความคิดเห็นร่วมกัน ในการสร้างภาพอนาคตที่อยากเห็น จากนั้นผู้ร่วมสัมมนาได้แลกเปลี่ยนประสบการณ์ซึ่งกันและกัน ในการทำกิจกรรมแบ่งกลุ่มทำงาน สร้างความสนุกสนานและพึงพอใจแก่ผู้เข้าร่วมสัมมนาเป็นอย่างดี ก่อนเสร็จสิ้นการสัมมนาในวันที่ 20 กุมภาพันธ์ อธิบดีกรมสุขภาพจิต นพ.อภิชาติ มงคล ได้สรุปหาแนวทางสำหรับการทำงานในอนาคตร่วมกันระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน

การสัมมนาในครั้งนี้ประสบความสำเร็จอย่างยิ่ง นับว่าเป็นนิมิตรหมายอันดีที่ เยาวชนไทยในต่างแดนจะมั่นใจได้ว่า พวกเขาไม่ได้ถูกลืม นิตยสารดี จึงขอฝากอนาคตของลูกๆหลานๆไทยไว้ในมือของผู้ใหญ่ ผู้ซึ่งจะเป็นที่ปรึกษาแก่เยาวชน เพื่อให้พวกเขาสามารถพบแนวทางที่มั่นคง สามารถคิดเป็น และมีอนาคตที่ดีต่อไป

ขอเชิญชวนร่วมลงชื่อเรียกร้องให้รัฐบาลไทยจัดสรรงบประมาณเพื่อกิจกรรมเสริมสร้างชุมชนไทยเข้มแข็งในต่างประเทศ

ในปี่งบประมาณที่ผ่านมาชุมชนไทยคงจะสังเกตเห็นได้ว่า กิจกรรมหลาย ๆ กิจกรรมที่เสนอต่อสถานเอกอัครราชทูตไทย หรือสถานกงสุลใหญ่ จะไม่ได้รับการสนับสนุน หรือแม้แต่การดำเนินงานกงสุลสัญจร ซึ่งเคยออกบริการในหลายๆท้องถิ่น ก็ต้องจำกัดจำนวนลง เหตุผลประการสำคัญที่ทำให้เป็นเช่นนั้นก็คือ งบประมาณเพื่อกิจกรรมส่งเสริมชุมชนไทยในต่างประเทศให้เข้มแข็งถูกตัดออกเป็นจำนวนมาก ทำให้กระทรวงการต่างประเทศ ไม่สามารถจัดสรรงบประมาณมาให้แก่สถานเอกอัครราชทูตและสถานกงสุลใหญ่ เพื่อจัดสรรให้แก่วชุมชนไทยนำไปจัดกิจกรรมเพื่อเสริม สร้างความเข้มแข็งของชุมชนและเพื่อพัฒนาศักยภาพและช่วยเหลือคนไทยในเยอรมนีและประเทศอื่นๆ ทั้งนี้ทั้งนั้นเป็นเพราะกระทรวงการคลังก็ตี สำนักรบประมาณก็ตี รวมทั้งรัฐสภา(ผู้ที่เกี่ยวข้องในการพิจารณางบประมาณ) มิได้ตระหนักถึงความสำคัญของการดำเนินกิจกรรมเหล่านี้ มองเห็นเพียงว่า ชุมชนไทยในต่างประเทศเป็นเพียงชุมชนเล็กๆ มิได้ส่งผลอันดีต่อประเทศไทย แต่ในความเป็นจริงแล้วในปัจจุบันมีคนไทยพำนักและทำงานอยู่ในประเทศต่างๆเป็นจำนวนมาก นับวันจะมากขึ้นเรื่อยๆ คนไทยจำนวนไม่น้อยประสบปัญหาและต้องการความช่วยเหลือ ในขณะที่ด้วยกันคนไทยได้รวมตัวกันเป็นกลุ่มเป็นชุมชนไทยในต่างแดน ซึ่งจะเติบโตขึ้นทุกวัน กลุ่มและชุมชนไทยเหล่านี้ส่วนหนึ่งรวมตัวกันเพื่อทำงานช่วยเหลือเพื่อร่วมชาติที่เดือดร้อน อีกส่วนหนึ่งเพื่อส่งเสริมให้เพื่อนร่วมชาติที่ต้อยโอกาสกว่า ได้ดำรงชีพอยู่ในต่างแดนได้อย่างสมศักดิ์ศรี นอกจากนี้คนไทยและชุมชนไทยในต่างประเทศยังเป็นแหล่งส่งเงินตราต่างประเทศที่สำคัญของประเทศไทย เพราะยอมเป็นที่รู้จักกันอยู่ว่า คนไทยในต่างประเทศเกือบจะทุกคนจะรีบร้อนจะส่งเงินให้ครอบครัวของตนที่ประเทศไทย จากข่าวสารตลาดแรงงานพบว่าในปี 2550 มีรายได้ที่ส่งกลับจากต่างประเทศผ่านระบบธนาคารเป็นจำนวนเงิน 56,273 ล้านบาท ซึ่งยังมีรวมเงินที่ส่งกลับบ้านนอกระบบ ที่มีจำนวนมหาศาลเช่นกัน ในแง่นี้ การจัดสรรงบประมาณเพื่อดำเนินกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งแก่ชุมชนไทยในต่างแดนจึงเป็นการลงทุนที่คุ้มกำไร เพราะเมื่อคนไทยในต่างประเทศมีชีวิตที่ดีมีปัญหาน้อย ก็จะสามารถทำงานได้เต็มที่ ผลที่ตามมาก็คือจะสามารถส่งรายได้กลับเข้าประเทศมากขึ้น ประเทศชาติก็จะมีเงินตราต่างประเทศ เพื่อการกระตุ้นเศรษฐกิจให้พัฒนาและคล่องตัว

นิตยสารดี จึงใคร่ขอเชิญชวนชาวไทยทุกท่านร่วมกันเรียกร้องให้ หน่วยงานราชการไทยที่เกี่ยวข้องพิจารณาจัดสรรงบประมาณเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งแก่ชุมชนไทยในต่างประเทศ โดยการร่วมกัน ลงชื่อ ระบุชื่อเมือง พร้อมลายเซ็นนี้ ในข้างท้ายนี้ แล้วส่งกลับมายัง กองบรรณาธิการนิตยสารดี D-Magazine, c/o Dr. Pataya Ruenkaew, Carl-von-Ossietzky-Str. 21, 33615 Bielefeld

หรือร่วมลงชื่อในเวปไซต์ของ นิตยสารดี โดยเข้าไปที่ www.d-magazine.de หรือ www.d-magazine.eu เพื่อที่นิตยสารดี จะได้จัดรวบรวมส่งต่อไปยังหน่วยงานที่รับผิดชอบต่อไป

ข้าพเจ้าผู้มีรายนามข้างท้ายนี้ ขอเรียกร้องให้มีการพิจารณาจัดสรรงบประมาณเพื่อดำเนินกิจกรรมสร้างเสริมความเข้มแข็งแก่กลุ่มและชุมชนไทยในต่างประเทศ

ชื่อ	พำนักอยู่ในเมือง	ลายเซ็น
1.....		
2.....		
3.....		
4.....		และต่อไป

8 มีนาคม 2554 100 ปีวันสตรีสากล

พัทธา เรือนแก้ว

วันที่ 8 มีนาคม ของทุก ๆ ปี สหประชาชาติ รวมทั้งรัฐบาลทั่วโลกยอมรับให้เป็น วันสตรีสากล (Internationaler Frauentag) ในปี 2554 (ค.ศ.2011) นี้ถือเป็นโอกาสพิเศษเพราะเป็นปีที่เวียนมาครบรอบ 100 ปี หนึ่งร้อยปีแห่งการต่อสู้ฝ่าฟันของผู้หญิงทั่วโลกเพื่อให้ได้รับสิทธิความเท่าเทียมในโอกาส และค่าตอบแทนในการทำงานที่เป็นธรรม

ตำนานต่าง ๆ ที่กล่าวถึงกำเนิดของ วันสตรีสากล จะเป็นเรื่องราวที่กล่าวโยงไปถึงขบวนการต่อสู้ของแรงงานหญิงในช่วงกลางศตวรรษที่ 19 ต่อ 20 และที่สำคัญที่สุดคือ การประท้วงและเดินขบวนของคองงานหญิงในอุตสาหกรรมสิ่งทอในสหรัฐอเมริกา เมื่อปี ค.ศ. 1858 (พ.ศ. 2401) เพื่อเรียกร้องให้ขึ้นค่าแรง และปรับเงื่อนไขการทำงาน รวมทั้งหอพักอาศัยให้ดีขึ้น ณ ขณะนั้นกลุ่มผู้หญิงสังคมนิยมได้กำหนดกันว่าจะจัดให้มี วันสตรีสากลในปลายเดือนกุมภาพันธ์ เพื่อเรียกร้องสิทธิในการเลือกตั้งของผู้หญิง และวันที่ 20 กุมภาพันธ์ ค.ศ.1909 (พ.ศ.2452) ก็มีการฉลอง วันสตรีสากล ดังกล่าวในอเมริกาเหนือ

แต่ใครจะคาดได้ว่า ที่จริงแล้วการกำหนดให้มี วันสตรีสากล เป็นประจำทุก ๆ ปี นั้นเป็นความริเริ่มของ นักสังคมนิยมสตรีชาวเยอรมันชื่อ Clara Zetkin ที่เสนอในการประชุมสตรีสังคมนิยมนานาชาติครั้งที่ 2 ที่โคเปนเฮเกน ประเทศเดนมาร์ก เมื่อวันที่ 27 สิงหาคม 1910 (พ.ศ. 2453)

การเฉลิมฉลอง วันสตรีสากล ครั้งแรกเกิดขึ้นในวันที่ 19 มีนาคม 1911 (พ.ศ. 2454) ประเทศที่เฉลิมฉลองได้แก่ เดนมาร์ก เยอรมนี ออสเตรีย สวิตเซอร์แลนด์ และสหรัฐอเมริกา ในปีต่อ ๆ มากก็มีการเฉลิมฉลองในประเทศต่าง ๆ ในยุโรปเพิ่มขึ้น

การประกาศให้วันที่ 8 มีนาคม เป็นวันสตรีสากล จริง ๆ เกิดขึ้นหลังจากนี้ 10 ปี มีตำนานอีกหลายตอนที่กล่าวถึงการเลือกวันที่ 8 มีนาคม เช่น เพื่อให้ระลึกถึงการประท้วงระบบซาร์ในรัสเซียของแรงงานหญิงในเมืองเซนต์ปีเตอส์เบิร์ก แต่ไม่ว่าจะเป็นเช่นไร ที่แน่ ๆ ก็คือ วันสตรีสากล ถือเป็นประเพณีปฏิบัติของชาวสังคมนิยม

ในเยอรมนี ในช่วงเผด็จการนาซี การเฉลิมฉลองวันสตรีสากลถูกสั่งห้ามด้วยว่าเกี่ยวข้องกับลัทธิสังคมนิยม ในปี 1946 (หลังเยอรมนีแพ้สงครามโลกครั้งที่ 2) วันสตรีสากล กลับมาเป็นวันหยุดอีกครั้งในเขตคุ้มครองของสหภาพรัสเซียในเยอรมนีตะวันออก ในเขตตะวันตก วันสตรีสากล กลับมาได้รับความสนใจอีกครั้งเมื่อขบวนการต่อสู้ของสตรีเริ่มต้นขึ้นในช่วงทศวรรษที่ 60 และแล้วในเดือนธันวาคม 1977 (พ.ศ. 2520) สหประชาชาติได้ประกาศในการประชุมสามัญ ให้วันที่ 8 มีนาคม เป็นวันสตรีสากล

ประเพณีปฏิบัติในวันสตรีสากล อย่างหนึ่งคือการมอบดอกกุหลาบแดงแก่กัน อันน่าจะมาจากคำเรียกร้องในวันสตรีสากล ปี ค.ศ. 1986 (พ.ศ.2529) ที่ว่า “เราต้องการขนมปังและดอกกุหลาบ” (Wir wollen Brot und Rosen) ขนมปัง หมายถึง สิทธิที่จะได้งานทำที่ได้ค่าแรงที่เป็นธรรม มีสิทธิเท่าเทียมที่จะได้รับการศึกษา และได้รับการประกันทางสังคม ดอกกุหลาบ คือสัญลักษณ์ ของความอดกลั้นผ่อนปรน (Toleranz) สันติภาพ โอกาสที่จะได้เป็นแม่และทำงานในเวลาเดียวกัน

การฉลอง 100 ปีวันสตรีสากล ในเยอรมนีจัดขึ้นในเมืองต่าง ๆ บางเมืองได้จัดเฉลิมฉลองเมื่อปีที่แล้ว (พ.ศ. 2553) บางเมืองจัดโครงการต่อเนื่องจาก มีนาคม 2010 ถึง มีนาคม 2011 ที่น่าสนใจคือ โครงการนิทรรศการเคลื่อนที่ของเขต Marzahn-Hellersdorf ซึ่งเป็นการเล่าเรื่องความเท่าเทียม ความเสมอภาคของผู้หญิง ด้วยมุมมองของผู้หญิงผ่านเรื่องราวในชีวิตประจำวัน และในครอบครัว นำเสนอเป็นรูปถ่ายและแผนภาพ งานนิทรรศการนี้มีแนวคิดที่ต่างไปจากกิจกรรมวันสตรีสากลอื่นๆ ที่ชูประเด็นการต่อสู้ทางการเมือง หรือความเท่าเทียมขององค์กรผู้หญิงต่าง ๆ ในกรอบที่กว้างและไกลตัวผู้หญิง ที่น่าสนใจอีกโครงการหนึ่งคือ การเผยแพร่กิจกรรมต่างๆ ที่จัดดำเนินการโดยผู้หญิง และเพื่อผู้หญิง 100 โครงการ เริ่มต้นตั้งแต่วันที่ 2 ธันวาคม ปี 2010 จนถึง 8 มีนาคม 2011 โครงการนี้เป็นของ ส.ส.พรรคเขียวในรัฐสภาของสหพันธ์ (Fraktion der Grün in Bundestag) จุดประสงค์เพื่อให้เห็นตัวตนของผู้หญิง โดยเฉพาะที่ทำงานเพื่อสังคม

ประเทศไทยก็ไม่น้อยหน้าใคร ปีนี้ องค์กรพัฒนาเอกชน สหภาพแรงงานสตรี มูลนิธิ และกลุ่มต่างๆ รวมทั้งศิลปิน กว่า 30 กลุ่ม ร่วมกันจัดงาน 100 ปีวันสตรีสากล กิจกรรมหลักจะมีขึ้นระหว่างวันที่ 6 - 8 มีนาคม มีการเสวนาว่าด้วยคุณภาพชีวิตผู้หญิงทำงาน 100 ปีการต่อสู้ของขบวนการสตรี ภาพสะท้อนของผู้หญิงในวรรณกรรม ยุทธศาสตร์ขบวนการผู้หญิงร่วมสมัย และ(ร่าง)กฎหมายความเสมอภาคทางเพศ 'ไฮท์ไลท์' ของงานก็คือ นายกรัฐมนตรี นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ รับฟัง “เจตนารมณ์ 100 ปีวันสตรีสากล และข้อเสนอของคณะจัดงาน” รวมทั้งบรรยายพิเศษ : นโยบายรัฐบาล เรื่อง “ผู้หญิงทำงานกับคุณภาพชีวิตที่ยั่งยืน

นอกจากนี้กลุ่มศิลปินหญิง ยังจัดให้มีการแสดงนิทรรศการศิลปะศิลปินหญิง 100 ปี วันสตรีสากล 100th Year of International Women's Day ณ พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ หอศิลป์ The National Gallery ระหว่าง วันที่ 6 - 19 มีนาคม 2554

ข้อมูลจาก: องค์กรเครือข่ายจัดงาน 100 ปี สตรีสากล เครือข่ายผู้หญิงพลิกโฉมประเทศไทย คณะกรรมการเครือข่ายพลังสตรีเพื่อการปฏิรูป

<http://www.dgb-frauen.de/aktuell/politik/100-jahre-internationaler-frauentag-kleine-geschichte/>

<http://www.platinnetz.de/magazin/gesellschaft/kultur/100-jahre-weltfrauentag>

<http://www2.gender.hu-berlin.de/ztg-blog/2010/03/wanderausstellung-100-jahre-internationaler>

http://www.nadir.org/nadir/periodika/widerstand/kadin_1.htm

http://www.gruene-bundestag.de/cms/frauentag/rubrik/19/19034.frauentag_100.html

<http://www.russland.ru/frauentag/morenews.php?iditem=7>

เรื่องดีจากปก
โดย พัทยา เรือนแก้ว

Frohes Fest!!

จาก ครีส์ตมาส์ ถึง โครทึร์น
เทศกาลต่างๆ ของ เยอรมนี

คงไม่มีใครไม่เคยได้ยินคำว่า Frohes Fest! (อาจแปลได้ว่า ขอให้สนุกสนานขึ้นมึนกับเทศกาล งานเลี้ยง) ที่คนเยอรมันใช้อยู่เสมอๆ เวลาที่จะรำลา หรือทักทายเมื่อถึงฤดูเทศกาลต่างๆ เทศกาลในเยอรมนีก็มีหลากหลาย แต่ละเทศกาลก็มีความเป็นมาและเป็นไป และจากการที่ว่าเยอรมนีเป็นประเทศหนึ่งที่นับถือศาสนาคริสต์ แกม Martin Luther นักปฏิรูปศาสนาคอนสตันซ์ก็เป็นคนเยอรมันด้วย เทศกาลต่าง ๆ ในเยอรมนีจึงมักเชื่อมโยงกับคริสต์ศาสนาอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

เทศกาลที่สำคัญที่สุดคงจะหนีไม่พ้นเทศกาลคริสต์มาส (Weihnachten) ที่จะฉลองกัน 3 วัน คือ 24-26 ธันวาคม วันที่ 24 เป็นวัน Heiliger Abend ภาษาชาวบ้านอาจเรียกกันว่า Heiligabend ถือกันว่าเป็นวันประสูติของพระเยซู ศาสดาของคริสต์ศาสนา วันที่ 25 และ 26 เป็นวันฉลองคริสต์มาสวันที่ 1 และ วันที่ 2

เทศกาลคริสต์มาสมักจะเริ่มขึ้นก่อนหน้าวันที่ 24 ธันวาคม โดยทั่วไปก็ตั้งแต่ต้นเดือนธันวาคม บางปีอาจเริ่มตั้งแต่ปลายเดือนพฤศจิกายน เมื่อเริ่ม Advents ที่มีอยู่ 4 Advent ด้วยกัน erster Advent หรือ Advent แรกจะเป็นวันอาทิตย์ 4 อาทิตย์ก่อนวันคริสต์มาส (24 ธันวาคม) อันถือว่าเป็นจุดเริ่มต้นของวงจรรอบปีตามศาสนาคริสต์ ในเวลาเดียวกัน Weihnachtsmarkt หรือตลาดคริสต์มาสก็จะเริ่มขึ้น และที่จะสังเกตเห็นได้ง่าย ๆ ว่าเทศกาลคริสต์มาสมาถึงแล้ว ก็คือตามร้านสรรพสินค้าทั้งหลายจะติดตั้งต้นคริสต์มาส ซึ่งก็คือต้นสนฉัตรตกแต่งด้วย Weihnachtskugel ลูกกลมๆ ที่ทำด้วยแก้วบางๆ สีต่าง ๆ ประดับประดาด้วยกล่องของขวัญเล็กๆ และอื่นๆ แกมเปิดเพลงเกี่ยวกับเทศกาลนี้ที่ยอดฮิตทุกปีคงหนีไม่พ้น Last Christmas ของ George Michael (ผู้เขียนชอบ) ช่วงเวลาดังกล่าวชาวเยอรมันจะตกแต่งหน้าบ้าน รวมทั้งตามหน้าต่าง

บ้านด้วยไฟดวงเล็กๆเป็นรูปต่างๆ หรือประดับไฟตามต้นไม้หน้าบ้าน ในวันที่ 24 ธันวาคม (บางบ้านอาจก่อนหน้านั้น) บ้านชาวเยอรมันส่วนใหญ่จะตกแต่งต้นคริสต์มาส ตั้งในห้องรับรอง หรือห้องนั่งเล่น ใต้ต้นคริสต์มาสก็จะมีเพิงหรือบ้านเล็กๆ ปูพื้นด้วยหญ้าฝาง ข้างในจะมีเด็กทารกนอนอยู่ มีผู้หญิงนั่งคุกเข่าอยู่ข้างๆ มีผู้ชายถือไม้เท้าสำหรับไล่ฝูงสัตว์เลี้ยง และมีวัว แกะ แพะ วางอยู่รอบๆ บ้านและตุ๊กตาเหล่านี้ก็คือสัญลักษณ์แสดงการประสูติของพระเยซูนั่นเอง เด็กทารกนั้นคือพระเยซู ผู้หญิง และผู้ชาย คือ มาเรีย และโยเซฟ พระมารดาและบิดาของพระเยซู เนื่องจากพระเยซูเกิดในเพิงที่ฟักของคนเลี้ยงแกะ จึงต้องมีตุ๊กตารูปสัตว์ต่างๆวางไว้ให้เห็น ทั้งหมดนี้เรียกว่า Weihnachtskrippe

ประเพณีปฏิบัติในเทศกาลคริสต์มาสที่สำคัญมักจะอยู่ที่วันที่ 24 ธันวาคม วันนี้อยู่ถือว่าเป็นวันครอบครัวหรือวันรวมญาติกันว่าได้ ครอบครัวจะมาอยู่พร้อมหน้าพร้อมตากัน โดยเฉพาะปู่ย่า ตายาย พ่อแม่ ลูก เป็นวันที่จะมอบของขวัญแก่กันและกัน ที่เรียกว่า Bescherung เด็กๆ มักจะรอเวลาที่ เทวดาองค์น้อยๆ (Christkind) นำของขวัญมาให้ ในบางท้องถิ่นจะมีพิธีในโบสถ์ตอนเย็น เมื่อกลับมามีครอบครัวจะร่วมร้องเพลงกัน ก่อนที่จะร้องเพลง ผู้ใหญ่มักจะแอบเอาของขวัญไปวางใกล้ ๆ ต้นคริสต์มาส แล้วปิดประตูไม่ให้เด็กเห็น เมื่อร้องเพลงเสร็จก็จะให้เด็ก ๆ เข้าไปดูว่า Christkind นำอะไรมาให้ ในวันที่ 25 ธันวาคม บางท้องถิ่นจะมีพิธีกรรมในโบสถ์ตอนเช้า ส่วนวันที่ 26 ธันวาคม ก็ถือเป็นวันฉลองคริสต์มาสวันที่สอง ซึ่งจะไม่มีการทำอะไรเป็นพิเศษ

Christus mansionem benedicat
 20 * C + M + B + 11
Christus segne dieses Haus

พอเข้าเดือนมกราคม ผ่านวันปีใหม่ไปแล้ว ก็จะมีวันสำคัญทางศาสนาอีกวันหนึ่งนั่นคือ วันกษัตริย์นักบุญทั้งสาม (Heilige Drei Könige) ซึ่งจะตรงกับวันที่ 6 มกราคม ตามตำนานว่า กษัตริย์ทั้งสามอันได้แก่ คาสพาร์ (Casper) เมลช็อร์ (Melchior) และ บัลทาร์ซาร์ (Balthasar) เป็นผู้รู้แห่งดินแดนตะวันออก (Weisen aus dem Morgenland) เดินทางนำสมบัติล้ำค่ามาให้แด่พระเยซูที่เพิ่งเกิด วันนั้นในเขตคริสตจักรต่างๆ จะมีเด็กแต่งตัวเป็นกษัตริย์ทั้งสาม บางครั้งจะตามด้วยเด็กอื่นๆ ที่เป็นบริวาร เดินไปตามบ้านต่างๆ เพื่อขอรับบริจาค ซึ่งกลุ่มเด็กนี้ในปัจจุบันมักจะรู้จักกันในนาม Sternsinger เมื่อได้เงินบริจาคแล้วก็จะใช้ช็อคเขียนที่ประตูบ้าน หรือกำแพงบ้าน เป็นตัวเลขและตัวอักษร เช่น ในปีนี้ จะเขียนว่า 20-C+M+B 2011 ตัวเลข 20 หมายถึงศตวรรษที่ 20 C+M+B เป็นตัวย่อจากภาษาละตินว่า Christus mansionem benedicat แปลตรงตัวได้ว่า ขอพระคริสต์จงประสิทธิ์พรแก่บ้านนี้ ตอนที่ผู้เขียนมาอยู่เยอรมนีใหม่ ๆ ก็ไม่เข้าใจที่เห็นตัวเลขตัวอักษรนี้ คิดเองว่าสงสัยจะเป็นช่างปะปา ช่างไฟที่มาเก็บค่าบริการแล้วจึงทำเครื่องหมายไว้ แต่ที่ไหนได้เป็นคำอวยพรนี้เอง เงินบริจาคที่ได้นี้ทางคริสตจักรจะนำไปดำเนินโครงการต่างๆ ในประเทศกำลังพัฒนาในเอเชีย อาฟริกา และลาตินอเมริกา

เมื่ออย่างเข้าเดือนกุมภาพันธ์ บางปีอาจล่าไปเป็นเดือนมีนาคม (ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับว่าวันเริ่มเทศกาลไอสเทิร์นเป็นวันไหน) ก็จะถึงเทศกาลคาเนวาล (Karneval) ในพื้นที่ลุ่มแม่น้ำไรน์ (Rheinland) ฟัสนาคท์ (Fasnacht) ใน Hessen, Rheinhessen, Franken, ในเขต Pfalz, ลุ่มแม่น้ำไรน์ตอนกลาง ใน Baden, Schwaben, Saarland, รวมทั้งใน Luxemburg, สวิตเซอร์แลนด์ และแถบเทือกเขาแอลป์ใน ออสเตรีย หรือเรียกว่า ฟัสซิง Fasching ในรัฐบาวาเรีย Sachsen และ Brandenburg อันเป็นเวลาแห่งการปลดปล่อย สนุกสนาน รื่นเริง ก่อนที่จะถึง วันพุธรับเถ้า Aschermittwoch ดังคำที่กล่าวกันในหมู่คนเยอรมันว่า พอถึง Aschermittwoch ทุกอย่างก็สิ้นสุดลง

Quelle: www.maskworld.com

Quelle: www.mardigraschicago.com

ในบางท้องถิ่น เช่นใน Rheinland จะมีกิจกรรม คาเนวาล ในวันที่ 11 พฤศจิกายน เวลา 11.11 น. บางครั้งเรียกกันว่า คาเนวาลน้อย แต่เทศกาลคาเนวาลจะเริ่มจริงๆ ในวันพฤหัสบดีก่อนวันพุธรับเถ้า ที่เรียกกันว่า Weiberfasnacht ในวันที่นี้ในท้องถิ่นลุ่มแม่น้ำไรน์ถือเสมือนวันหยุดวันหนึ่ง ในวันที่นี้ สาวๆทั้งหลายไม่ว่าสาวน้อยสาวใหญ่จะแต่งองค์ทรงเครื่อง พอได้เวลา 11.11 น. ก็จะเริ่มงาน ประเพณีที่ปฏิบัติกันคือ สาวๆจะถือกรรไกรไล่ตัดเน็คไทของหนุ่มๆทั้งหลาย และมีการฉลองกัน จนถึงค่ำ ในบางพื้นที่เทศกาลคาเนวาลจะเริ่มตั้งแต่สุดสัปดาห์ก่อนหน้านั้น โดยจัดให้มีงานรื่นเริงที่เรียกกันว่า Kanavalsitzung มีการแสดงต่างๆ รวมทั้งการแสดงตลกที่มีนักแสดงหรือพูดเรื่องตลก ที่เรียกว่า Kabaretist จุดสุดยอดของเทศกาลอยู่ที่ ขบวนแห่คาเนวาล (Karnevalzug) ที่จะมีกลุ่มต่างๆ แต่งตัวมากมายหลากหลายแบบ ตามสิ่งที่ต้องการแสดงออก ระหว่างทางก็จะโปรยดอกไม้ ขนม ลูกอม และสิ่งของ อื่นๆ การแห่แห่ จะเริ่มตั้งแต่วันเสาร์ก่อนวันพุธรับเถ้าจนถึงวันอังคาร แต่ในเมืองใหญ่ๆ มักจะแห่แห่ขบวนในวันที่ Rosenmontag คือวันจันทร์ก่อนถึงวันพุธรับเถ้า ขบวนที่ใหญ่ที่มีความยาว และมีชื่อเสียงมากด้านความงดงามและหลากหลายได้แก่ ขบวนในเมือง Köln Mainz และ München พอถึง Aschermittwoch เทศกาลคาเนวาลก็จบลง

เทศกาลคาเนวาลอีกนัยหนึ่งคือ การเฉลิมฉลองก่อนที่จะถึง เทศกาลมหาพรต หรือเทศกาลถือศีลอด (Fastenzeit) ซึ่งจะเริ่มตั้งแต่วันที่พุธรับเถ้า Aschermittwoch ตามนัยของชาวบ้านก็คือ การฉลอง ต้มกิน ก่อนที่จะเริ่มถือศีลอด (เพราะหากถือศีลอดก็ต้องอดไปนานพอควร) คือการงดบริโภคบางสิ่งบางอย่าง เช่น เนื้อสัตว์ เครื่องดื่มของเมา บางคนอาจจะอดอาหารต้มแต่เช้า และน้ำผลไม้ ดนตรี ฝรั่ง แต่งดาการไชรถยนต์ เป็นต้น

เทศกาลมหาพรตจะเริ่มตั้งแต่วันที่พุธรับเถ้าเรื่อยไปประมาณ 40 วัน หรือ 6-7 สัปดาห์ก่อนวันอาทิตย์ทางตาล หรือวันอาทิตย์ใบตาล (Palmsonntag) ซึ่งถือเป็นวันเริ่มต้นของสัปดาห์ศักดิ์สิทธิ์ (Karwoche) ที่กำหนดไว้ 40 วันนั้น ก็เพื่อระลึกเหตุการณ์บางอย่าง เช่น การที่พระเจ้าทรงกระทำให้มีฝนตกสี่สิบวันสี่สิบคืนใน สมัยของโนอาห์ ระลึกถึงเหตุการณ์ที่ชนชาติอิสราเอลต้องรอนแรมอยู่ในถิ่นทุรกันดารถึงสี่สิบปีในสมัยของโมเสส และเหตุการณ์ที่โมเสสอดอาหารอยู่บนยอดเขาซีนายนาน 40 วัน เป็นต้น อย่างไรก็ตาม เทศกาลมหาพรตคือการเตรียมให้คริสตชนทุกคนมุ่งไปสู่ไอสเทิร์น ที่คนไทยมักรู้จักอีกชื่อว่า "อีสเตอร์" ที่คริสตชนในประเทศไทยถือเป็นการสมโภชปัสกา

เทศกาลมหาพรต ถือเป็นเทศกาลที่สำคัญของคริสตชน ตามข้อเขียนของคุณพ่อสาราญ วงศ์เสงี่ยม เทศกาลนี้ จะเป็นช่วงเวลา ที่คริสตชนจะหันมามองดูตนเอง สำราญถึงการดำเนินชีวิต สำนึกถึงความผิดของตนในหนึ่งปีที่ผ่านมา และพยายามปรับตัวเป็นคนใหม่ โดยใช้วิธีการต่างๆ ที่พระศาสนจักรสอนและวางไว้ อาทิ การทำกิจใช้โทษบาป การพลีกรรมด้วยการจำศีลอดอาหาร ด้วยการแสดงความรัก เมตตา ให้ทาน ด้วยการละทิ้งบาป ด้วยการภาวนา และด้วยการเข้าร่วมในพิธีกรรมต่างๆ

40 วันแห่งการถือศีลมหาพรตผ่านไปก็จะเข้าสู่เทศกาลอีสเทิร์น โดยถือเอาวันอาทิตย์แรกหลังวันที่พระจันทร์เต็มดวงในฤดูใบไม้ผลิ สำหรับ คริสตศาสนิกชนแล้ว นับว่าวันนี้มีความสำคัญมากที่สุด เพราะเป็นการเฉลิมฉลองการฟื้นคืนชีพของพระเยซู 3 วันหลังถูกตรึงบนไม้กางเขน จนสิ้นชีพ อีสเทิร์นจะเริ่มต้นจากวันอาทิตย์ใบตาล (Palmsontag) คือหนึ่งอาทิตย์ก่อนที่จะถึงวันอีสเทิร์น ตามตำนานว่าเป็นการเฉลิมฉลองการเดินทางมาถึงเมืองเยรูซาเล็มของพระเยซูซึ่งนั่งมาบนหลังลา ชาวเมืองให้ร้องพร้อมกับโบกกิ่งต้นปาล์มเป็นการต้อนรับ

Quelle: martinbroda.blogspot.com

Quelle: okto.tv/mulatschag

สัปดาห์นี้ถือเป็นสัปดาห์อันศักดิ์สิทธิ์สำหรับชาวคริสต์ เรียกว่า Karwoche ซึ่งมาจากคำว่า Kara มีความหมายว่า ทุกข์ หรือ กังวล เนื่องจากชาวคริสต์จะระลึกถึงพระเยซูซึ่งถูกทรมาน

ในสัปดาห์นี้จะเป็นการเริ่มต้นเทศกาลอีสเทิร์น มีวันที่สำคัญทางศาสนาหลายวัน อันได้แก่ วันพฤหัสบดีก่อนอีสเทิร์น Gründonnerstag เป็นวันที่พระเยซูนำสาวก 12 คนมาพบกัน และรับประทานอาหารมื้อสุดท้ายร่วมกันกับสาวกนี้ที่เรียกว่า das letzte Abendmahl หรือ the Last Supper ในบรรดาสาวก Judas เป็นสาวกทรยศที่ลอบไปบอกให้ Pontius Piratus ศัตรูของพระเยซูมาจับตัวท่านไปทรมาน

วันศุกร์ก่อนอีสเทิร์นเรียกว่า Karfreitag เป็นวันที่ Pontius Piratus สั่งประหารชีวิตพระเยซู ที่เขา Galgotha โดยมีการตรึงฝ่ามือฝ่าเท้าของท่านด้วยตะปูบนไม้กางเขน และสามมงกุฏหนามเพื่อทรมานพระเยซูสิ้นชีพ และ ถูกฝังในวันนี้

วันเสาร์ก่อนอีสเทิร์น คือวัน Karsamstag เป็นวันที่ชาวคริสต์ไว้อาลัยแด่พระเยซู

ในวันอาทิตย์ คือ Ostersonntag ถือเป็นวันที่สำคัญที่สุดเพราะเป็นวันที่พระเยซูฟื้นคืนชีพ ตามตำนานเล่าว่าวันนี้ สตรี 3 คน ต้องไปทำความสะอาดศพของพระเยซู แต่ปรากฏว่าไม่มีร่างของท่านอยู่ในหลุม มีเทพมาปรากฏกายและบอกว่าพระเยซูทรงคืนชีพ

ในบางพื้นที่ของเยอรมนี เช่น เขตลุ่มแม่น้ำไรน์ (Rheinland) มีประเพณีที่ถือปฏิบัติว่า ตั้งแต่วัน Karfreitag จะไม่มีการสิ้นระฆังในโบสถ์ ทั้งนี้เพื่อเป็นการไว้อาลัยแก่การสิ้นชีพของพระเยซู เสียงระฆังจะดังกังวาลอีกครั้งในวันอาทิตย์ Ostersonntag ซึ่งมีเรื่องเล่ากันว่า ด้วยความเศร้าระฆังจึงบินหนีไปกรุงโรม และบินกลับมาอีกครั้งเมื่อพระเยซูฟื้นคืนชีพในวัน Ostersonntag

Ostersonntag คือวันจันทร์ต่อมาถือเป็นวันฉลองต่อเนื่อง ในวันนี้จะมีการชอนไข่มะบายสีสดสวย และขนมหวาน ซึ่งมักจะเป็นช็อกโกแลต เพื่อให้เด็กๆ ค้นหา ว่ากระต่ายนำเอาไข่มาให้โดยชอนไข่ที่ไหนบ้าง ก็ถือเป็นเทศกาลที่เด็กๆ ชอบอีกเทศกาลหนึ่งเพราะได้รับขนมหวานถูกใจ

เทศกาลอีสเทิร์นก็จบลงในวัน Ostermontag นี้เอง

- ข้อมูลจาก:
- [wikipedia offline](http://www.katholisch.de/19163.html)
 - <http://www.katholisch.de/19163.html>
 - <http://www.osterseiten.de/brauchtum>
 - <http://www.kath.de/Kirchenjahr/rosenmontag.php>
 - <http://www.heiligenlexikon.de/Kalender/Ostern.html>
 - http://www.theology.ac.th/bit/index.php?option=com_content&task=view&id=272&Itemid=2
 - <http://www.catholic.or.th/document/lent/index.html>

กลุ่มพยาบาลไทยในยุโรป

พยาบาลไทยนั้นมีศักยภาพ มีพรหมวิหารสี่ มีความสามารถให้ การพยาบาลที่ดีได้ แต่ก็น่าเสียดายที่หลายคนไม่มีโอกาส เพราะไม่ทราบว่า จะเทียบวุฒิต่างไรจะเริ่มต้นที่ไหน กลุ่มพยาบาลไทยในยุโรปไม่ได้เป็นตัวแทนเนิร์สซึ่งเอเจนซี่ใดๆ ไม่ได้เป็นตัวแทนในการจัดหางาน แต่ เป็นกลุ่มที่ช่วยกันหาข้อมูลที่สำคัญแก่พยาบาลที่ต้องการเทียบวุฒิต่อและช่วยเหลือแนะนำทางด้านภาษา

กองหลักของกลุ่มพยาบาล

- **คุณ จิตรา ราห์น** พยาบาล ผู้วางเข็มฉีดยา มาท่องเที่ยว และจับปากกาเขียนบทความสร้างสรรค์
- **คุณ พิกุล ฟิลด์** พยาบาลจิตเวช ผู้มีผลงานด้านการแปล และงานเขียนในวารสารชื่อดัง อาทิ พลอยแถมเพชร เป็นต้น
- **คุณ สุคนธา ไบแอร์** พยาบาลแผนกศัลยเวช ผู้สนใจ และตั้งใจที่จะรวมกลุ่มพยาบาลไทยในยุโรป เจ้าของผลงาน เขียน “จะบอกอาการอย่างไรให้ถูกต้อง
- **คุณ สุชาดา ไบเยอร์** พยาบาลไอซียู ผู้สนใจด้าน สป การวาดภาพ และการแสดงวัฒนธรรมไทยให้ชาวต่างชาติทราบ เจ้าของผลงาน เขียน “จะบอกอาการอย่างไรให้ถูกต้อง

นอกจากนี้ยังมีกองหนุน อันประกอบด้วย พยาบาลผู้มีน้ำใจ

เป็นแรงใจ ช่วยเหลือ ให้ความคิด ประสานกิจกรรมต่างๆ

- **คุณปิยะพร โยเซ,** **คุณแสนดี** พยาบาลไทยในเบลเยียม
- **คุณจิตรา วากเนอร์ , คุณอลิสซา ซวาร์ช, คุณสุชีรา ไพท์ลมัน,** **คุณสุจิรัตน์ ชเตียร์** พยาบาล ในเยอรมนี
- **คุณลำพา คุณนก และคุณอ้อย** ประเทศเดนมาร์ก
- **คุณปุก** ประเทศนอร์เวย์
- **คุณนุ้ย** พยาบาลไทยในออสเตรีย
- **คุณช่างไทย คุณเหมียว คุณหนูดี** ประเทศสวีเดน
- **คุณแมว** ประเทศสวิตเซอร์แลนด์
- **คุณแมว** ประเทศอิตาลี
- **คุณกั้ง** ประเทศอังกฤษ

จุดประสงค์ในการก่อตั้งกลุ่ม

กลุ่มพยาบาลไทยเป็นกลุ่มอิสระไม่ขึ้นกับองค์กรใดๆ จัดตั้งโดยพยาบาลไทยที่มาดำเนินชีวิต หรือทำงานในแถบประเทศยุโรป ได้ร่วมตัวกันจัดตั้งกลุ่มขึ้นมาเมื่อปี 2004

วัตถุประสงค์

- เพื่อพยาบาลไทยจะได้มีโอกาส ก่อ ประสาน และดำเนิน มิตรภาพที่ดี ต่อกัน
- เพื่อพวกเราจะได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ประสบการณ์ในการทำงาน การดำรงชีวิต
- เพื่อจัดหาโอกาสพบปะ สังสรรค์ ร่วมกิจกรรม รื่นเริงร่วมกัน
- เพื่อช่วยเหลือ ประสานงานกับกลุ่มคนไทย หรือชาวต่างชาติ ในการเผยแพร่ อนุรักษ์วัฒนธรรมไทย และสร้างสรรค์ สิ่งที่ดีแก่สังคม

ติดต่อและเข้าชมโฮมเพจของกลุ่มพยาบาลยุโรปได้ที่

<http://www.thainursesineurope.com/> และ

<http://payabaneurope.multiply.com/>

❁ กลุ่มรักวัฒนธรรมไทย ฮัมบวร์ค

ก่อตั้งกลุ่มอย่างเป็นทางการเมื่อเดือนพฤศจิกายน พ.ศ.2549 มุ่งเน้นการทำงานเพื่อเด็กและเยาวชน ให้เด็กที่มีเชื้อสายไทยได้มีโอกาสได้ศึกษาภาษาและวัฒนธรรมไทย เริ่มต้นด้วยการสอนภาษาไทย นาฏศิลป์ไทย ดนตรีไทย มารยาทไทย โดยได้รับการอนุเคราะห์ให้ใช้สถานที่ของร้านอาหารศาลาไทย ฮัมบวร์ค โดยไม่เสียค่าใช้จ่ายทั้งสิ้น

ต่อมาได้ยื่นเรื่องเสนอต่อกรมการศึกษานอกโรงเรียน กระทรวงศึกษาธิการ ขอจัดตั้งเป็นศูนย์การเรียนรู้ กศน. อาเรนสเบิร์ก ได้รับการประกาศจัดตั้งเป็นศูนย์การเรียนรู้การศึกษานอกโรงเรียนอาเรนสเบิร์ก ณ. วันที่ 9 ตุลาคม 2550 ดำเนินงานด้านการศึกษา ในเยอรมนี โดยขึ้นตรงต่อ ศกพ. กระทรวงศึกษาธิการ และกำหนดหน้าที่ไว้ดังนี้

1. เป็นสถานที่จัด และบริการกิจกรรมการศึกษานอกโรงเรียนให้แก่ คนไทยในเมืองฮัมบวร์ค อาเรนสเบิร์ก และเมืองใกล้เคียง
2. เป็นศูนย์กลางในการรวบรวมข้อมูล ประสานงานและบริหารวัสดุ อุปกรณ์ และสื่อเสริมเกี่ยวกับกระบวนการเรียนรู้
3. แนะนำ การส่งเสริมคุณภาพชีวิต และเป็นศูนย์กลางในการประสานงาน การใช้แหล่งความรู้ในชุมชนให้เกิดประโยชน์ต่อการจัดการศึกษานอกโรงเรียน
4. เป็นศูนย์ประชาสัมพันธ์งานการศึกษานอกโรงเรียน

กิจกรรมต่าง ๆ

- เปิดสอนหลักสูตรสำหรับเด็ก ได้แก่ ภาษาไทย นาฏศิลป์ ดนตรีไทย และมารยาทไทย
- เปิดสอนหลักสูตรสำหรับผู้ใหญ่ ได้แก่ นวดไทย นวดเท้าเพื่อสุขภาพ คอมพิวเตอร์
- ภาษาเยอรมันสำหรับคนไทย แกะสลักผักและผลไม้ ตัดผมชาย
- โครงการเข้าค่ายเยาวชนไทย ประจำปี
- โครงการจัดงานแสดงวัฒนธรรมไทย ทุก 2 ปี
- โครงการศิลปะกลางแจ้ง ร่วมกับสมาคม Bunte Kuh e.V. (ปีละ 2 ครั้ง)
- **เด็กนักเรียน** หลักสูตรการศึกษาต่อเนื่อง มีนักเรียนปัจจุบัน 52 คน
- **นักศึกษาผู้ใหญ่** เรียนหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 7 คน

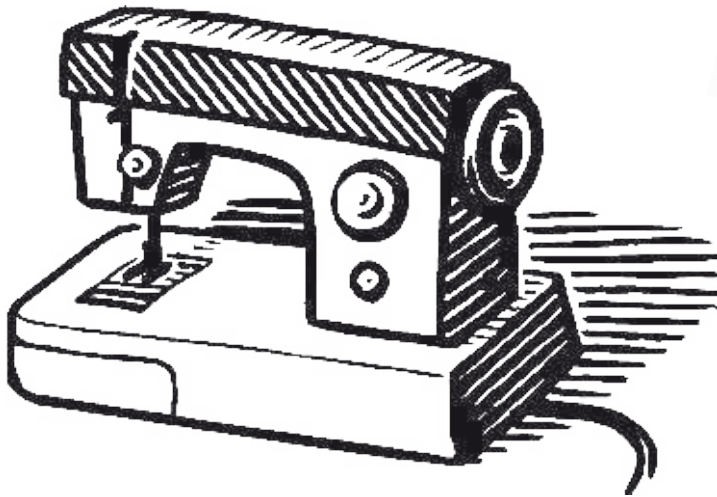
ติดต่อกลุ่มรักวัฒนธรรมไทย ฮัมบวร์ค:

อำพันธ์ ชมิด (ครูต๋อย)

e-mail : amphan.schmid@yahoo.com

Bahnhofstr.2E, 22926 Ahrensburg

โทร. 04102-57493

อาชีพ: แกะไขเสื้อผ้า

คนไทยนั้นขึ้นชื่อในเรื่องงานฝีมือ ไม่ว่าจะเป็นการทำอาหาร งานแกะสลัก สิ่งประดิษฐ์ต่างๆ ทักษะในการซ่อมแซม แกะไขเสื้อผ้า ก็ถือว่าเป็นงานฝีมืออีกอย่างที่หญิงไทยหลายๆ คนในเยอรมนีได้ยึดถือเป็นอาชีพ และเป็นที่น่ายินดีว่า ร้านซ่อมแซมเสื้อผ้า Patomo (Änderungs – Atelier) ที่ตั้งมาแล้วกว่าทศวรรษในเมืองแฟรงก์เฟิร์ต มีเจ้าของเป็นคนไทยแท้ๆ นั่นก็คือ คุณประทีน พาโตรโน หรือ คุณเล็ก

คุณเล็กเล่าให้ฟังว่า เธอเป็นคนจังหวัดสุพรรณบุรี แต่งงานกับสามีชาวอิตาลีที่พำนักอยู่ในประเทศเยอรมนี และย้ายมาอยู่ที่เยอรมนีตั้งแต่ปี 1989 “อยู่บ้านเฉยๆ ได้เดือนหนึ่งก็เริ่มอยากหาอะไรทำ พอดีแฟนมีเพื่อนทำงานที่ร้านรับแกะไขเสื้อผ้า เลยได้มาช่วยเขา” แต่ทำได้นาน ร้านนั้นก็ถูกขายไป แต่ด้วยความที่มีฝีมือ จึงมีคนชวนคุณเล็กให้มาทำงานที่ร้าน Borara ซึ่งเป็นร้านรับแกะไขเสื้อผ้าของชาวอิตาลี “เรียกว่าทำไปด้วย เรียนไปด้วย เจ้าของสอนให้ทำทุกอย่าง อย่าง”

คุณเล็กย้อนความหลังให้ฟังถึงการทำงานในช่วงแรกๆ ว่า งานไม่ยากมาก เพราะตนเองคุ้นเคยกับงานแกะไขเสื้อผ้าอยู่แล้ว เนื่องจากเคยทำงานเป็นพนักงานของเสื้อผ้ายี่ห้อ GQ มาก่อน ซึ่งต้องคอยขากางเกงหรือแก้อื่นๆ ให้ลูกค้าเป็นประจำ “พี่ช่วยทำทุกอย่าง จนบางครั้งทำเกินกว่าเจ้าของ (หัวเราะ) บางครั้งเห็นงานเหลือเยอะ ก็เก็บเอาไปทำที่บ้าน เพื่อส่งให้ลูกค้าได้ทัน บางทีทำทั้งคืน เพราะกลัวลูกค้ามาว่าเอาเวลาที่ไม่ว่าง บางทีเจ้าของไปเที่ยวพักผ่อน เราก็ต้องเผาร้านให้ เรียกว่าไวกังกันมาก”

พอบปี 1996 เจ้าของเสียชีวิต ลูกของเจ้าของก็ขายร้านให้ “อันที่จริงก่อนแก่จะตายก็ถามเราว่าสนใจหรือไม่ แก่บอกว่า แก่เชื่อว่าเราทำได้ พี่ตัดสินใจซื้อเพราะว่า คิดว่าเป็นโอกาสดีของเราด้วย เพราะหากเขาไม่ขาย ก็คงไปหาร้านอื่นทำงานด้านนี้ต่อไปอยู่ดี เมื่อเขาถามขายให้ ก็รู้สึกยินดีไม่ได้เป็นกังวลอะไรเพราะว่า เหมือนแข่งร้านต่อ แข่งลูกค้าพร้อมกิจการ ทั้งร้านบูติกทั้งหลายและลูกค้าก็รู้จักเราดีอยู่แล้ว คิดว่าทำต่อไปคงไม่ยาก”

เมื่อซื้อแล้ว คุณเล็กได้เปลี่ยนชื่อร้านเป็นชื่อของตัวเอง และเริ่มเพิ่มเครื่องจักรและพนักงานเพื่อตอบสนองต่อความต้องการของลูกค้ามากขึ้น “ร้านเราค่อยๆ เติบโตขึ้นเรื่อยๆ สมัยแรกๆ ก็ไม่ดังเท่าไร เพราะเมื่อก่อนคนรู้จักในนามเจ้าของเก่า เพราะแกมีคนรู้จักเยอะ แต่พอเรามาทำต่อ เราก็บอกลูกค้าว่าเราทำต่อนะ”

ลูกค้าของคุณเล็ก แบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ ลูกค้าบุคคล ซึ่งส่วนมากเป็นลูกค้าประจำ “ส่วนมากเป็นลูกค้ามานานสิบปีแล้ว ทุกวันนี้ก็ยังมาอยู่ บางคนมาตั้งแต่ลูกยังตัวเล็กๆ เดี่ยวนี้โตเป็นสาวแล้ว บางคนย้ายบ้านออกไปอยู่ห่างจากเราเป็น 200-300 กิโลเมตร ก็ยังขับรถเอาเสื้อผ้ามาให้แกะไข มีลูกค้าอีกคนหนึ่ง ย้ายไปอยู่สหรัฐแล้ว เวลากลับมาก็เอาเสื้อผ้ามาให้เราแกะเป็นตะกร้า เรียกว่าออกจากสนามบินก็ลากกระเป๋าไปที่นี้เลย (หัวเราะ)” คุณเล็กเสริมด้วยว่า ส่วนมากลูกค้าจะน่ารัก เพราะไม่ใช่ลูกค้ากันแค้นสองวัน “อาจจะมึนบ้างสำหรับลูกค้าใหม่ ที่ยังไม่รู้จัก ก็จะมีถามว่าเธอทำได้ไหม ระวังหน่อยนะ ของชิ้นแพงแต่เมื่อเห็นงานแล้วว่า ดี ก็จะแนะนำกันต่อไป”

ส่วนลูกค้ากลุ่มที่ 2 คือ ร้านบูติกไม่ว่าจะเป็นชาแนล, หลุยส์วิตตอง ฯลฯ คุณเล็กเล่าว่าโดยปกติแล้ว ร้านบูติก เหล่านี้จะบริการแกะไขเสื้อผ้าให้กับลูกค้าที่ซื้อชุดในคอลเล็กชันล่าสุด เช่น เซาเอว, ตัดขา ฯลฯ โดยบางร้านอาจจะมิซางเป็นของตนเอง แต่หากไม่มี ก็จะส่งงานออกมาให้ร้านเป็นคนทำ นอกจกงานของลูกค้าแล้ว ยังมีชุดของพนักงานที่ร้านบูติก เหล่านี้จะส่งมาแกะไขด้วย

ปัจจุบัน เป็นเวลา 16 ปีแล้วที่คุณเล็กได้มีร้านเป็นของตนเอง และชื่อเสียงของร้าน Patomo ก็โด่งดังแบบไม่ต้องโฆษณา แต่เรียกว่าฝีมือดีจนพนักงานร้านบูติกต่างก็บอกกับลูกค้าว่า หากต้องการแกะไขเสื้อผ้าของตนต้องมาที่ร้าน Patomo เท่านั้น “พนักงานในร้านจะแนะนำลูกค้าว่า ถ้า Patomo ทำไม่ได้ก็ไม่มีร้านไหนทำได้แล้ว” ซึ่งคุณเล็กบอกว่าเท่าที่ผ่านมา “ก็ยังไม่มึนอะไรที่ทำไม่ได้” (ยิ้ม)

งานที่เข้ามาในร้าน ส่วนมากจะเป็นการแก้ไขธรรมดา เช่น ตัดแขนเสื้อสูท, ตัดขากางเกง, ขยายเอว, เก็บเอว ฯลฯ แต่ถ้าเป็นชุดราตรีก็จะถือว่าเป็นงานท้าทายมากขึ้น สนนราคาค่าบริการเริ่มตั้งแต่ 15 ยูโรไปจนถึงหลักร้อย ขึ้นอยู่กับความยากง่ายของงาน ส่วนราคาของเสื้อผ้าที่ผ่านมือคุณเล็กนั้น เริ่มตั้งแต่หลักร้อย ไปจนถึงหลักพัน ซึ่งถือว่าเป็นเรื่องธรรมดามาก “ที่แพงที่สุดที่เคยผ่านมาที่ร้านเราคือ ชุดราตรีราคา 20,000 ยูโร”

ด้วยความที่มีฝีมือไม่เป็นสองรองใคร แน่ใจว่าราคาค่าบริการของร้าน Patomo สูงกว่าร้านอื่นๆ กอปรกับมีร้านรับแก้ไขเสื้อผ้ามากมายในแฟรงเฟิร์ต แต่คุณเล็กบอกว่าเธอไม่หนักใจเรื่องการแข่งขันเลย “ก็มีเหมือนกันที่ลูกค้าของเราเองเนี่ยแหละ เอาไปลองให้ร้านอื่นทำดู ไปลองของถูก แล้วก็ต้องกลับมาหาเรา เพราะคนอื่นแก้ไขไม่ได้เหมือนของเรา ที่ร้านพี่จะดูไม่รู้ว่าเสื้อผ้าผ่านการแก้ไขมาแล้ว นี่คือจุดสำคัญ ที่ร้านเรามีปณิธานกันว่า ที่นี้งานทุกอย่างที่ออกไป มายังไงต้องออกไปอย่างนั้น”

นอกจากนั้น คุณเล็กยังเน้นว่าการบริการก็เป็นสิ่งที่สำคัญมาก บ่อยครั้งที่ทีมงานเล็กๆ น้อยๆ เช่นติดกระดุม, สอยขา เข้ามา ซึ่งคุณเล็กบอกว่าเธอก็ไม่ได้เก็บเงิน “บางทีติดกระดุมอันเดียว แล้วจะให้เราเก็บเขาเท่าไร พี่ว่าบางทีเราต้องถอยที่ถอยอาศัยกันด้วย ลูกคามีอะไรก็จะนึกถึงเรา และมันก็เป็นยุทธวิธีอย่างหนึ่งด้วย ถ้าเขาพอใจในฝีมือในอัตราค่าจ้างของเราแล้ว อีกหน่อยเขาก็จะเอางานชิ้นใหญ่มาให้เรา”

สำหรับคนที่อยากเปิดร้านซ่อมแซมเสื้อผ้า คุณเล็กบอกว่าสำคัญที่สุดคือ ฝีมือ หากมีฝีมือดีแล้ว อย่างอื่นก็ไม่ต้องเป็นห่วง ก่อนจากเธอบอกว่ามีทิปเล็กๆ น้อยๆ ที่อยากฝากถึงคุณๆ ผู้อ่านด้วยค่ะ

หนึ่ง หากมองหาชุดสูท แต่เป็นคนที่ชอบแฟชั่นด้วย คุณเล็กแนะนำให้ซื้อสูทสำเร็จรูปที่มีแบบเป็นที่พอใจ ในขนาดที่ใหญ่กว่าตัวแล้วเอามาให้ร้านแก้ จะได้สูทที่สวยงาม เข้ากับยุคสมัย มากกว่าไปให้ร้าน

ตัด ซึ่งแม้จะพอดีตัว แต่จะไม่ทันสมัยเท่าไรนัก

สอง ควรดูแลเสื้อผ้าตามที่ฉลากแนะนำ ไม่ควรซักบ่อย เพราะเนื้อผ้าจะพังเร็ว และหากต้องซักแห้ง ก็ควรเลือกร้านที่มีคุณภาพด้วย เพราะแต่ละร้านมีความสามารถไม่เท่ากัน นอกจากนั้น แฟชั่นมีวงจรของมัน หากเก็บรักษาได้ดี เวลาผ่านไปก็สามารถนำมาปรับแก้ สวมใส่ได้อีก

Patomo Änderungs - Atelier, Grosse Bockenheimerstr. 9, 60313 Frankfurt Tel. 069 289 542

ขั้นตอนการเปิดร้าน

- หาสถานที่เปิดร้าน โดยควรคำนึงถึงหน้าร้านว่าจะมีผู้สัญจรผ่านไปมามากน้อยเพียงใด
- ติดต่อ Gewerbeamt เพื่อขอจดทะเบียนเปิดร้าน Gewerbeschein โดยบางท้องที่อาจจะขอให้ส่งหลักฐานว่าได้เรียนวิชาซ่อมแซมเสื้อผ้ามาจากใครด้วยหรือไม่
- ติดต่อสำนักงานสรรพากร เพื่อรับเลขกำกับผู้เสียภาษีต่อไป

การเสียภาษี

เจ้าของร้านจะต้องเสียทั้งภาษี Umsatzsteuer ซึ่งเรียกเก็บจากยอดขายได้ของการประกอบการ และ Einkommensteuer ภาษีรายได้ส่วนบุคคล หากไม่อยากยุ่งยากสามารถใช้บริการของ Steuerberater ได้

สิทธิพำนักในประเทศเยอรมนี (Aufenthaltserlaubnis)

ทำอย่างไรจึงจะไม่ให้เสียสิทธิพำนัก¹

ฉบับที่แล้ว กฎหมายดีๆ ได้นำเสนอเรื่อง สิทธิพำนักในประเทศเยอรมนี ว่าด้วยประเภทและเงื่อนไขที่จะให้ ได้สิทธิพำนักมาครอบครองอันเป็นที่คนไทยในเยอรมนีสนใจ เนื่องจากว่าสิทธิดังกล่าวเป็นสิ่งที่มิใช่จะได้มาง่ายๆ เมื่อได้มาแล้วจึงควรที่จะระมัดระวังไม่ให้เสียสิทธิดังกล่าวไป ในเล่มนี้จึงขอนำข้อควรระวัง และข้อแนะนำว่า ควรทำ อย่างไรบ้างที่จะไม่ให้เสียสิทธิพำนักไป

ก่อนอื่นก็ต้องรู้กันก่อนว่ามีเงื่อนไขอะไรบ้างที่จะทำให้คนต่างชาติเสียสิทธิพำนัก ในกฎหมายว่าด้วยคน ต่างชาติ และกฎหมายว่าด้วยการย้ายถิ่นเข้ามาพำนัก² มาตราที่ 51 วรรค 1 ของเยอรมนี (Ausländerrecht und Zuwanderungsgesetz § 51 Absatz 1) ระบุไว้ว่า สิทธิพำนักของชาวต่างชาติจะสิ้นสุดลงด้วยเงื่อนไขดังต่อไปนี้

1. เมื่อสิ้นสุดระยะเวลาที่กำหนดไว้ให้สิทธิพำนัก ในกรณีนี้คือกรณีที่ได้สิทธิพำนักทั่วไปชนิดจำกัดเวลา (Aufenthaltserlaubnis)
2. เมื่อเกิดกรณี หรือเงื่อนไขตามกฎหมายระบุ ให้สิทธิพำนักสิ้นสุดลง
3. เมื่อเจ้าหน้าที่ว่าด้วยกิจการคนต่างชาติ (Ausländerbehörde) ถอนคืนสิทธิพำนัก
4. เมื่อเจ้าหน้าที่ว่าด้วยกิจการคนต่างชาติ (Ausländerbehörde) ยกเลิกสิทธิพำนัก
5. เมื่อมีคำสั่งให้ออกนอกประเทศ (Ausweisung)
- 5a. เมื่อหน่วยราชการระดับสูงสุดของรัฐ หรือ กระทรวงมหาดไทยแห่งสหพันธ์ มีประกาศเป็นทางการกำหนด ให้ทำการเนรเทศ ตามมาตรา 58a (มักเกี่ยวข้องกับกรกอกรร้าย) หรือ
6. เมื่อชาวต่างชาติเดินทางออกนอกประเทศเยอรมนีอย่างถาวร หรือ
7. เมื่อชาวต่างชาติเดินทางออกนอกประเทศเป็นเวลานานติดต่อกันเกินกว่า 6 เดือน หรือนานกว่าระยะเวลา ที่เจ้าหน้าที่ว่าด้วยกิจการคนต่างชาติกำหนด
8. เมื่อชาวต่างชาติยื่นเรื่องขอเป็นผู้ลี้ภัย หลังจากที่มีการออกสิทธิพำนักด้วยเหตุผลด้านมนุษยธรรมให้แล้ว

เงื่อนไขที่จะทำให้เสียสิทธิพำนักดังกล่าวข้างต้น เป็นเงื่อนไขที่กำหนดใช้กับชาวต่างชาติทุกคน ดังนั้นคนไทย จะเสียสิทธิพำนักหรือไม่ก็อยู่ที่เงื่อนไขนั้นเหมือนกัน ที่นี้มาดูในรายละเอียดอีกทีถึงสาเหตุปัจจัยที่อาจทำให้คนไทย และ หญิงไทยที่สมรสกับชายเยอรมันเสียสิทธิพำนักได้ ซึ่งได้แก่

1. เมื่อสิทธิพำนักชนิดจำกัดเวลาหมดอายุลง ประเด็นนี้อาจดูไม่ร้ายแรงนักและทางป้องกันก็ไม่ยากอะไร คือควร ไปขอต่ออายุก่อนที่สิทธิพำนักจะหมดอายุลง แต่สิ่งหนึ่งที่ชาวต่างชาติจำนวนมาก โดยเฉพาะหญิงไทยไม่ทราบ ก็คือ สิทธิพำนัก(ไม่ว่าจะมีกำหนดอายุนานเท่าใด)จะสิ้นสุดลงทันทีเมื่อหนังสือเดินทางหมดอายุ นั่นคือ แม้จะว่า สิทธิพำนักให้ไว้ถึงวันที่ 17 ส.ค. 2012 หากหนังสือเดินทางหมดอายุวันที่ 12 มิ.ย. 2011 เมื่อถึงวันที่ 12 มิ.ย. 2011 ซึ่งเป็นวันที่หนังสือเดินทางหมดอายุ สิทธิพำนักก็จะสิ้นสุดลงด้วย หญิงไทยหลายต่อหลายคนไม่ใส่ใจว่า หนังสือเดินทางยังมีอายุใช้งานหรือไม่ เพราะนอนใจว่ามีสิทธิพำนักอยู่อีกหลายปี เมื่อหนังสือเดินทางหมด อายุจึงกลายเป็นผู้อยู่อย่างผิดกฎหมายไปโดยไม่รู้ตัว
2. เมื่อเกิดกรณี หรือเงื่อนไขตามกฎหมายระบุให้สิทธิพำนักสิ้นสุดลง ตามกฎหมายว่าด้วยคนต่างชาติ การได้มา ซึ่งสิทธิพำนักจะเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการเข้ามาพำนักอาศัย คือมักจะขึ้นอยู่กับการขึ้นทะเบียนใน กรณีสมาชิกสมรสไทยของชาวเยอรมัน วัตถุประสงค์ก็คือเพื่อเข้ามาใช้ชีวิตฉันสามีภรรยา กับชาวเยอรมัน ดังนั้น เงื่อนไขก็คือ การสมรส หรือการอยู่กินด้วยกันฉันสามีภรรยา กฎหมายกำหนดต่อไปว่า เมื่อสมรสอยู่กินด้วยกัน ในเยอรมนีครบ 2 ปีแล้ว ชาวต่างชาตินั้นจะได้สิทธิพำนักด้วยตนเอง (Eigenständige Aufenthaltserlaubnis) คือโดยเงื่อนไขคุณสมบัติของตนเองไม่ขึ้นอยู่กับการสมรสอีกต่อไป อนึ่งระยะเวลา 2 ปีที่กล่าวถึงนี้ จะนับเฉพาะระยะเวลาที่อยู่ด้วยกันในประเทศเยอรมนีเท่านั้น หากแต่งงานอยู่ด้วยกันครบ 2 ปี แต่เคยไปใช้ชีวิตในประเศไทย 6 เดือน ก็ถือว่าอยู่ในเยอรมนีเพียง 1 ปี 6 เดือนเท่านั้น อย่างไรก็ตามกรณีของสมหญิง หลังจาก

หย่าขาดจากสามีซึ่งอยู่กินด้วยกันมานานเกือบ 3 ปี สมหญิงไปขอต่อสิทธิพำนัก แต่เจ้าหน้าที่ว่าด้วยกิจการคนต่างชาตินิยามยอมให้สิทธิพำนักแก่เธอ และสั่งให้เธอออกนอกประเทศ โดยให้เหตุผลว่าเธออยู่กินกับสามีในประเทศเยอรมนีนานไม่ถึง 2 ปี โดยอ้างว่า สมหญิงและสามีเดินทางไปพักผ่อนในประเทศไทยหลายครั้งๆละนานๆเกินกว่า 2 เดือนขึ้นไป เมื่อนับเบ็ดเสร็จระยะเวลาที่อยู่ด้วยกันในเยอรมนีจึงไม่ครบ 2 ปี

ในกรณีนี้สิทธิพำนักจะสิ้นสุดลงหากคู่สมรสแยกทางกัน คือไม่ได้ใช้ชีวิตเป็นสามีภรรยาอีกต่อไป หรือหย่าขาดจากกัน ก่อนที่จะอยู่กินด้วยกันครบ 2 ปี

เงื่อนไขอีกประการหนึ่งที่มีความสำคัญต่อการจะได้สิทธิพำนัก คือ รายได้ที่มีมั่นคงพอที่จะเลี้ยงชีพได้ นั่นคือ แม่นจะแยกกันอยู่เมื่ออยู่กินด้วยกันเกิน 2 ปีแล้วก็ตาม หากไม่มีรายได้เป็นของตนเอง หรือได้รับเงินช่วยเหลือจากรัฐบาล ก็อาจเป็นปัจจัยให้เสียสิทธิพำนักได้

3. เมื่อเจ้าหน้าที่ว่าด้วยกิจการคนต่างชาตินิยาม (Ausländerbehörde) ถอนคืน หรือยกเลิกสิทธิพำนัก เจ้าหน้าที่ฯ จะถอนคืนหรือยกเลิกสิทธิพำนักก็ต่อเมื่อมีสาเหตุปัจจัยให้กระทำ ซึ่งสาเหตุที่สำคัญยิ่งประการหนึ่งก็คือ กรณีที่การสมรสสิ้นสุดลงก่อนครบกำหนด 2 ปี หรือหลังจากนั้นแต่ไม่มีรายได้เลี้ยงตนเอง ดังกล่าวไว้ในข้อ 2 ในกรณีนี้มักเป็นการถอนคืนสิทธิพำนักที่ให้ไป

อีกกรณีหนึ่งที่น่าจะเป็นการยกเลิกสิทธิพำนัก ได้แก่ กรณีที่เจ้าหน้าที่ฯ ให้สิทธิพำนักไปแล้วแต่หลังจากตรวจสอบพบว่าไม่มีคุณสมบัติที่จะยกเลิก เช่น สมศรีแยกกันอยู่กับสามีแต่ยังมีได้คัดซื้อตนเองเข้าทะเบียนบ้านใหม่ ได้มาขอต่ออายุสิทธิพำนักแบบถาวร ทางกรมได้ออกให้ หลังจากนั้นไม่ถึงเดือน สมศรีได้คัดซื้อตนเองออกจากบ้านสามี อันถือว่าการแยกกันอยู่อย่างเป็นทางการ เจ้าหน้าที่ตรวจสอบพบว่าสมศรีไปเซ็นสัญญาเช่าบ้านใหม่ไว้ก่อนมาต่ออายุสิทธิพำนัก 1 เดือน อันแสดงให้เห็นว่าแยกกันอยู่กับสามีแล้วแต่ยังมาแอบอ้างว่ายังอยู่กินด้วยกัน เพื่อให้ได้สิทธิพำนักถาวร เจ้าหน้าที่ฯ จึงยกเลิกสิทธิพำนักถาวรที่ให้ และให้เพียงสิทธิพำนักชนิดทั่วไปเป็นเวลา 2 ปี

การสิ้นสุดของสิทธิพำนักที่หญิงไทยประสบมากในช่วง 6-7 ปีที่ผ่านมาคือ การถูกถอนคืนสิทธิพำนักด้วยเหตุผลว่าแต่งงานเพื่อให้ได้สิทธิพำนัก แต่มิใช่เพื่ออยู่กินฉันสามีภรรยา หรือที่เรียกว่าแต่งงานเพียงในนาม (Scheinehe) คือถูกกล่าวหาว่าจ้างชายสัญชาติเยอรมันแต่งงานด้วยเพื่อให้ได้สิทธิพำนัก หญิงกลุ่มนี้ส่วนมากจะเป็นหญิงที่ทำงานค่าบริการทางเพศ จะมีหญิงที่มาทำงานอย่างอื่นบ้างแต่ก็เป็นเพียงส่วนน้อย โดยทั่วไปมักจะถูกจับได้เมื่อมาต่ออายุสิทธิพำนักเป็นครั้งที่ 2 ผู้หญิงมักถูกตำรวจตรวจพบในสถานบริการมาก่อน และตำรวจได้แจ้งข้อมูลมายังเจ้าหน้าที่ว่าด้วยกิจการคนต่างชาตินิยาม เจ้าหน้าที่ฯ จึงทำการตรวจสอบ และตั้งข้อหาให้การเท็จว่าอยู่กินด้วยกันฉันสามีภรรยาเพื่อให้ได้มาซึ่งสิทธิพำนัก อันเป็นการกระทำความผิดกฎหมายว่าด้วยคนต่างชาตินิยาม จึงให้ถอนสิทธิพำนักคืน

4. เมื่อมีคำสั่งให้ออกนอกประเทศ (Ausweisung) ซึ่งกรณีที่พบมากได้แก่กรณีในข้อ 3 เมื่อหญิงไทยถูกตั้งข้อหาว่ากระทำความผิดกฎหมายว่าด้วยคนต่างชาตินิยาม มักจะถูกสั่งให้ออกนอกประเทศ อันทำให้เสียสิทธิพำนัก หรือบ่อยครั้งมักจะเป็นการถอนสิทธิพำนักคืน อันทำให้หมดสิทธิที่จะอยู่ในเยอรมนี จึงถูกสั่งให้ออกนอกประเทศ เช่นกรณีหญิงไทยที่แยกทางกันอยู่กับสามีก่อนที่จะอยู่กินด้วยกันในเยอรมนีครบ 2 ปี

สาเหตุอีกประการหนึ่งที่น่าจะทำให้คนต่างชาตินิยามถูกสั่งให้ออกนอกประเทศ คือ การกระทำความผิดต่างๆ ซึ่งทั้งนี้และทั้งนั้นจะขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของทางราชการว่าจะตกอยู่ในข่าย "ให้ออกนอกประเทศ" หรือไม่ การกระทำความผิดนั้นเกินความกว้าง ตั้งแต่ การกระทำความผิดทางอาญาอย่างร้ายแรง เช่น ฆาตกรตาย การกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดอย่างร้ายแรง การก่ออาชญากรรมซึ่งมีเหตุจูงใจมาจากอุดมการณ์ทางการเมือง ทั้งอย่างร้ายแรงและปานกลาง

อนึ่ง กฎหมายได้กำหนดให้ควบคุมครองแก่บุคคลบางกลุ่มไว้ว่า เป็นบุคคลที่ไม่มีใครสามารถจะสั่งให้ออกนอกประเทศได้ (Ausweisungsschutz) กลุ่มบุคคลที่ที่น่าสนใจในกรณีนี้คือ กลุ่มผู้ที่ถือสิทธิให้ตั้งถิ่นฐานถาวร ซึ่งพำนักอาศัยอยู่ในเยอรมนีอย่างถูกต้องตามกฎหมายเป็นเวลานานอย่างน้อย 5 ปีขึ้นไป และกลุ่มบุคคลซึ่งใช้ชีวิตอยู่ในนครเวียนนาเดียวกับสมาชิกในครอบครัวซึ่งเป็นบุคคลสัญชาติเยอรมัน ซึ่งในที่นี่จะหมายถึงบุตร หรือสามี หรือภรรยา ก็ได้ นั่นคือการมีบุตรที่ถือสัญชาติเยอรมันก็เป็นการคุ้มครองไม่ให้ถูกสั่งให้ออกนอกประเทศเช่นกัน

5. กรณีที่ออกนอกเยอรมนีนานเกินกว่า 6 เดือน เงื่อนไขนี้เป็นสิ่งที่คนไทยมักได้ยินกันอยู่เนือง ๆ ดังนั้นก็ควรระวังระยะเวลาในการเดินทางออกนอกประเทศด้วย แต่อย่างไรก็ตามในตัวกฎหมายมีข้อยกเว้นเอาไว้ว่า ในกรณีไหนบ้างที่ออกจากเยอรมนีไปนานกว่า 6 เดือนแล้วจะไม่เสียสิทธิ ซึ่งได้แก่ หากว่าเดินทางไปรับบริการเกณฑ์ทหาร และต้องรับราชการเป็นทหารเกณฑ์ หรือ หากว่าการเดินทางออกไปนั้นเป็นไปเพื่อผลประโยชน์ของประเทศเยอรมนี และในกรณีของผู้ที่ได้รับอนุมัติให้เป็นผู้ลี้ภัยตามสนธิสัญญากรุงเจนีวาว่าด้วยผู้ลี้ภัย ซึ่งถือบัตรประจำตัวผู้เดินทางสำหรับผู้ลี้ภัย (Reiseausweis) ออกให้โดยทางการเยอรมัน ซึ่งคนไทยคงจะไม่มีสักกี่คนที่เป็นผู้ลี้ภัย ข้อยกเว้นต่อไปก็คือ เมื่อได้แจ้งให้เจ้าหน้าที่ว่าด้วยกิจการคนต่างชาติทราบ โดยระบุว่าจะออกไปนานเท่าใด และขอต่ออายุสิทธิพำนักก่อนที่จะเดินทางออกนอกประเทศ นั่นคือ หากต้องการให้มั่นใจว่าเมื่อออกนอกประเทศไปแล้วจะไม่เสียสิทธิพำนัก อาจจะขอให้เจ้าหน้าที่ ออกหนังสือรับรองให้ก็ได้ว่า บุคคลคนนั้นเมื่อออกนอกประเทศนานกว่า 6 เดือนจะไม่เสียสิทธิพำนักตามกฎหมายมาตราดังกล่าว หนังสือรับรองก็อาจจะ มีหน้าตาแบบนี้

"Frau Somsri Müller, Geboren am 01.01.1976 in Nakhon Si Thammarat, thailändische Staatsangehörigkeit, wohnhaft Musterstraße 1, 11111 Musterland, Passnummer Z 0101010, ausgestellt in Bangkok durch Ausenministerium Thailands, am 01.01.2011, wird hiermit bescheinigt, dass die Niederlassungserlaubnis nicht nach § 51 Absatz 2 Aufenthaltsgesetz erlischt."

ข้อยกเว้นที่น่าสนใจอีกประการหนึ่งก็คือ ผู้ที่ถือสิทธิพำนักชนิดที่เรียกว่า สิทธิให้ตั้งถิ่นฐานถาวร (Niederlassungserlaubnis) หรือสิทธิพำนักถาวรตามกฎหมายว่าด้วยคนต่างชาติฉบับเดิม กฎหมายข้อยกเว้นจะไม่เสียสิทธิพำนักเมื่อออกนอกประเทศนานเกินกว่า 6 เดือน หากว่าเป็นผู้ที่พำนักอาศัยอยู่ในเยอรมนีมาเป็นเวลาอย่างน้อย 15 ปี และมีรายได้มั่นคงพอที่จะเลี้ยงตนเองได้

และที่สำคัญสำหรับคู่สมรสของชาวเยอรมัน ซึ่งรวมถึงหญิง/ชายไทยที่สมรสกับคนเยอรมันที่ถือสิทธิให้ตั้งถิ่นฐาน ก็จะไม่เสียสิทธิเช่นเช่นกัน หากว่ายังอยู่กินฉันสามีภรรยาชาวเยอรมัน

ดังนั้นปัจจัยสำคัญที่สามารถป้องกันไม่ให้คนต่างชาติ และคู่สมรสต่างชาติของชาวเยอรมันต้องเสียสิทธิพำนักได้แก่

- การอยู่กินด้วยกันฉันสามีภรรยาบุคคลสัญชาติเยอรมันในประเทศเยอรมนีเป็นเวลาอย่างน้อย 2 ปีขึ้นไป
- การมีคู่สมรส หรือบุตรที่มีสัญชาติเยอรมัน
- การมีรายได้เลี้ยงตนเองได้
- การถือสิทธิให้ตั้งถิ่นฐานถาวร (Niederlassungserlaubnis)
- การถือหนังสือเดินทางที่มีอายุใช้งานได้

ดังนั้น สิ่งที่ต้องรู้และพึงปฏิบัติ เพื่อไม่ให้เสียสิทธิพำนักคือ

1. หากต้องการที่จะหย่าเมื่ออยู่กินด้วยกันครบ 2 ปี ควรบวกเวลาที่จะต้องแยกกันอยู่อีก 1 ปี รวมเป็น 3 ปี จึงจะยื่นเรื่องขอหย่าได้ เพราะตามกฎหมายการที่จะหย่ากันได้นั้น คู่สมรสจะต้อง แยกกันอยู่เป็นเวลา 1 ปี ดังนั้นเมื่อแจ้งความจำนงว่าจะขอหย่า เมื่อขึ้นปีที่ 3 หรือมีการแยกทางกันเกิดขึ้นก็จะมีผลที่จะทำให้เสียสิทธิพำนัก
2. ควรมองหาลู่ทางในการทำงาน และพยายามหาทำงานที่เสียภาษีอย่างถูกต้อง เพื่อให้มีรายได้เลี้ยงตนเองได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อคิดจะแยกทางจากคู่สมรสชาวเยอรมัน และไม่ควรรอรับเงินช่วยเหลือสังคมสงเคราะห์
3. เมื่อบุตรที่เกิดมามีสัญชาติเยอรมัน ควรที่จะพยายามขอสิทธิเป็นผู้ใช้อำนาจปกครองบุตร (Sorge-recht) ไม่ว่าจะเป็นการใช้อำนาจปกครองบุตรรวม (Gemeinsamsorgerecht) หรือการใช้อำนาจปกครองบุตรแต่เพียงผู้เดียว (alleinige Sorgerecht) หรือหากไม่ได้สิทธินี้ การที่ได้สิทธิในการเยี่ยมบุตร (Besuchsrecht) ก็ยังเป็นหลักประกันให้ได้สิทธิพำนัก
4. ควรยื่นเรื่องขอสิทธิให้ตั้งถิ่นฐานถาวรทันทีที่มีเงื่อนไขครบ

- อย่าปล่อยให้หนังสือเดินทางหมดอายุ หมั่นตรวจสอบอายุเสมอ และควรขอต่ออายุหนังสือเดินทางหรือขอเล่มใหม่อย่างน้อย 6 เดือน ก่อนที่หนังสือเดินทางจะหมดอายุ
- เมื่อหนังสือเดินทางหมดอายุและได้หนังสือเดินทางเล่มใหม่ อย่าลืมนำหนังสือเดินทางเล่มใหม่ไปให้เจ้าหน้าที่สำนักงานว่าด้วยคนต่างด้าว ลงตราสิทธิพำนักให้
- ควรเอาใจใส่ อย่าปล่อยให้สิทธิพำนักหมดอายุ ควรรีบไปยื่นเรื่องขอต่ออายุก่อนที่สิทธิจะหมดลง
- ในกรณีชาวต่างชาติที่จดทะเบียนเป็นคู่ครองกับบุคคลสัญชาติเยอรมัน (eingetragene Partnerschaft) คือการที่บุคคลเพศเดียวกันจดทะเบียนเป็นคู่ครอง คู่ครองที่เป็นชาวต่างชาติจะได้สิทธิพำนักเช่นเดียวกับคู่สมรสของชาวเยอรมัน (ที่เป็นคนละเพศ)

ข้อมูลที่น่าสนใจข้างต้น เป็นการสรุปจากข้อกำหนดและกรณีตัวอย่างที่เกิดขึ้น เป็นเพียงข้อมูลเบื้องต้นทั่วไป แต่ในกรณีเฉพาะรายอาจมีข้อปลีกย่อยแตกต่างกันไปในรายละเอียด ดังนั้นในประเด็นปัญหาเฉพาะควรหารือผู้รู้อีกครั้ง แต่สิ่งที่สำคัญไม่ว่าจะมีปัญหาหรือไม่การแสวงหาความรู้ในประเด็นดังกล่าวเป็นสิ่งจำเป็น

¹ ดัดแปลงและเพิ่มเติมจากบทความของผู้เขียนที่นำเสนอในการประชุมสามัญประจำปี เครือข่ายหญิงไทยในยุโรป วันที่ 19-23 พฤษภาคม 2549 เมืองซอเรนโต ประเทศอิตาลี บทความดังกล่าวได้รับการพิมพ์ในเอกสารประกอบการประชุมดังกล่าว

² ตามกฎหมายนี้สิทธิพำนักแบ่งเป็น 2 ประเภท คือ สิทธิพำนักทั่วไปจำกัดเวลา (Aufenthaltserlaubnis) และสิทธิให้ตั้งถิ่นฐานถาวร (Niederlassungserlaubnis) ซึ่งเป็นสิทธิพำนักถาวรไม่จำกัดเวลา ผู้ถือสิทธิพำนักชนิดนี้มีสิทธิที่จะพำนักในเยอรมนีตลอดชีวิต

คำถาม คำตอบจาก ฝ่ายกงสุล

โดย กงสุลเบอร์ลิน

สถานเอกอัครราชทูตไทย ณ กรุงเบอร์ลิน

สวัสดีค่ะ ท่านผู้อ่านนิตยสารดี ทุกท่าน กงสุลเบอร์ลิน มีความยินดีอย่างยิ่งที่ได้มีโอกาสได้พบท่านผู้อ่าน โดยในฉบับนี้ถือเป็นฉบับปฐมฤกษ์ นับแต่นี้เป็นต้นไปท่านจะได้พบกับกงสุลเบอร์ลินในนิตยสารดีในทุกฉบับค่ะ และหากมีคำถามเกี่ยวกับงานกงสุล ก็สามารถสอบถามได้ที่อีเมล general@thaiembassy.de นะคะ

ในช่วงระยะเวลาที่กงสุลเบอร์ลินได้เข้ามาช่วยงานกงสุลในเยอรมนีเป็นเวลาหนึ่งปีครึ่งนั้น กงสุลเบอร์ลินได้รับคำถามเกี่ยวกับปัญหางานกงสุลมากมาย ซึ่งจะได้รวบรวมถามตอบในคอลัมน์นี้ โดยหวังว่า จะเป็นประโยชน์แก่ท่านผู้อ่านไม่มากนักนะคะ

เรื่องวีซ่า

คำถาม: สามีชาวเยอรมันปลดเกษียณแล้ว สามารถอยู่เมืองไทยตลอดไปได้อย่างไร

คำตอบ: วีซ่าสำหรับผู้สูงอายุที่มีต่างชาติสามารถจะขอเพื่อไปอาศัยอยู่ในไทยระยะยาว อาจจะได้แก่วีซ่าแบบคนไม่มีถิ่นฐานในไทย (Non-Immigrant) สำหรับผู้สูงอายุ ซึ่งจะขอได้ที่ สถานเอกอัครราชทูตฯ (สอท.) หรือ สถานกงสุลใหญ่ (สกง.) และสามารถอยู่ในไทยได้คราวละ 1 ปี โดยหลังจากเดินทางเข้าประเทศไทยแล้ว ภายใน 3 เดือน จะต้องไปรายงานตัวต่อเจ้าหน้าที่กองตรวจคนเข้าเมือง (ตม.) ที่กรุงเทพฯ พัทยา หรือเชียงใหม่ ก่อน แล้ว ตม. จะแจ้งรายละเอียดกับหลักฐานที่ต้องนำมาแสดงอื่นๆ สำหรับหลักฐานที่ สอท. หรือ สกง. ต้องการในขั้นต้นคือ

หนังสือเดินทางที่มีอายุใช้ได้ไม่น้อยกว่า 18 เดือน แบบฟอร์มการขอวีซ่าพร้อมรูปถ่ายขนาด 4x6 ซม. จำนวน 3 รูป แบบฟอร์มประวัติส่วนตัว จำนวน 1 ชุด และสำเนาบัญชีเงินฝากเทียบเป็นเงินไทยไม่น้อยกว่า 800,000 บาทหรือหนังสือรับรองรายได้ฉบับจริง เดือนละไม่น้อยกว่า 65,000 บาท หรือมีบัญชีเงินฝากและรายได้รวมกันไม่น้อยกว่า 800,000 บาท ต่อปี ไปรับรองประวัติอาชญากรรม ไปรับรองแพทย์ ทั้งนี้ค่าธรรมเนียมการขอวีซ่าประเภทนี้คือ 130 ยูโร อนึ่ง ผู้ถือวีซ่าประเภทนี้ ไม่ได้รับอนุญาตให้ทำงานในประเทศไทย

เรื่องนิติกรณ์

คำถาม: หากได้ทำการหย่ากับคู่สมรสที่ สอท. ณ กรุงเบอร์ลินแล้ว ทาง สอท. จะสามารถออกหนังสือรับรองความเป็นโสดให้กับผู้ร้องที่ได้ทำการหย่าที่ สอท. ได้หรือไม่

คำตอบ: เมื่อได้หย่าที่ สอท. หรือ สกง. แล้ว ท่านต้องนำหลักฐานที่ได้รับจาก สอท. หรือ สกง. ไปแจ้งที่ที่ว่าการอำเภอหรือสำนักงานเขตที่ท่านมีทะเบียนบ้านอยู่ แล้ว ยื่นความจำนงขอรับหนังสือรับรองความเป็นโสดจากหน่วยงานนั้นๆ ค่ะ

ท่านผู้อ่านคะ วันนี้ กงสุลเบอร์ลินขอให้ความรู้เกี่ยวกับงานกงสุลเพียงแค่นี้ก่อน พบกันฉบับหน้านะคะ สวัสดีค่ะ

การศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (Sekundarstufe II) เป็นการศึกษาคือจากระดับมัธยมศึกษาตอนต้นคือ เมื่อจบชั้น 10 แล้ว โดยทั่วไปมักจะหมายถึงการศึกษาต่อในชั้นที่ 11 ถึงชั้นที่ 13 ตามหลักสูตรเก่า และถึงชั้นที่ 12 ตามหลักสูตรใหม่ (G8) ของโรงเรียน Gymnasium และ Gesamtschule นอกจากนี้ยังรวมถึงการศึกษาภาควิชาการในการศึกษาอบรมสายอาชีพทุกสาขา และการศึกษาในวิทยาลัย หรือ โรงเรียนอาชีวศึกษา (Berufkolleg Fachoberschule และ Berufsoberschule) ตลอดจนโรงเรียนภาคค่ำ (Abendschule)

การเรียนในระดับมัธยมปลายในโรงเรียน Gymnasium และ Gesamtschule โดยทั่วไปจะแบ่งเป็น วิชาพื้นฐาน (Grundkurse) มีจุดมุ่งหมายให้เรียนรู้ ถึงวิธีคิดวิเคราะห์ และการสร้างงานทางวิชาการ ให้อู่ถึงข้อมูลที่แท้จริงและปัญหาที่ซับซ้อนของความรู้ที่สอนในวิชาหนึ่ง ๆ

อีกกลุ่มวิชาหนึ่ง อาจจะเรียกเทียบได้กับภาษาไทยว่า วิชาหลัก หรือวิชาเอก (Leistungskurse) การสอนวิชาในกลุ่มนี้จะเน้นเนื้อหาที่มากและลึกกว่า ในกลุ่มวิชาพื้นฐาน นำเสนอให้เรียนรู้ถึงทฤษฎีและ แบบแผน (Model) ตามหลักวิชาการของสาขาวิชานั้น ๆ นักเรียนจะต้องเลือกวิชาหลัก 2 วิชา ในช่วงปลายชั้น 11 เพื่อเรียนเป็นวิชาหลักในชั้นที่ 12 และ 13

ปลายปีการศึกษาชั้นที่ 13 ใน 14 รัฐ (จากทั้งหมด 16 รัฐ) ของเยอรมนีจะมีการสอบรวมที่เรียกกันว่า Zentralabitur ซึ่งเป็นการสอบข้อเขียนโดยใช้ข้อสอบเดียวกัน เป็นข้อสอบที่จัดทำโดยหน่วยราชการในกระทรวงวัฒนธรรมของแต่ละรัฐ เมื่อสอบผ่าน จะได้ประกาศนียบัตรมัธยมตอนปลาย (Abitur บางครั้งเรียกว่า Allgemeine

Hochschulreife) มีศักดิ์และสิทธิ์ที่จะเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษา ในมหาวิทยาลัย Universität Hochschule สาขาต่าง ๆ รวมทั้งมหาวิทยาลัยประยุกต์ศาสตร์ (Fachhochschule) หรือจะเรียนต่อสายอาชีพก็ได้ อนึ่งการเรียนในโรงเรียน Gymnasium เมื่อนักเรียนเรียนจบชั้น 12 ก็ จะถือว่า จบมัธยมปลายที่มีสิทธิเข้าเรียนต่อในมหาวิทยาลัยประยุกต์ ศาสตร์ ซึ่งถือว่าเป็นมหาวิทยาลัยที่เน้นภาคปฏิบัติตามสายอาชีพ นั่น คือจะได้วุฒิ Fachhochschulreife

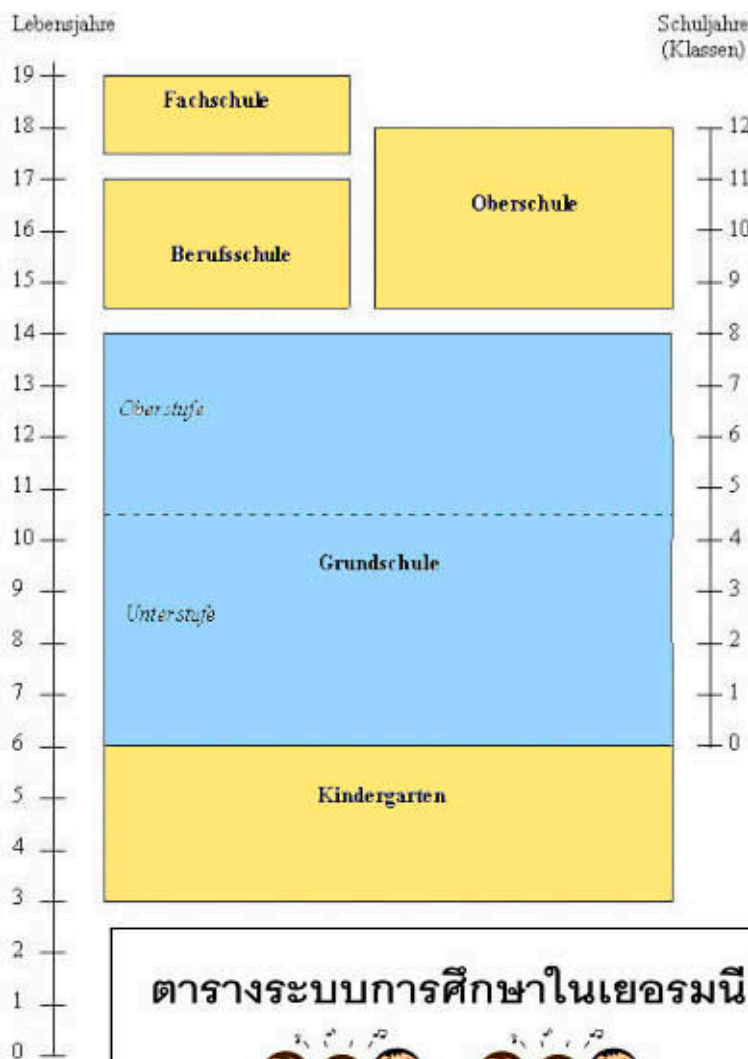
ในวิทยาลัยอาชีวศึกษา ที่เรียกว่า Berufskolleg ซึ่งในบางรัฐ จะเป็นโรงเรียนอาชีวะเฉพาะด้าน นักเรียนที่เข้าศึกษาอบรมสายอาชีพ จะเรียนภาควิชาการที่นี้ ในบางรัฐจะมีการผสมผสานหลักสูตรการเรียน ของโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย นักเรียนสามารถที่จะสอบเพิ่มเติม เพื่อให้ได้ Fachhochschulreife หรือ Abitur ได้ ในบางรัฐ เช่น Bad Württemberg จะเป็นโรงเรียนอาชีวศึกษาที่สอนเต็มเวลา นักเรียนที่ จะเข้าเรียนได้ต้องจบ Realschule หรือจบการศึกษาอบรมสายอาชีพ (berufliche Ausbildung) ใช้เวลาเรียนหนึ่งปี จะได้ประกาศนียบัตร มัธยมศึกษาตอนปลายสำหรับศึกษาต่อใน Fachhochschule

โรงเรียนอาชีวศึกษาประเภท Fachoberschule เป็นโรงเรียน ระดับมัธยมปลายอีกประเภทหนึ่งที่สอนชั้น 11 และ 12 นักเรียนที่จบ ที่นี้ จะได้ประกาศนียบัตรมัธยมศึกษาตอนปลาย สำหรับศึกษาต่อใน Fachhochschule ที่เรียกว่า Fachhochschulreife ใน Nordrhein-Westfalen และ Bayern จะมีการสอนชั้นที่ 13 ด้วย ซึ่งนักเรียนที่จบ ชั้น 13 ที่จะได้ Abitur นักเรียนที่จะเข้าเรียนใน Fachoberschule จะ ต้องจบ Realschule (Mittlere reife)

โรงเรียน Berufsoberschule เป็นโรงเรียนอีกรูปแบบหนึ่ง สำหรับนักเรียนที่เรียนจบโรงเรียนระดับกลาง (mittlere Reife) และ

การศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

(ตอนที่ 2)

จบการศึกษาอบรมสายอาชีพ (abgeschlossenen Berufsausbildung) สามารถมาศึกษาต่อเพื่อให้จบระดับมัธยมศึกษาตอนปลายเพื่อศึกษาต่อ มหาวิทยาลัยประยุกต์ศาสตร์ Fachhochschulreife หรือ Abitur ได้

การศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย นอกจากจะศึกษาได้ในโรงเรียนข้างต้นที่กล่าวมาแล้ว ยังมีเปิดสอนในโรงเรียนภาคค่ำ Abendschule มีทั้ง Abendgymnasium, Abendrealschule, Abendhauptschule โรงเรียนดังกล่าวเหล่านี้เปิดสอนสำหรับผู้ที่มีงานทำ แต่ต้องการศึกษาเพิ่มเติม จึงเปิดสอนตอนเย็นถึงค่ำ บางครั้งก็จะสอนวันเสาร์ด้วย คอร์สที่เปิดสอนใน Volkshochschule บางคอร์ส เช่น คอร์สเตรียมตัวการสอบเทียบเพื่อให้ได้ประกาศนียบัตรมัธยมศึกษา เป็นต้น

ข้อมูลจาก
 Wikipedia offline
<http://www.bildung-fuer-deutschland.de/was-ist-sekundarstufe-2.html>
http://www.bmbf.de/pub/jobstarter_betriebliche_ausbildung_deutsch_hry.pdf
<http://www.epochtimes.de>
<http://www.gymnasium-francisceum.de/>
<http://die-bildungsgesellschaft.de/>

ดังที่ทราบกันดีแล้วว่า คำนามทุกคำของภาษาเยอรมันต้องมีคำนำหน้านาม สำหรับคำว่า "Ei - ไข่" มีคำนำหน้านามว่า das das Ei / die Eier ภาษาไทยไม่มีคำนำหน้าคำนาม der, die, das แต่มีลักษณนามมากมาย สำหรับ "ไข่" นั้น ลักษณนามคือ "ฟอง" แต่กระนั้นก็ยังมียุคชื่อนามเรียกตามภาษาท้องถิ่นต่าง ๆ อีก เช่น ไบ ลูก หน่วย หรือ แผน เป็นต้น

การผสมคำนาม

- ไข่เป็ด ไข่ไก่ ไข่เต่า ไข่นก ฯลฯ จะเรียกเป็นภาษาเยอรมันอย่างไรดี ต้องการผสมคำนามเป็นคำใหม่ ขอให้คำนึงถึงความหมายหลัก เช่น ไข่เป็ด ความหมายหลักคือ "ไข่" ซึ่งได้มาจากเป็ด" ดังนั้นคำนามหลักนี้ต้องอยู่ตำแหน่งท้ายสุดของคำ และตามกฎที่ครูตอมเคยแนะนำค่ะว่า การผสมคำนามตั้งแต่สองคำขึ้นไปนั้น ให้ถือเพศตามคำนามตัวสุดท้าย เช่น

die Ente + n + das Ei	=	das Entenei แปลว่า ไข่เป็ด
die Hühner + das Ei	=	das Hühnerei แปลว่า ไข่ไก่
die Schildkröte + n + das Ei	=	das Schildkrötenei แปลว่า ไข่เต่า
der Vogel + das Ei	=	das Vogelei แปลว่า ไข่นก

- ภาษาอื่น ๆ ที่ใช้สำหรับไข่ ต่อไปนี้ "ไข่" ไม่ได้เป็นคำนามที่เป็นความหมายหลัก ดังนั้นจึงใช้เขียนขึ้นต้นในรูปพหูพจน์ เช่น

die Eier + der Becher	=	der Eierbecher แปลว่า ถ้วยเล็กสำหรับตั้งไข่
die Eier + der Wärmer	=	der Eierwärmer แปลว่า ที่ครอบไข่ให้คงอุณหภูมิที่พอเหมาะไว้หลังจากที่ต้ม (ส่วนใหญ่เป็นงานถักรูปต่างๆน่ารักๆ ใช้ครอบไข่ที่ลวก)
die Eier + der Löffel	=	der Eierlöffel แปลว่า ช้อนตักไข่ ส่วนใหญ่เป็นช้อนพลาสติก
die Eier + der Kocher	=	der Eierkocher แปลว่า เครื่องต้มไข่

คำกริยาใช้กับ "ไข่" เพื่อให้ประโยคมีความหมาย

- Ei aufschlagen = ตอกไข่ ตีไข่

ตัวอย่าง Man schlägt das Ei quer auf eine Kante bzw. einen Schüsselrand, damit ein Riss entsteht. Nun mit beiden Daumen die beiden Teile auseinanderziehen und das Ei in eine Schüssel oder Pfanne geben.

- Ei braten = ทอดไข่ ตระกูลไข่ทอด (gebratenes Ei) ก็มี ไข่เจียว (Omelette) ไข่ดาว (Spiegelei) ไข่ววน (Rührei) เป็นต้น

- Ei kochen = ต้มไข่ ไข่ที่กำลังถูกต้มอยู่ (กำลังถูกต้มอยู่ในน้ำร้อนเดือดปุด ๆ) เรียกว่า kochendes Ei ไข่ที่ต้มแล้วเรียกว่า gekochtes Ei เช่น Ich koche ein Ei. Das kochende Ei dauert noch 3 Minuten. Nach drei Minuten habe ich das gekochte Ei.

- Ei schälen = แกะไข่ (ที่ต้มแล้ว) เปลือกไข่ = die Eierschale เปลือกไข่เยอะเยอะมากมาย = die Eierschalen

ตัวอย่าง Ein dreijährige Mädchen schält ihr gekochtes Ei vorsichtig.

ไข่กับเทศกาลอีสเตอร์ เรียกว่า ไข่อีสเตอร์ (Osterei)

เทศกาลอีสเตอร์เป็นเทศกาลสำคัญทางศาสนา สัญลักษณ์ของอีสเตอร์คือ "กระต่าย" และ "ไข่" แต่เดิมนั้นมีความเชื่อกันว่า ไข่เป็นจุดเริ่มต้นของสิ่งมีชีวิต และไข่ก็ไม่ได้เกิดจากแม่ไก่ แต่ทว่าเกิดมาจาก เนื่องจากกระต่ายเป็นสัญลักษณ์ของการแพร่พันธุ์

"ไข่อีสเตอร์ - Osterei" ได้ถูกพัฒนาให้มีสีสันต่างๆ ด้วยการวาดลวดลายดูสดใส
"กระต่ายอีสเตอร์-Osterhase" มีให้เห็นกันในรูปแบบของขนมหวานหลากสีและช็อคโกแลต

สำนวนและวลีเกี่ยวกับไข่

Das Ei des Kolumbus" แปลว่า "ไข่โคลัมบัส" แต่ที่จริงแล้วหมายถึง แก้ไขปัญหาทุกอย่างได้อย่างง่ายดาย ที่มาของคำสำนวนนี้เล่ากันว่า คริสโตเฟอร์ โคลัมบัส(Christoph Kolumbus) เมื่อครั้งที่เดินทางกลับจากการค้นพบทวีปอเมริกา ได้ตั้งคำถามในช่วงรับประทานอาหารร่วมกับ พระคาร์ดินัลเมเนโตซาและแขกผู้มีเกียรติในปี ค.ศ.1493 ว่า ใครสามารถตั้งไข่ได้อย่างนี้ บ้าง หลายคนได้พยายามทำ แต่ก็ไม่สามารถตั้งไข่ได้ ทุกคนจึงคิดว่า คงเป็นคำถามที่หาคำตอบไม่ได้แน่แท้ โคลัมบัสจึงลองทำบ้าง เขาเคาะเปลือกแหลมของไข่ต้มเบาๆกับโต๊ะ แล้วก็ตั้งไข่ให้ดูอย่างนี้ หลายคนถึงบางอ้อ แล้วสบถว่า "บ๊ิดโธ่ ง่ายนิดเดียว คิดซะตั้งนาน"

อีกคำถามหนึ่งที่ถกเถียงมานานว่า "ไก่เกิดก่อนไข่ หรือไข่เกิดก่อนไก่" คนไทยฉลาดและเข้าใจถึงธรรมชาติ ตั้งตัวอักษรแรกคือ "ก ไก่" อักษรที่สองคือ "ข ไข่" นำไปสู่อุสสุร่ง่ายๆโดยไม่ต้องเสียเวลาลงถกเถียงกันว่า อะไรเป็นอะไร น่าจะเข้าข่าย "ไข่โคลัมบัส" เหมือนกันนะคะ

- ungelegte Eier แปลว่า ยังไม่มีการออกไข่ ในที่นี้หมายถึง สิ่งที่ยังไม่มีตัวตนหรือเรื่องที่ยังไม่เกิดขึ้น
เช่น Kümmere dich nicht um ungelegte Eier! อย่ามัวแต่ยุ่งอยู่กับสิ่งที่ยังไม่มีตัวตน
- Du dickes Ei! เป็นวลีที่อุทานออกมา เมื่อเกิดความประหลาดใจ น่าจะแปลเข้าข่ายว่า "โอ...จริงหรือ" "ว้าว!..."
เช่น Ach! Du dickes Ei! Er kommt mit der Schönheitskönigin zur Party. ว้าว! เขาคงนางงามมางานปาร์ตี้
- wie aus dem Ei geschält หมายถึง ไม่ธรรมดา พิเศษ ระเบิดระว่าง
เช่น Er sieht jeden Tag wie aus dem Ei geschält aus.

คำศัพท์ที่พ้องรู้เกี่ยวกับไข่

die Eierfarbe	สีย้อมไข่สำหรับเทศกาลอีสเตอร์
der Eierkopf	หัวไข่ ในที่นี้หมายถึงคนฉลาด น่าจะเทียบกับภาษาไทย "คนหัวแหลม"
der Eierkuchen	รู้จักในนามของ "แพนเค้ก"
der Eierlikör	เหล้าที่มีไข่แดงและน้ำตาลผสม
der Eiernudeln	ก๋วยเตี๋ยวที่มีส่วนผสมของไข่
das Eigelb	ไข่แดง เรียกอีกอย่างว่า der Dotter
das Eiweiß	ไข่ขาว หรือบางทีก็หมายถึง ไบรติน

แม่จ๋ออบ

“...แม่ชอบร้องเพลงมากไปไหนๆก็มีคนให้ขับ
ไปร้องเพลงพระกัณธ์ชอบให้ร้องเพลง ‘ดาวลูกไก่’...”

หลายๆคนคงรู้จักเธอผู้นี้ดี และหากมีโอกาสได้ใกล้ชิดกับเธอ เชื่อได้ว่าจะไม่มีใครปฏิเสธว่าเธอเป็นคนที่ควรยกย่องและเคารพ ด้วยวัยที่เราต้องเรียกเธอว่า “แม่” ซึ่งไม่เพียงแค่ว่าเรียกเพราะสูงอายุเท่านั้นแต่ด้วยความเป็นผู้ใหญ่ที่น่ารักและอบอุ่นของเธอ ทำให้ทุกคนยอมยกย่องว่าเธอเสมือนแม่คนหนึ่ง เธอมีชีวิตที่ต้องต่อสู้ดิ้นรนหาเลี้ยงปากเลี้ยงท้องเลี้ยงน้องๆมาตั้งแต่วัยเด็ก หลายๆชีวิตที่นี้ก็ต้องต่อสู้ดิ้นรนกันมาแทบทั้งนั้นชีวิตแต่ละชีวิตก็ไม่ใช่ว่ามีเส้นทางเดินที่โรยด้วยกลีบกุหลาบ เพียงแต่ว่าใครจะเลือกเดินเส้นทางไหนเท่านั้น

ชีวิตของ “แม่จ๋ออ่อน” ก็เช่นเดียวกันเธอได้เลือกเส้นทางเดินของเธอเองมาตลอดจนทุกวันนี้เธอได้พบเส้นทางเดินที่เธอสามารถเรียกได้ว่าเป็นเส้นทางที่โรยด้วยกลีบกุหลาบจริงๆ ค่ะ

“แม่จ๋ออ่อน” เป็นคนจังหวัดอุดรธานีโดยกำเนิด และเติบโตที่นั่นมีครอบครัวกับคนอุดรฯ ด้วยกันช่วงนั้นกำลังเป็นสาวสวยทีเดียว และเป็นนางเอกลิเกเสียดด้วยซึ่งไม่ใช่เรื่องแปลกที่จะมีหนุ่มน้อยหนุ่มใหญ่มาติดพัน จนกระทั่งได้พบกับพ่อของลูกๆ และแต่งงานกันตอนอายุได้ 20 ปี หลังแต่งงานก็ต้องเลิกแสดงลิเกมาช่วยสามีทำมาหากินขายกล้วยเตี่ยวบ้างเดินขายกล้วยบั้ง ข้าวหมากตามสถานีรถขนส่งบ้าง ทำสาระพัดจนมีลูกถึงหกคนชีวิตลำบากมากแต่ก็ต้องอดทนช่วยกันทำกินเลี้ยงลูกจนกระทั่งลูกๆ เริ่มโตก็เลยคิดจะขยับขยายหาทางทำมาหากินเพราะลูกคนโตๆ ก็สามารถช่วยกันดูแลน้องๆ ได้แล้ว จึงไปทำงานเป็นแม่บ้านให้หน่วยตำรวจที่เมืองเชียงใหม่

“ก้อยไม่ได้อีกจะ” แม่จ๋ออ่อนเล่า “ลูกตั้งหกคนกำลังกินกำลังใช้เงินที่เดียวละ” เธอเลยออกมาและคิดหาทางทำอย่างอื่นที่จะหาเงินได้มากกว่า ก็พอดีมีเพื่อนแนะนำให้ขายของหน้าโรงแรมสมัยนั้นเชียงใหม่มีนักท่องเที่ยวต่างชาติเข้ามาเยอะ **“แม่ก็เลยยืมหม้อให้เพื่อนเขาและทำขนมจีนน้ำเงี้ยวไปขายหน้าโรงแรมลินคำ”** แม่จ๋ออ่อนเล่าอย่างหน้าตาแช่มชื่นเมื่อนึกถึงอดีตก่อนที่จะมาพบกับจุดผันแปรจุดสำคัญของชีวิต

ขนมจีนน้ำเงี้ยวนอกจากจะขายดีแล้วยังทำให้เธอได้พบกับ “ตาปาป่า” ชายเยอรมันวัย 72 ปี ซึ่งตามหาคุกกี้คุกกี้ในวัยของไม้ใกล้ฝั่งเพื่อจะฝากผีฝากไข้ **“ตาปาป่าเขาพักอยู่ที่โรงแรมลินคำนี่ละจะมากินขนมจีนทุกวันช่วงที่เขาอยู่เชียงใหม่ บางวันก็เอาขนมปังมาให้ เอาน้ำผึ้งมาให้”** ช่วงที่เล่านี้เสียงสดใสมากคงเป็นเพราะคิดถึง “ตาปาป่า” และแล้วก็ถูกถามถึงชีวิตส่วนตัวว่าแต่งงานหรือยังเธอแกล้งโกหกไปว่ายังไม่แต่งงานเป็นโสด ก็เลยถูกขอแต่งงานอย่างไม่นึกไม่ฝัน ลูกๆ และสามีก็สนับสนุนให้แต่งและไปอยู่เยอรมนีเธอคิดว่าเอาละเพื่อปากท้องของลูกก็ลองมาสู้อาจจะมีลูกทางดีๆ เวลานั้นเธออายุเข้า 40 แล้วละค่ะ ความที่เป็นคนอดทนขยันทำมาหากินตั้งแต่เด็กทำให้เธอคิดหาทางทำมาหากินเมื่อมาอยู่เยอรมนี เธอได้ชวนสามีเยอรมันเข้าสวนเพื่อปลูกดอกไม้ และเขาก็สามสวนปลูกไม้ดอกและตัดดอกเอาไปขายโดยมี “ตาปาป่า” ขับรถมอเตอร์ไซด์คู่พวไปส่งตามดิสโก้บ้าง ตามร้านอาหารบ้างช่วงนั้นขายดีแต่สามีก็มาเริ่มเจ็บกระเสาะกระแสะทำสวนก็ไม่ไหวก็เลยตัดสินใจบอกสามีว่าที่จริงแล้วเธอมีลูกชายอยู่เมืองไทยคนหนึ่งอยากจะทำมาช่วยกันทำสวน ปีนี้ก็เลยรับลูกชายคนโตมา

พอปีถัดไปก็บอกอีกว่ายังมีลูกสาวอีกคนนะสามีก็ตั้งใจหาไม่ว่าอะไร และก็ทำเรื่องรับลูกสาวมาอีก ปีต่อไปก็บอกอีกจนได้ลูกมาอยู่ด้วยถึงสี่คน อีกสองคนอยู่กับพ่อที่เมืองไทยจนพ่อเสียไป

“ลูกทั้งสี่นี้ก็ช่วยกันทำงานจะ ตาปาป่าก็ลงหนังสือพิมพ์หาคุณให้ทุกคนเลยจะตอนหลังเขาก็ป่วยช่วงนั้นเขาต้องอยู่โรงพยาบาล แม่ก็ต้องไปดูแลเขาไม่ยอมให้ใครดูแลเลยนอกจากแม่” ความที่เป็นคนอ่อนหวานและมีเมตตาทำให้สามีรักและไว้วางใจไม่ยอมให้อยู่ห่างทำให้แม่จ๋ออ่อนต้องเดินเข้าออกโรงพยาบาลทุกวันเพื่อดูแลป้อนข้าวป้อนน้ำสามีโดยไม่เห็นแก่เหน็ดเหนื่อยทุกคนที่รู้จักแม่จ๋ออ่อนมานานจะได้ยินข่าวแม่เสมอว่าไปเฝ้า ตาปาป่าที่โรงพยาบาลทุกวันไม่เคยทิ้งให้ต้องอยู่คนเดียวเลยหลายคนสงสารและเห็นใจเธอมากทุกคนจะเป็นกำลังใจให้เธอตลอด จนกระทั่งปี 1975 เป็นวันที่แม่จ๋ออ่อนจดจำไม่เคยลืมเลย คือการจากไปของคุกกี้คุกกี้ของเธอ ในวัย 92

เขาจากไปและทิ้งให้เธอต้องเลี้ยงเหงาอยู่คนเดียว ดีที่ยังมีลูกๆ อยู่ด้วยกันที่เยอรมนีและดีที่ลูกสาวคนเล็กมีบ้านอยู่ในอาคารเดียวกันชั้นบน จึงยังมีคนดูแลเธอบ้าง ช่วงนั้นพวกเขาาก็ไปมาหาสู่และช่วยกันปลอบใจไม่ให้เธอต้องเหงาเศร้าเสียใจ เธอก็ได้ทางธรรมเป็นที่พึ่งใครชวนไปทำบุญวัดไหนก็จะไปทุกที่ ทั้งยังเคยช่วยวัดหาเงินซื้อรถตุ๊กตุ๊กความที่เป็นที่รักใคร่ของคนทั่วไปไม่ว่าแม่จ๋ออ่อนจะทำบุญวัดไหนก็จะมีลูกหลานห้อมล้อมตามไปทำบุญร่วมด้วย แต่สิ่งที่เด่นและดังจนเป็นที่รู้จักของคนหลายเมืองคือการขึ้นเวทีร่วมร้องเพลงกับนักร้องลูกทุ่งดังๆ ตามงานวัดต่างๆ และสิ่งนี้เองกระมังที่ทำให้แม่จ๋ออ่อนไม่เคยดูแลตัวเองเพราะเป็นการที่สร้างความสุขให้คนอื่นจึงทำให้ลืมบุญไปด้วย

“แม่ชอบแต่งตัวสวยๆ ค่ะ สมัยนั้นจะแต่งตัวไปร้องเพลงขึ้นเวทีประจำ” จริงๆแต่ละชุดแต่ละชุดของแม่สดใสจริงๆอันนี้ผู้เขียนขอรับรอง แม่จ๋ออ่อนจะมีความสุขมากหากได้ร้องเพลงบางวันก็ไปร้องที่ร้านคาราโอเกะจนเข้าก็เคย มีอยู่ช่วงหนึ่งต้องเข้าโรงพยาบาล แต่ไม่ใช่ว่าจะสงบนะคะมีคนเยี่ยมแทบจะไม่ขาดเลยในห้องจนต้องออกมานั่งรับแขกในห้องอาหารเพราะเกรงใจเพื่อนข้างเตียงทั้งหมดทั้งพยาบาลต่างก็งั้นเพราะไม่เคยเห็นแบบนี้มาก่อนช่วงหลังนี้ลูกสาวขอร้องเพื่อนๆ คนไทยว่าอย่าพาแม่ออกไปร้องเพลงมากนักเพราะสุขภาพจะทรุด แม่เลยขอมาร้องเพลงแหล่งที่วัดแทนค่ะ.....

ปีนี้ก็ครบ 84 แล้วละจะ ผ่านไปเมื่อวันที่ 13 มกราคมนี้ละจะก็ไม่ได้ฉลองวันเกิดหรอกมาทำบุญที่วัดและก็มีลูกๆ หลานๆ มาอวยพรกันที่วัดละจะ

จากคำถามที่ว่าเธอคิดอยากกลับไปอยู่เมืองไทยหรือไม่เธอบอกว่า “ก็ไปๆมาๆคงไม่ไปอยู่เลยหรอกตั้งแต่ตาป้าตายไปก็กลับเมืองไทยเยี่ยมลูกอีกสองคนทุกปีละจะไม่ค่อยหวังแล้วเขาย้ายกันมาเกือบหมดแล้วละลูกสาวคนที่ 6 เขามีร้านอาหารชื่อ “ไทยล้านนา” อยู่ที่แฟรงก์เฟิร์ต ดึงเงิน เขารับหลานๆที่เมืองไทยมาทำงานที่ร้านหมดเลยตอนนี้ที่เมืองไทยก็เหลือแต่ลูกชาย กับลูกสาวเท่านั้นเขามีครอบครัวมีงานการกันเลยไม่มาอยู่ที่นี้ แต่ก็ได้ไปหาทุกปีละไม่ห่างหรอก”

ลูกสาวคนเล็กทำงานอยู่ Karstadt ส่วนลูกชายคนโตตอนนี้ก็ 64 ปีแล้วทำงานเป็นพนักงานขับรถปูน ลูกๆก็มีครอบครัวกันหมดมีหลาน 13 คนมีเหลน 6 คนเป็นทวดแล้ว”

การที่เธอมาใช้ชีวิตอยู่ที่เยอรมันถึง 36 ปีจนทำให้มีความรู้สึกเหมือนเป็นบ้านของตนเองแล้วและลูกๆหลานๆก็อยู่ที่นั่นเกือบหมดทำให้ความคิดถึงบ้านน้อยลงและไม่มีห่วงอะไรในเมืองไทยแล้วด้วยเธอจึงอยู่อย่างมีความสุขในที่ๆ เธอได้เลือกมา เธอสามารถทำจิตใจให้สงบรับทุกสิ่งทุกอย่างได้อย่างสบายใจไม่ทุกข์ร้อน นี่คงเป็นเพราะเธอมีความเชื่อมั่นในตัวเองและยอมรับสภาพของตนเองไม่ทำให้ตัวเองทุกข์ จนน่าเอาเป็นตัวอย่าง

ถามเรื่องสุขภาพของเธอในวัย 84 ตอนนี้อะไรตอบอย่างยิ้มแย้มว่า “ก็ให้หมอตรวจเป็นประจำจะหมอก็บอกว่าสุขภาพดีนะ ตอนนี้มีก็แต่หูไม่ค่อยจะได้ยินต้องใช้เครื่องช่วยฟังปกติก็จะกินอาหารระมัดระวังจะได้ไม่อ้วนมากพอไม่อ้วนมากก็ไม่มีโรคมาก และก็หาความสุขไปร้องเพลงคาราโอเกะบ้างเป็นคนชอบร้องเพลงจะ” ผู้เขียนลองถามเธอว่าทราบไหมว่าเป็นที่รักของผู้คนที่นี่และทราบไหมคะว่าเพราะอะไร?

คนนั่งข้างๆ รีบตอบเลยละคะ “แม่เป็นคนดีมีศีลธรรมจิตใจดีไม่เคยทำร้ายใคร อ่อนหวานกับทุกคน” เขาถึงได้รัก แม่ชอบร้องเพลงมากไปไหนๆ ก็มีคนให้ขึ้นไปร้องเพลงพระภิกษุยังชอบให้ร้องเพลง “ดาวลูกไก่”

แม่ขออนุญาตให้คนไทยที่อยู่ที่นี่รักกันอย่าเกลียดกันทำแต่ความดี ชยันทำมาหากินเพื่อครอบครัวและตนเองจะได้มีสุข

นี่ละคะคนที่เราอยากให้คุณรู้จักชีวิตของเธอที่น่าเอาเป็นตัวอย่างเป็นคนอดทนและต่อสู้ชีวิตจริงๆ ทั้งยังรักลูกรักครอบครัว ลูกๆ ของเธอประสบความสำเร็จในชีวิตทุกคนทั้งที่เมื่อก่อนแทบจะไม่มีจะกิน ต้องต่อสู้ดิ้นรนทำมาหากินอย่างสุจริตตลอดมาจนกระทั่งทุกวันนี้ทุกคนอยู่ดีมีสุขไม่เดือดร้อนและช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกันเพราะแม่ได้ทำให้ลูกเห็นเป็นตัวอย่างลูกๆ จึงรักใคร่ผูกพันกันทุกคน เป็นครอบครัวที่น่ายกย่องสรรเสริญจริงๆ ค่ะ

D book

แนะนำหนังสือ ๗

หนังสือแปลชุดแวมไพร์น้อย

Der Kleine Vampir

สำนักพิมพ์ประพันธ์สาส์น

ก่อนมีตัวเล็กตัวน้อย สักสิบห้าปีที่แล้ว ดิฉัน ผู้ใช้นามปากกาในการแปลงานว่า สามพร ได้งานแปลวรรณกรรมเยาวชนเยอรมันคลาสสิกถึงห้าเล่มติดๆกัน หนังสือไม่ว่าจะคลาสสิกของเยอรมันหรือของฝรั่งไม่ว่าชาติไหนก็ไม่ได้หมายความว่าจะไปทำเงินหรือขายดีแต่อย่างใดในเมืองไทย การแปลหนังสือห้าเล่มนี้ขายก็ค่อยๆเป็นค่อยๆไป แต่อย่างน้อยๆหนังสือเด็กเหล่านี้ ซึ่งก็คือ แม่มดน้อย (Die Kleine Hexe), มนุษย์น้ำ (Der Kleine Wassermann), ยูเลอ ปีศาจน้อย (Die Kleine Jule), เจ้าอาหามาป่าน้อย (Olf), และสุดท้าย ลัตเทอ เม็นน้อยผจญภัย (Latte Igel) ก็ปรากฏเป็นภาษาไทยอย่างองอาจมีเลขที่หนังสือในหอสมุดแห่งชาติและมีลิขสิทธิ์ถูกต้อง (ซึ่งสมัยนั้นยังต่อสู้เรื่องนี้กันหนักหนา) หนังสือที่ได้รับการต้อนรับอย่างอบอุ่นที่สุดในชุดนี้ซึ่งได้รับการพิมพ์และแปลใหม่คือ แม่มดน้อย อันเลื่องลือของ อ็อตทอฟริต พร็อยสเลอร์

หลังจากตัวเล็กตัวน้อยเข้าโรงเรียนอนุบาลและโรงเรียนประถมตามลำดับและเป็นเรื่องเป็นราวแล้วนอกจากไปวิ่งออกกำลังกาย ก็นึกได้ว่าควรออกกำลังสมองไปด้วย เมื่อได้รับงานใหม่ ชุดแวมไพร์น้อยของอังกะลา ซอมเมอร์-โบเดินบวร์ค ทำให้รู้สึกดีที่ว่า เธอเราคงสมองฝ่อซาลงนิดหนึ่งเป็นแน่ จึงไม่รอช้า ลงมือแปลทันทีในฐานะแม่บ้านนักแปลเต็มตัว

เล่มหนึ่ง แวมไพร์น้อยตอนเปิดตัว ช่างสนุกเสียจริง การแปลเล่มแรกครั้งแรกเหมือนการทำควมรู้จักกับตัวละครแต่ละตัว เมื่อรู้จักแล้ว และแต่ละตัวละครมีภาษา นิสัยและการแสดงออกที่ชัดเจนของตัวเอง การแปลเล่มต่อๆมาก็ไม่ยากอีกต่อไป เพราะพอเจอกันใหม่ในเล่มใหม่ ก็เหมือนได้เจอญาติเก่าๆที่ไม่ได้เจอมานาน แปลจากเล่มหนึ่งถึงเล่มสิบสอง ปลายปีที่แล้วสำนักพิมพ์ได้จัดทำรวมเล่ม ใส่กล่องเป็นชุดอย่างสวยงามน่าอ่านเป็นอย่างยิ่ง พ่อแม่ในเยอรมันผู้ใดสนใจอยากซื้อเก็บให้ลูกน้อยสมองไว (อายุตั้งแต่หกขวบ ถึงสิบสอง) ที่กำลังหัดอ่านภาษาไทยและได้เปรียบเทียบกับภาษาเยอรมันไปพร้อมๆกัน ก็ขอเชิญชมหน้าปกไปพลางๆก่อนที่ <http://www.angelasommer-bodenburg.com/english/index2-englisch.htm> หนังสือแปลภาษาไทยได้โชว์โฉมในเว็บไซต์ของ อังกะลา ซอมเมอร์-โบเดินบวร์ค แต่เสียดายยังไม่ได้ขึ้นปกให้ครบทุกเล่ม เขาเอาหนังสือฉบับแปลทุกเล่มทุกภาษาขึ้นโชว์ ดูน่าภูมิใจแทนที่มีคนทั่วโลกตามแปลและตามอ่านงานของเขาขนาดนั้น แม่ขณะนั้นผู้แต่งก็ยังเขียนหนังสือชุดนี้ออกมาอย่างต่อเนื่อง แม้จะย้ายไปปักกรรกาอยู่ที่คาลิฟอเนีย และดิฉันผู้แปลภาษาไทยได้ย้ายมาแปลบนเกาะและกลายเป็นคนเกาะไปแล้วก็ตาม และขณะนี้กำลังแปลเล่มที่สิบห้าอยู่ค่ะ

เมื่อแปลมากๆเข้าดิฉันก็เหมือนกำลังจะแข่งกับประเทศต่างๆอยู่ในเวลาเดียวกัน เช่นจีนแปลไปเท่าไร เราซึ่งเป็นภาษาไทยก็ขอโทษแปลไปให้มากกว่า คล้ายๆกำลังอยู่ในลานแข่งรถอย่างไรไม่ทราบ ญี่ปุ่นได้แปลไปมากกว่าไทยเป็นต้น ดิฉันก็ต้องเร่งมือ เพื่อให้สำนักพิมพ์ได้หนังสือครบสำหรับจัดเป็นกล่องชุดละหกเล่มอีกกล่อง การสั่งหนังสือชุดนี้ ก็สั่งได้โดยตรงจากสำนักพิมพ์ประพันธ์สาส์น เมื่อก่อน คริสต์มาสปีที่แล้วสำนักพิมพ์ตั้งราคาแล้วรวมสิบสองเล่มไว้ที่ 1,250 บาท ถ้าสั่งให้เขาไปส่งที่บ้านญาติที่เมืองไทยได้ จะสะดวกดีแล้วเราไปเอาตอนไปเที่ยวเมืองไทย เพราะส่งข้ามประเทศ คงต้องเขียนอีเมลล์ถามสำนักพิมพ์ในเรื่องของค่าส่ง หากใครอยากอ่านบทสัมภาษณ์สามพรเกี่ยวกับการแปลชุดนี้ในเว็บไซต์ของประพันธ์สาส์น ก็เชิญคลิกอ่านได้ที่ www.praphansam.com/new/c_talk/detail.asp?ID=236

หนังสือชุดนี้เป็นที่นิยมของเด็กเยอรมันมาตั้งแต่สมัยดิฉันเองก็ยังไม่เป็นละอ่อน เป็นหนังสือชุดที่ได้รับการต้อนรับให้เป็นหนึ่งในวรรณกรรมเยาวชนคลาสสิกของโลก ที่ซึ่งหนึ่งในบรรดาหนอนหนังสือรุ่นเยาว์ต้องผ่านสายตา เพราะหนังสือเล่มนี้ช่างสนุก ตื่นเต้น ไร้พิษภัย ไม่ทำให้พ่อแม่หงุดหงิดได้ง่ายๆเหมือนกับ หนังสือแวมไพร์สโตลเมอริกัน (รวมทั้งแรว์วูฟ) แนวต่างๆ ซึ่งวัยรุ่นหนอนหนังสือปัจจุบัน (และทั่วโลก) ติดกันงอมแงมอย่างชุด ทัไวไลท์ซากา (Twilight Saga) หรือเฮาส์ ออฟ ไนท์ (House of Night) หรือชุดแวมไพร์ไดอารี่ (Vampire Diaries) แต่เราก็ต้องทำใจว่า หนังสือน่ารักๆอย่างแวมไพร์น้อยมันเด็กไปหน่อยสำหรับลูกวัยรุ่นของดิฉัน (ขอ ดิฉันแปลหนังสือชุดนี้มาราวอนมาตั้งแต่เด็กน้อยเพิ่งไปโรงเรียน จนเป็นวัยรุ่นกันไปหมดแล้ว) เขาต้องได้อ่านหนังสือที่สมวัยของเขาเอง และการอ่านหนังสือย่อมต้องดีกว่าการไม่อ่านเลย เพราะมันแต่เล่นวิดีโอเกมไม่ลืมหูลืมตา การที่เด็กไม่กินไม่นอนเพราะติดการอ่าน ย่อมต้องดีกว่าการไม่กินไม่นอนเพราะติดเกม

สรุป เราต้องปลุกฝั่งนิสัยรักการอ่านให้กับลูกๆของเราเอง เพราะเด็กที่อ่านย่อมมีประสบการณ์ทางอ้อมมากกว่าเด็กที่ไม่อ่าน และเป็นสิ่งที่เราไม่อาจทดแทนได้ด้วยสิ่งอื่น ขอให้พ่อแม่ที่มีลูกเล็กเห็นความสำคัญของการอ่าน โดยการปลุกฝั่งตั้งแต่เป็นเบบี๋ และอ่านหนังสือร่วมกันก่อนนอนทุกคืนจนกระทั่งเด็กสามารถอ่านได้เอง และเมื่อเขาอ่านได้เองแล้ว ก็เหมือนเครื่องบินทะยานขึ้นสู่ท้องฟ้า เขาบินสูงขึ้นไปเรื่อยๆไม่มีที่สิ้นสุด อันจะเป็นสมบัติอันล้ำค่าติดตัวเขาต่อไปตลอดชีวิต

ขอให้เด็กๆ รักการอ่านค่ะ

บันเทิง

ผ่านพ้นฤดูกาลเกราวัลภาพยนตร์ยักษ์ใหญ่อ่างโกลเด็น โกลบ และออสการ์ไปแล้ว ดีมากฉบับนี้ขอแนะนำสอการ์ตูน 2 เรื่องที่ได้อาชรวัลภาพยนตร์อนิเมชันยอดเยี่ยม เพื่อคุณแม่ชาวดีมาก จะชี้ชวนลูกน้อยดูความบันเทิงดีๆ เป็นกิจกรรมยามว่างของครอบครัวคะ

ผลงานจากค่ายดริมเวิร์ค ที่พยายามอย่างหนักหน่วงเหลือเกินที่จะช่วงชิงบัลลังก์สุดยอดภาพยนตร์อนิเมชันจากพิกซาร์ ภาพยนตร์เรื่องนี้ มีเรื่องราวมาจากหนังสือชุด 9 เล่มในชื่อเดียวกัน (How to Train Your Dragon โดยนักเขียนชาวอังกฤษ Cressida Cowell) ได้เสียงพากย์จากนักแสดงฮอลลีวูดชั้นนำไม่ว่าจะเป็น Jay Baruchel หรือ Gerard Butler

นี่เป็นเรื่องราวของ ฮีคอัฟ หนูน้อยในหมู่บ้านชาวไวกิงเรนดิบ ที่มีความหวังอยากจะทำเจริญรอยตามผู้ใหญ่อื่นๆ ในหมู่บ้านด้วยการเป็นผู้ล่ามังกร แม้จะได้รับการดูถูกดูแคลนจากเพื่อนคนอื่นๆ เนื่องจากรูปร่างผอมบางและความช่างคิดช่างถามของเขา แทนที่จะเอาเวลาไปฝึกฝนสร้างพลังกำลังของตนเองให้แข็งแกร่งเพื่อต่อสู้กับมังกร แต่เมื่อเขาจับมังกรตัวแรกได้ด้วยเครื่องมือที่เขาคิดค้นขึ้นเอง และมีโอกาสที่จะได้รับการยอมรับจากผู้คนในหมู่บ้าน เขากลับพบว่าตัวเองไม่ต้องการจะฆ่าเจ้ามังกรเสียแล้ว แม้จะถูกสอนให้เกลียดและกลัวมังกร แต่ฮีคอัฟกลับอยากเป็นเพื่อนกับมันเสียอีก เขาตั้งชื่อเจ้ามังกรว่า "ทูตเลส" (ไรฟัน) และร่วมผจญภัย และเรียนรู้เกี่ยวกับโลกของมังกรที่จะเปลี่ยนแปลงความเชื่อของทุกคนที่เขาเคยรู้จัก

ภาพยนตร์แฟนตาซีเรื่องนี้มีทั้งสุข เศร้า ระคนกับความตื่นเต้น จะทำให้เราเอาใจช่วยลุ้นระทึกไปกับหนูน้อยฮีคอัฟให้ประกอบภารกิจของเขาให้ลุล่วงไปจนได้ ที่สำคัญอย่าแปลกใจหากเจ้าตัวน้อยของคุณ จะรบเร้าอยากได้เจ้ามังกรน่ารักน่าชังอย่างทูตเลส มาเลี้ยงไว้ที่บ้านสักตัวนะคะ

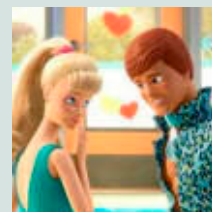
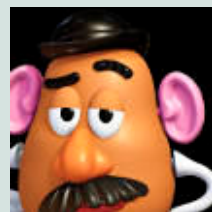
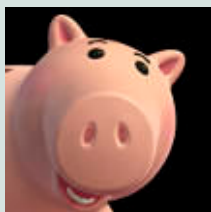
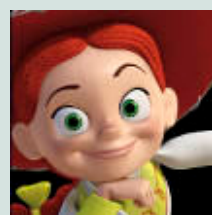

Quelle: <http://www.aceshowbiz.com/>
<http://www.filmofilia.com>

ผลผลิตของค่ายอนิเมชันเบอร์หนึ่ง “พิกซาร์” ที่เอาชนะใจผู้คนมาแล้วหลายร้อยล้านคน มีมาก่อนหน้านี้ 2 ภาคแล้ว โดยภาคแรกเป็นการ ลุ้นกับ ความบอยวู้ดดี ของเล่นตัวเอกของเจ้าหนูแอนดี้ที่กำลังจะตกกระป๋องเนื่องจากได้ของเล่นตัวใหม่มาเป็น กัปตันยานอวกาศบ๊ซ ไลท์เยียร์ ส่วนภาคสอง ผองเพื่อนของเล่นทั้งหลายต่างก็ต้องออกไปผจญภัย ช่วยเหลือความบอยวู้ดดีเพื่อนรักของตนกลับมาให้ได้ หลังจากที่จะถูกส่งไป ไกลถึงพิพิภพดินที่ประเทศญี่ปุ่น

ส่วนภาค 3 นี้ก็เหมือนจะเป็นบทสรุปของเหล่าบรรดาของเล่นสารพัดชนิด ว่าจะทำอย่างไรกันต่อไป เมื่อแอนดี้ เด็กน้อยผู้เป็นเจ้าของ ของเล่นทั้งหลาย ถึงคราวโตเป็นหนุ่ม และต้องย้ายออกจากบ้านเพื่อไปเข้าเรียนมหาวิทยาลัย เขาจะเอาของเล่นสุดโปรดเหล่านั้นติดตัวไปด้วย หรือไม่ หรือว่าจะมีวิธีจัดการอย่างไร

นอกจากจะมีของเล่นหน้าเดิมอย่าง ความบอยวู้ดดี กัปตันยานอวกาศบ๊ซ ไลท์เยียร์ ความเกิร์ลเจสซี่ ไดโนเสาร์เร็กซ์ หมูออมสิน สลิงกี มิสเตอร์โปเตโตเฮด ยังเพิ่มตุ๊กตาที่เป็นที่นิยมของเด็กหญิงทั่วโลกอย่างบาร์บี้ และเคน และตัวการ์ตูนอื่นๆ อีกมากมายไว้อย่างจุใจเลย ถึงแม้ จะไม่เคยดู 2 ภาคแรกมาก่อน แต่ก็สามารถเข้าใจเนื้อเรื่องของภาค 3 ได้ทันที ช่วงเวลาสิบนาทีสุดท้ายของหนังเรื่องนี้ จะพาผู้ใหญ่หลายๆ คน ย้อนรำลึกถึงความหลังครั้งเยาว์วัยเมื่อครั้งที่เคยได้ของเล่นมาใหม่ รักและห่วงหาขวัญยิ่งกว่าสิ่งใดในโลกนี้ เขามากอดนอน พาที่ตุ๊กตาทิ้งขว้างด้วย กัน เล่นกับมันอย่างไม่มีวันเบื่อ ความซาบซึ้งใจในความหลังครั้งเยาว์วัยนี้ เชื่อว่าจะทำให้หลายคนต้องแอบป๋ายน้ำตาแห่งความหลังเลยละค่ะ

Quelle: <http://www.pixartoystory.com/wallpapers/>
<http://www.newsinfilm.com/wp-content/uploads/2010/12/toystory3-ken-barbie-150x168.jpg>

แฟชั่นผ้าไทย

ผ้าไทยใช้จะใช้เฉพาะชุดไทยเท่านั้น เราสามารถนำมาประยุกต์ใช้กับเสื้อผ้าตามสมัยได้ ตัวอย่างที่นำมาเสนอเป็นชุดจำลองสำหรับในทุกโอกาสก็ลองนำไปเป็นไอเดียที่จะช่วยกันใช้ผ้าไทยนะคะ

เสื้อผ้า: น้องแมวกับป้าวัลย์หามาเอง

นางแบบ: ภาปี
น้องแมว
น้องกวาง
น้องแซนดี้
น้องแพน

ถ่ายภาพ: Georg Schmitt

www.Part1
photo.de

แฟชั่นสาวน้อย

ไม่รวยก็สวยได้นะคะ ไม่ต้องใช้เสื้อผ้าที่ห่อแพงๆ แต่งให้เป็นก็ดูดีได้

เสื้อผ้า: อานนาหามาให้
นางแบบ: ราบี, น้องแมว, น้องแพน
น้องกวาง, น้องแซนด์
ถ่ายภาพ: Georg Schmitt

www.Part1photo.de

ของขวัญแกล้มกาแฟยามบ่าย ยามหนาว

ห้องครัว

อากาศหนาวๆ มาเติมพลังงานและไขมันให้ร่างกายได้อุ่นกันนะคะ ในวันหยุดยามบ่ายที่ครอบครัวอยู่กันพร้อมหน้า หากคิดเมนูของขวัญแกล้มชา หรือกาแฟไม่ออก วันนี้แม่บ้านเมืองทุนขอนำเสนอเมนูของหวานแบบง่ายๆ สองเมนูค่ะ ด้วยการนำผลไม้มาบวกความหวานเสริมพลังรักในครอบครัวเอาใจทั้งคนตัวใหญ่และคนตัวเล็กแถมไม่ได้หวานๆ แต่เพียงอย่างเดียว แต่ยังได้ประโยชน์จากผลไม้ด้วย

แอปเปิลสอดไส้อบ

เมนูนี้ไม่หวานมาก เหมาะสำหรับคนห่วงอวบแต่รักของแกล้มกาแฟคะ

เตรียมของ

- แอปเปิลลูกเหมาะๆ ก็ลูกก็แล้วแต่สมาชิกในบ้าน
- มาร์ซิปาน(marzipan)
- ลูกเกดพอประมาณ ให้เหมาะกับจำนวนแอปเปิล
- เหล้ารัมนิดหน่อย
- ผิวส้ม หรือมะนาวเชื่อม (Oranggade หรือ Zitronade) ไม่มี หรือไม่ชอบก็ไม่ต้องใส่
- เนย หรือ มาการีน (เนยเทียม) ประมาณหนึ่งช้อนโต๊ะ (ถ้าแอปเปิลหลายลูกก็เพิ่มปริมาณ)

วิธีทำ

- ก่อนลงมือทำ ให้เปิดเตาอบอุ่นเครื่องรอทำเลยนะคะ ที่อุณหภูมิ 180 องศา
 - นำลูกเกดใส่ถ้วยเทเหล้ารัมพอท่วม แช่ไว้ให้ลูกเกดนิ่ม
 - นำแอปเปิลมาล้าง ความเอาแกนกลางและเมล็ดออก รอบๆ เมล็ดส่วนที่แข็งๆ ก็เอาออกด้วย ทำเป็นโพรงข้างใน อย่าให้ใหญ่มากนัก
 - มาร์ซิปานนำมาบดๆ หรือหั่นๆ เป็นชิ้นเล็กๆ เสร็จแล้วนำลูกเกดที่แช่ไว้เทลงไปผสมให้เข้ากัน เหล้ารัมที่เหลือจากแช่ลูกเกดก็เทลงไปด้วย พอให้เหนียวๆ เติมเปลือกส้มแซ่ส้มลงไป นวดๆ ให้ทั้งหมดเข้ากัน แล้วนำมาอัดใส่แอปเปิล ใส่ไปให้เต็มท้องแอปเปิลเลยนะคะ
 - เตรียมถาดไว้อบ เอาขนาดที่ใส่แอปเปิลได้พอดีๆ นำเนย หรือถ้าท่านใดห่วงอวบก็ใช้มาการีนแทน เพราะมาการีนทำจากพืช ไขมันจะน้อยกว่าเนยคะ นำมาทาให้ทั่วถาดอบ แล้วตั้งไฟอ่อนๆ ให้ละลายพอมีน้ำมันหนอยๆ อย่าให้ถาดแห้งมากนะคะ ให้พอมีไขมันบ้างเพราะตอนอบเสร็จจะเอาไขมันที่เหลือๆ ตรงนี้มาราดบนแอปเปิลเพิ่มความละม้ายละมลิ้น
 - นำแอปเปิลยัดใส่เรียงลงถาด ใช้ไขมันในถาดทาแอปเปิลให้ทั่วๆ ตอนอบเสร็จสีจะได้สวย นำเข้าเตาอบประมาณ 15-20 นาที (ระหว่างอบหากไม่แน่ใจว่าสุกหรือยังให้ใช้ไม้จิ้มฟันจิ้มดูว่าข้างในนิ่มได้ที่หรือยัง)
- เป็นอันเสร็จสรรพได้สำหรับแอปเปิลหวานมาละเลียดแกล้มชา กาแฟถ้วยโปรดอีกหนึ่งเพลลา

ฟองดู ช็อกโกแลต

สำหรับคนรักช็อกโกแลตและรักผลไม้เมนูของหวานนี้คงถูกใจสุดๆ แถมยังทำง่ายสุดๆ ด้วย ไม่มีเตาช็อกโกแลต ฟองดู ก็ใช้เตาน้ำมันหอมแทนก็ได้เอาที่ข้างบนแบบๆ หน่อย แล้วใช้กระเบื้องวางด้านบน หรือใช้เตาอุ่นอาหารอันเล็กๆ ก็ได้ เดี่ยวนี้เห็นมีเตาอุ่นอาหารไฟฟ้าแบบเล็กๆ พอวางถ้วยแก้วได้ วางขายกันอยู่ แบบนั้นถ้าเอามาใช้ทำฟองดูช็อกโกแลตทำทางจะเก๋มาก หาซื้อไม้จิ้มฟองดูไม่ได้ ใช้ไม้เสียบลูกชิ้นยาวๆ แทนก็ยังไหว

ส่วนผสมสำหรับ 3 คน

- ผลไม้อะไรก็ได้ที่เนื้อแน่นๆ หน่อย เช่น องุ่น แอปเปิล สับปะรด กล้วย ฯลฯ
- ช็อกโกแลตดำ 100 กรัม(ใช้ช็อกโกแลตแบบแข็งที่นำมาทำเค้ก หรือทำอาหาร)
- วิปปิ้งครีม 100-150 กรัม
- เหล้า Grand Marnier หรือ Cointreau หรือ Liqueur ทั้งหลาย หรือ วิสกี้ก็ได้ (ใส่นิดหน่อยเพื่อเพิ่มรสชาติ พอโดนความร้อนแอลกอฮอล์ก็ระเหยหมดคะ ไม่ต้องกลัวเมา ถ้าอยากเมาก็ยกขวดจิบเอานะคะ)

วิธีทำง่ายๆ ดังนี้

- ผลไม้หั่นเป็นชิ้นพอคำ ถ้าเป็นผลไม้เล็กๆ เช่นองุ่นก็ใช้ทั้งผลได้เลย เตรียมทุกอย่างใส่จานรอทำ
- นำช็อกโกแลตใส่ถ้วยชราวมิดตั้งไฟให้ไฟอ่อนๆ ให้ช็อกโกแลตละลาย พอช็อกโกแลตละลายก็เติมวิปปิ้งครีมคนให้เข้ากัน แล้วเติมเหล้าลงไป ชอบรสชาติขนาดไหนก็เหยาะลงไปตามใจคะ จุดไฟในเตา(เทียนอุ่นอาหาร) วางถ้วยบนเตา แล้วเชิญบรรเลงเพลงหวานจิ้มผลไม้จุ่มลงหม้อช็อกโกแลต แยกกันจิ้มอย่างเมามันส์ คนทำก้มหน้าซดกาแฟหน่อยเดียว เยกขึ้นมาอีกทีผู้ร่วมขบวนสองท่านบรรเลงเพลงหวานจบไปเรียบร้อย แถมด้วยแยมกันเลียดหม้อช็อกโกแลตอีกตะหาก...

วันนี้คุณมีความสุขหรือยัง

“หากคุณอยากรู้ว่า ความสัมพันธ์ระหว่างคุณกับเขาดีขนาดไหน ตามตัวเองง่าย ๆ ว่า วันนี้คุณมีความสุขหรือยัง”

Bildquelle: www.prowoman.at

ความสุขเป็นสิ่งที่หาได้ง่ายๆ ถ้าคุณอยากจะมี คำพูดนี้ไม่ได้กล่าวเกินจริงแม้แต่น้อย แม้กระทั่งในความสัมพันธ์ ผู้เขียนมีเพื่อนคนหนึ่งที่มาจากตระกูลที่มีฐานะ หน้าที่การงานดี เพื่อนฝูงดี ทุกอย่างในชีวิตของเธอดีจวบจนเธอมาพบกับเขา ตั้งแต่นั้นมา สัญชาติญาณบางอย่างบอกตัวเองว่า เธอจะพบอะไรบางอย่างที่ทำให้ชีวิตแปรปรวน แล้วมันก็เป็นความจริง นิสัยที่แตกต่างกันสุดขีด การศึกษาคณะระดับ ฐานะคนละอย่าง การเลี้ยงดูที่เหมือนจะมาจากคนละโลก เธอมาจากครอบครัวอบอุ่น เขามาจากครอบครัวแตกแยก แม้จะมีเธอเป็นสุดยอดของชีวิต แต่เขาไม่เคยหยุดตามหาความรัก ส่วนเธอก็ได้แต่หลอกตัวเองว่า เมื่อเล่นบทแม่พระ เมื่อทำดีกับเขามากๆ ให้ความรักเขาเยอะๆ สักวันเขาจะกลับมาเป็นเหมือนวันแรกที่คบหากัน เธอคิดแม้กระทั่งจะพาเขาไปพบจิตแพทย์ เพื่อขุดคุ้ยหาปมชาตรักัน แล้วช่วยกันคลายมัน อย่างไรก็ตามไปเลย แม่แต่บอกกับเขา เธอยังไม่กล้า เพราะเขาเป็นผู้ชายประเภทฆ่าได้หยามไม่ได้ เป็นพระเอกนิยาย “ดอกฟ้าและโดมผู้ผู้ของทอง” นิยายรักลุ่มๆ ดอนๆ ฉบับพิเศษนี่กลายเป็นนิยายที่จบไม่ลง ยืดเยื้อและยาวนานจนผู้ที่จะต้องรับบทพระเอกนางเอกเบื่อนาย ผู้ชมก็อ้าปากหาวแล้วหาวเล่า (ทุกครั้งที่เธอมาพบเจอเพื่อน ปัญหานี้จะถูกหยิบยกมาเล่า เล่าและเล่า วนไปวนมาซ้ำแล้วซ้ำเล่า แค่อ้าปาก เพื่อนก็เดาออกว่าจะพูดอะไร) มันเป็นความสัมพันธ์แบบรักๆ เลิกๆ แต่ชีวิตนี้ฉันขาดเขาไม่ได้ มันเผาผลาญพลังงานและการมองโลกแง่บวกของเธอไปจนแห่งเหือด แล้วชีวิตเธอคนนี้ดำเนินต่อไปอย่างไร ไม่น่าเชื่อเลยว่าคนที่มีความสุขทุกอย่างตั้งแต่เกิดจนโต กลับต้องมาอมทุกข์เศร้าด้วยเหตุผลเรื่องความรัก ซึ่งผู้หญิงไทยหลายคนเป็น และปัจจุบันยังมีผู้หญิงที่เป็นแบบนี้อยู่อีกเยอะ แม้ว่ายุคนี้สิทธิสตรีจะได้รับการยกระดับเท่าเทียมหรือล้ำหน้าผู้ชายไปแล้ว

แล้ววันหนึ่งเพื่อนก็ถามเธอว่า “วันนี้เธอมีความสุขหรือยัง” เธอจุกคิดขึ้นมาว่า ตลอดเวลา 10 ปีที่รักกัน มีเฉพาะปีแรกเท่านั้นที่เธอมีความสุขอย่างแท้จริง แล้วเธอก็นั่งนิ่งๆ มองลึกลงไปแม่แต่ปีที่เธอบอกว่ามีความสุขอย่างแท้จริง เขาเคยซื้อดอกไม้ให้เธอหรือเปล่า คำตอบคือ ไม่เคย แม่แต่ตอนจับกันใหม่ๆ เขาเก็บดอกกุหลาบข้างทางที่มันบังเอิญหักขวางทางรถมาวางไว้ตรงหน้ากระจก และถ้าเธอยอมรับความจริง อาการนั้นก็เป็นอย่างเสียไม่ได้ หรือแม่แต่ตอนที่เขาซื้อตัวการ์ตูนตัวโปรดของเธอที่แลกซื้อได้เมื่อกินสุกี้ก็เป็นตอนที่เขาไปกินสุกี้กับผู้หญิงคนอื่น แต่ละครฉากแต่ละตอนย้อนวนมาฉายใหม่ เพียงแต่คราวนี้เธอวิเคราะห์และมองมันอย่างไม่เข้าข้างตัวเอง แล้วเธอก็ยอมรับความจริงว่า เธอเป็นแค่ผู้หญิงคนหนึ่งในชีวิตที่เธออยากจะมีไว้ในคอลเล็กชั่น เพื่อไม่ให้ปริมาณความรักที่ได้รับลดลง แต่เขาไม่เคยใส่ใจ เขายืนยันค้นหาและไขว่คว้าความรักใหม่มาเติมเรื่อยๆ และเห็นแก่ตัวด้วยการดึงให้เธอลืมตาทุกครั้งที่เธอบอกเลิก แล้วเธอก็ยอมรับความจริงว่า คนบางคนถึงรักมากแค่ไหน แต่ใช้ชีวิตอยู่ด้วยกันไม่ได้จริงๆ แล้วเธอก็เดินออกมาจากชีวิตเขา

มีเรื่องเล่าอีกเรื่อง ผู้หญิงคนหนึ่งถูกสามีทุบตีและทำร้ายทางเพศมานานเป็น 20 ปี แต่เธอไม่เคยกล้าที่จะเดินออกมาจากชีวิตเขา เพราะเขาเป็นคนหาเงินเข้าบ้าน เขาทำให้เธอและลูกมีฐานะร่ำรวย จับจ่ายใช้สอยอะไรได้ตามต้องการ ทุกครั้งที่ทนไม่ไหว เธอจะต้องหวนคิด

ว่า แล้วถ้าเธอเลิกกับเขา เธอจะไปทำมาหากินอะไร อายุก็มากแล้ว สู้ออดทนอยู่กับเขา ยอมให้เขาทำร้ายยังดีกว่าอดตาย เดี่ยวเขาก็เปลี่ยนได้ วันหนึ่งเธอทนไม่ไหว ต้องหลบหนีมาพึ่งมูลนิธิเพื่อนหญิง เธอระบายออกมาอย่างกล้าๆ กลัวๆ แต่เมื่อสบายใจแล้ว เธอก็คิดจะหวนกลับไปเช่นเคย ผู้หญิงคนนี้มีมาที่มูลนิธิอยู่หลายครั้ง จนท้ายที่สุดเธอดัดสินใจเลิกกับสามี ลี้กลงไปในใจเธอสารภาพว่า เธอหลงติดอยู่กับความสบายจนยอมให้สามีทำร้ายเพื่อแลกกับชีวิตที่ไม่ต้องเหนื่อย แต่เมื่อถามตัวเองว่ามีความสุขไหม ความสุขที่อยู่ในใจจริงๆ ไม่ใช่เงินทองของนอกกายหรือหน้าตาที่มีคนยกย่องว่าเป็นภรรยาของสามีที่ร่ำรวย เธอก็ต้องยอมรับกับตัวเองว่าไม่เคยมีความสุขเลย แม้จะถือกระเป๋าแบรนด์เนมหรู ขับรถแพงลิ่ว แต่เธอก็ร้องไห้ทุกวัน เธอต้องอาศัยความกล้าฝ่ากำแพงแห่งความเคยชินของตัวเองออกมาเพื่อที่จะไปใช้ชีวิตอยู่ในแบบที่เธอเองยังไม่รู้ว่าจะเป็นอย่างไรรู้อย่างเดียวว่า มันช่างโล่งอกกับอิสรภาพและไม่ต้องถูกทุบตีอีกต่อไป

ขอเล่าสั้นๆ อีกเรื่อง ผู้หญิงอีกคน เพียงพร้อมทุกอย่าง หน้าตา สุภาพ อารี แต่ยินยอมเป็นภรรยาอ่อน เพราะความรักที่มีให้กับแฟนหนุ่มที่คบกันมานาน แต่เลิกกันแล้วเขาแต่งงานกับคนอื่นแล้วหวนกลับมาคบกันใหม่ ทั้งที่มันขัดกับหลักศีลธรรมส่วนตัวที่พ่อแม่อบรมเลี้ยงดูเธอมา ทุกครั้งที่เธอมีอะไรกับเขา เธอแอบบอกตัวเองว่ามันผิดศีลข้อ 3 เธอบอกกับเขาทุกครั้ง แต่เขาไม่เคยใส่ใจ เธอทนอยู่กับความรักที่ต้องหลบๆ ซ่อนๆ มาเกือบปี วันหยุดหรือหลัง 6 โมงเย็นของทุกวัน คิดถึงให้ตายก็โทรไปหาไม่ได้ เพราะเขาอยู่กับครอบครัว เวลาเจอกันแต่ละทีก็ต้องจบลงที่โรงแรมหรูๆ ทั้งที่เธอขะแยง เกลียดและอายมาก เธอไม่เคยถามว่าเขารักเธอไหม เพราะเขาเคยเล่าว่า หลังมีเพศสัมพันธ์ มีผู้หญิงชอบถามเขาว่ารักไหม ได้แต่เดาเอาเองจากการกระทำของเขา วันหนึ่งเธอก็เอ่ยปากถาม เขาตอบว่า “รักไม่ได้ เพราะผมมีครอบครัวแล้ว” เธออึ้ง จุกและพูดไม่ออก จะตีโพยตีพายไปก็ไม่ได้ เพราะทุกครั้งที่มาเจอกัน เขามักจะถามเหมือนเป็นการกั้นตัวเองไว้ก่อนว่า “ทำแล้วไม่เสียใจนะ” นั่นแหละคือจุดจบของความสัมพันธ์ลุ่มๆ ดอนๆ ที่เธอโกหกตัวเองมาตลอดว่ามันคือความรัก เธอคิดถูกแล้วว่าเลิกกับเขาตั้งแต่ตอนเป็นแฟน แต่เธอคิดผิดที่หวนกลับมาหาเขาอีกครั้งในฐานะเมียอ่อน

ในความสัมพันธ์ มันไม่ใช่เรื่องถูกต้องเลย แถมยังเสียสมดุลที่จะมีแต่ “ให้” หรือ “รับ” ฝ่ายเดียว ถ้าอีกฝ่ายเอาเปรียบคุณ ซึ่งข้อนี้คุณต้องขึงน้ำหนักเอาเองว่าการกระทำนั้นเอาเปรียบหรือไม่แล้วคุณมีความสุขหรือไม่ โดยไม่ต้องหลบหรือคิดเข้างตัวเอง ไม่จำเป็นต้องอดทนเพราะมีลูก อดทนเพราะรักเขา อดทนเพราะต้องพึ่งเขาทางการเงิน อดทนเพราะอับอาย อดทนเพราะ... เก้าล่อเก้า เพราะทุกปัญหามีทางออกทุกข้อ อยู่ที่คุณยอมรับความจริงและกล้าก้าวออกมาจากปัญหาหรือยังซ่อนตัวอยู่หลังปัญหาแล้วเอาความจำเป็นทุกข้อครอบตัวมากันเป็นกำแพงปิดทางออก และอยากให้ผู้หญิงเราจำไว้ว่า อดดีคือสิ่งที่ผ่านไปแล้ว อย่ามัวเสียเวลาโศกเศร้ากับมันอีกเลย

ความสุขมันเกิดขึ้นได้ง่ายๆ ในชีวิตปัจจุบันนี้แหละ ถ้าคุณเข้าใจความต้องการของตัวเองและหัดวิเคราะห์ปัญหา ตีมันให้แตก ถามตัวเองว่าจริงๆ แล้วคุณต้องการอะไร ผู้หญิงเราเป็นเพศที่มักใจอ่อน มีเหตุผลร้อยแปดพันเก้าพร้อมเสมอที่จะเข้างคนที่เรารักและให้อภัยเมื่อเขาใจร้ายหรือเอาเปรียบ แต่จะโทษผู้ชายฝ่ายเดียวก็ไม่ได้ เพราะผู้หญิงเองก็มีส่วนยอมให้เขาทำร้ายทั้งร่างกายและจิตใจ ถ้าคุณกำลังตกอยู่ในสภาวะนี้และหาทางออกไม่ได้ ลองถามตัวเองง่ายๆ ว่า คุณจะแบกรับความทุกข์พวกนี้ไปทำไม ในเมื่อคุณเลือกที่จะมีความสุขได้ อย่าเสียเวลาทนทุกข์ทรมาน 10 ปี 20 ปีหรือแม่แต่ปีเดียวเหมือนผู้หญิงสามคนนี้เลย...

แล้ว... “วันนี้คุณมีความสุขหรือยัง”

หมายเหตุ

ร่วมแบ่งปันประสบการณ์หลังการอ่านได้ที่ jejaew@gmail.com

แนะนำหนังสือใหม่

“คนเราเลือกเกิดไม่ได้ แต่เลือกทางเดินชีวิตของตนเองได้ แม่โชคดีอย่างยิ่ง ที่เกิดเป็นลูก บริดี-พูนสุข ผู้อุทิศตนรับใช้ชาติ และรางวัลไทยอย่างซื่อสัตย์...”

รายละเอียดหนังสือ

- จำนวน : 292 หน้า
- ขนาดรูปเล่ม : 145 x 210 x 17 มม.
- น้ำหนัก : 355 กรัม
- เนื้อในพิมพ์ : ขาว-ดำ (สีเดียว) / สี
- ชนิดปก : ปกอ่อน
- ชนิดกระดาษ : กระดาษถนอมสายตา
- สำนักพิมพ์ : บ้านเพลง, สนพ.
- เดือนปีที่พิมพ์ : กุมภาพันธ์ 2554

"แม่อยากเล่า... ชีวิต 72 ปีที่ผ่านมาเลย" เล่มนี้ ถ่ายทอดเรื่องราวชีวิตของแม่ "อุษฎฐิ พนมมรงค์ บุญทัตศนกุล" ตั้งแต่ช่วงชีวิตวัยเยาว์ การเดินทางไปจีน เส้นทางสายดนตรีชีวิตที่ฝรั่งเศส การกลับมาเมืองไทย สู่อารีที่รัก และความฝัน รวมถึงบทเพลงอันทรงคุณค่ากว่า 13 บทเพลง ปิดท้ายด้วยลูกๆ ผู้ทรงศีล พี่น้อง คู่ชีวิต และกัลยาณมิตร เขียนถึง "แม่" คนนี้...

หนังสือเล่มนี้รายได้จากการจำหน่ายหนังสือนี้ทั้งหมดโดยไม่หักค่าใช้จ่าย ขอมอบให้กับ มูลนิธิบริดี พนมมรงค์

นิ้วล็อก โรคของคนขยัน (เกินไป)

“วอนิ้ว กำมือ ใบก่าเดิบนาบๆ อาจกำให้นิ้วหึงวอ จนอยู่ในขั้วที่เรียกว่า “นิ้วล็อก” เหยียดนิ้วไม่ได้ พุ้หญิงเป็นมากกว่าผู้ชาย....”

ใครที่ต้องทำงานโดยใช้นิ้วมือนานๆ หรือกำเครื่องมือทำงานเป็นระยะเวลานาน เช่น ใช้กรรไกร จับตะหลิว กระตะ โดยไม่พักเหยียดนิ้ว อาจมีอาการนิ้วเกร็ง งอและเหยียดนิ้วไม่ได้ ดังที่รู้จักกันว่า “นิ้วล็อก” ปัญหาที่พบได้ทั้งเด็กและผู้ใหญ่ โดยเฉพาะผู้หญิงมีโอกาสเป็นมากกว่าผู้ชายเพราะต้องใช้นิ้วทำงานตลอดวัน เช่น หิ้วของ ซ่อปบั้ง จ่ายกับข้าว ทำกับข้าว ทำงานบ้าน หรือแม้แต่วัยรุ่นที่กดโทรศัพท์มือถือไม่หยุดหย่อน ปัญหานี้คงเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ถ้าไม่ระวังตัว และด้วยความเป็นห่วงสุขภาพของคนที่ใช้มือทำงาน เราจึงสอบถาม นพ.กรกฎ พานิช ศัลยแพทย์ออร์โธปิดิกส์ และเวชศาสตร์การกีฬา จากวิทยาลัยวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีการกีฬา มหาวิทยาลัยมหิดล

อาการของนิ้วล็อก

แรกๆ จะรู้สึกเจ็บที่โคนนิ้วด้านฝ่ามือ นิ้วฝืด สะดุด กำมือหรือเหยียดมือไม่สะดวก อาจล็อกในท่านิ้วมืองอ เหยียดไม่ออก หรือนิ้วเหยียดอยู่แต่งอไม่ลง นิ้วอาจวมอักเสบ เจ็บปวด มือไม่มีกำลัง

อาชีพและการงานที่เสี่ยงกับนิ้วล็อก เกิดได้กับคนหลากหลายอาชีพ เช่น

- แม่บ้านที่มักหิ้วถุงซ่อปบั้ง หิ้วตะกร้า ซักผ้า บิดผ้า สับหมู สับไก่ ส่วนใหญ่มักเป็นนิ้วกลาง นิ้ววง เป็นได้ทั้งสองมือ
- วัยรุ่นที่นิยมกดโทรศัพท์มือถือ หรือมักใช้นิ้วหัวแม่มือกดเล่นบีบีซึ่งเหมือนกับการเล่นเกม การกดบีบีนอกจากจะทำให้นิ้วล็อกแล้ว มันจะส่งผลทำให้ปวดลามไปถึงแขน ต้นแขน ไหล่และต้นคอ เพราะต้องก้มคอเป็นเวลานาน ปวดกระบอกตาและปวดศีรษะ เพราะต้องเพ่งตามองหนังสือในจอเล็กๆ หรือถ้าปวดมากๆ ก็จะถึงขั้นปวดไม่เกรนได้ โดยมีสาเหตุจาก (BB) Chat addicts

- นักกอล์ฟที่จับ grip แน่นเกินไป หรือ ซ่อมต่อเนื่องเป็นเวลานาน โดยไม่หยุดพัก
- ช่างตัดเสื้อผ้าที่ต้องจับกรรไกร และเกร็งนิ้วเพื่อออกแรงตัดผ้าอย่างต่อเนื่องเป็นเวลานาน โดยไม่ได้หยุดพัก
- อาชีพอื่นๆ เช่น ช่าง ครู นักบริหาร นักบัญชี หรือผู้ที่ต้องใช้ computer เป็นเวลานาน

การรักษา “นิ้วล็อก”

- สำคัญที่สุด คือ ต้องแก้ที่ต้นเหตุ คือไม่งอนิ้วนานๆ เพราะถ้าแก้ไขแล้ว แต่ยังมีพฤติกรรมเดิมๆ ก็จะกลับมาเป็นอีก
- รับประทานยาลดการอักเสบในระยะเริ่มต้น เช่น ibuprofen, diclofenac
- พยายามบริหารนิ้วโดยการดัดย้อนไปข้างหลัง ้งำนิ้วมือไปข้างหลังโดยการดัดเบาๆ แค่นิดๆ ทำบ่อยๆ แรกๆ อาจจะบวมเล็กน้อย ฉะนั้นอย่าหักโหม ให้ค่อยๆ ดัดไปที่ละน้อยก่อน (ถ้าบริหารแล้วเจ็บให้ใช้ความเย็นประคบ)
- ฉีดยาลดการอักเสบบริเวณตำแหน่งที่นิ้วล็อก ได้ผลดีหรือไม่ขึ้นกับระยะของโรคที่เป็น และพฤติกรรมการใช้งานบริเวณนิ้วมือ ข้อเสียของการฉีดยาก็คือ มีโอกาสเกิดพังผืดที่เอ็นนิ้วมือ หรือ บริเวณรอบๆ
- การผ่าตัดก็ต่อเมื่อ รักษาด้วยการรับประทานยาแล้วไม่ได้ผล หรือนิ้วล็อกค้างจนขยับไม่ได้เลย การผ่าตัดไม่ยุ่งยาก ใช้วิธีฉีดยาชาเฉพาะที่ หลังผ่าตัดใช้เวลาพักฟื้น ลดการทำงานประมาณ 1-2 สัปดาห์ หลังการผ่าตัดแล้วจะไม่ค่อยกลับมาเป็นซ้ำอีกหรืออาจเป็นซ้ำได้น้อยมาก

การป้องกัน

- ไม่หิ้วของหนักโดยไม่จำเป็น ถ้าจำเป็นต้องหิ้วของหนัก ให้ใช้ผ้าขนหนูรอง และหิ้วให้น้ำหนักตกที่ฝ่ามือ แทนที่จะให้น้ำหนักตกที่ข้อนิ้วมือ หรือใช้วิธีอุ้มประคอง ลดการรับน้ำหนักที่นิ้วมือ
- ไม่ควรบิดผ้าด้วยการออกแรงให้นิ้วมือเกร็งมากที่สุด เพราะนอกจากนิ้วล็อกแล้ว อาจทำให้เอ็นข้อมืออักเสบด้วย
- นักกอล์ฟไม่ควรจับ grip ให้แน่นเกินไป เพราะนอกจากเป็นนิ้วล็อกแล้ว ตีก็ จะไม่ได้ระยะ และที่สำคัญคือไม่ควรไดรฟ์กอล์ฟต่อเนื่องเป็นเวลานานๆ
- ข้อเตือนใจสำหรับคนที่ชอบกดโทรศัพท์มือถือถือ

การเล่นโทรศัพท์มือถือถือในท่าก้มคอบ่อยๆ จะทำให้ปวดต้นคอ นานวันเข้า จะทำให้ปวดเรื้อรัง ลามไปปวดศีรษะเรื้อรังด้วย บางคนอาจปวดไม่เกรนโดยไม่รู้ตัว สาเหตุเกิดจากการกดโทรศัพท์มือถือถือ ฉะนั้นจึงควรรู้จักดูแลตัวเอง เตือนตัวเองให้ ขยับตัวบ่อยๆ อย่าก้มคอนาน เพราะถ้าเป็นแล้วจะมีโอกาสเป็นเรื้อรังหรือบาดเจ็บ ได้ง่ายกว่าคนอื่น และกระดูกต้นคอเสื่อมเร็วกว่าเวลาอันควร ในปัจจุบันพบว่ามีคน จำนวนไม่น้อยมีปัญหากระดูกต้นคอเสื่อมเร็วเพราะการทำงานต้องใช้คอมพิวเตอร์ มาก และทำงานโดยไม่ปรับเปลี่ยนอิริยาบถต่อเนื่องเป็นเวลานาน ทำให้กระดูก ต้นคอ ต้องรองรับแรงในทิศทางที่ไม่เหมาะสมอย่างต่อเนื่อง

ข้อแนะนำจากนพ.กรกฎ พานิช

- บริหาร เปลี่ยนอิริยาบถ ทุก 10 นาที ☞ ไม่ป่วย ไม่ปวดต้นคอ ไม่ปวดศีรษะ
- ติด chat (BB) หรือใช้ computer ☞ ปวดต้นคอ ปวดศีรษะ (มักบอกกับ หมอว่างานเร่ง ไม่มีเวลา แม่แต่จะพัก) ☞ รับประทานยา ☞ ปวดท้องโรคกระเพาะ (จากผลของยาลดการอักเสบ)

Profile: นพ.กรกฎ พานิช

2539- แพทยศาสตร์บัณฑิต คณะแพทยศาสตร์ศิริราช พยาบาล มหาวิทยาลัยมหิดล

2546- วุฒิบัตร สาขา ศัลยกรรมออร์โธปิดิกส์ คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล มหาวิทยาลัยมหิดล

2551- ประกาศนียบัตร สาขา เวชศาสตร์การกีฬา คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล มหาวิทยาลัยมหิดล

งานที่สนใจ

เวชศาสตร์การกีฬา การพัฒนาศักยภาพพนักงานกีฬา การดูแลสุขภาพแบบพึ่งตนเอง (Self care) หรือ อัจฉริยะ อัจฉริยะ

จงรู้จักตัวเอง

"จงรู้จักตัวเอง" คำนี้หมายถึง สัตว์ร้ายอยู่เท่าไรแรงใจงาน
ข้างฝ่ายดีมีไว้รับใจลาน ข้างฝ่ายชั่วรับประทานให้หมดไป
"จงรู้จักตัวเอง" คำนี้หมายถึง ว่าในกายมีกิเลสเป็นนายใหญ่
จึงได้เปรียบแต่จะทำบาปกรรมไป ต่อควบคุมมันได้จึงรักษาบุญ
"จงรู้จักตัวเอง" คำนี้หมายถึง ว่ามันไร้ต้นตัวมันแต่หมุน
ไปตามเหตุตามปัจจัยที่ใส่ร่น พันบาปบุญชั่วดีสิ้นพพาน

คำกลอนพุทธทาส

พระพุทธพจน์

พวกข่าวนา ย่อมให้น้ำเข้าสู่่นา

พวกช่างศร ย่อมตัดลูกศร

พวกช่างไม้ ย่อมถากไม้

คนดีทั้งหลาย ย่อมฝึกตนเสมอ

Worte vom Buddha

Die Wasserrohre leiten Wasser.

Die Bogner richten ihren Pfeil.

Die Zimmerleute hoben Holz.

Der Pflichtgetreue zähmt sein Selbst.

ตอบปัญหาลูกรัก

โดย Drs. กมลลักษณ์ มโนกุลอนันต์-kooiman (นิกี้)

(Child psychologist / นักจิตวิทยาเด็ก และครอบครัว

Psychologenpraktijk Zuiderzee (PPZ)

รักลูกให้ถูกทางในต่างแดน ตอบปัญหาลูกรัก???

รับมือกับเด็กในวัยท้าวาย: ตอน “ขู่ลูก”

การเลี้ยงลูกนั้นเป็นเรื่องที่ไม่ง่ายเลย พ่อแม่พยายามเลี้ยงลูกอย่างเต็มความสามารถ ให้ความรักความผูกพันและปัจจัยที่จำเป็นทุกอย่างครบถ้วน แต่เมื่อลูกเริ่มโต ผ่านพ้นวัยทารกเข้าสู่วัยเด็กตอนต้น (2-4ขวบ) พ่อแม่บางท่านจะเริ่มมีความหนักใจ เนื่องจากเด็กเริ่มดื้อ ไม่เชื่อฟัง บางท่านเรียกว่า “เด็กลองของ” ซึ่งพฤติกรรมที่ท้าวายเหล่านี้ เป็นพฤติกรรมของเด็กในวัยนี้ เนื่องจากเด็กเริ่มเรียนรู้ว่า ตนเองคือบุคคลคนหนึ่งที่มีความสำคัญ มีความสามารถที่จะทำอะไรเองได้ เช่น กินข้าว แต่งตัว เป็นต้น เด็กเริ่มรู้สึกได้ว่า ตัวเองมีความอิสระทั้งทางด้านความคิดและการกระทำจากผู้ใหญ่ สังเกตได้ว่า เด็กวัยนี้ มักจะดื้อ ไม่เชื่อฟังใคร และชอบใช้คำว่า “ไม่ หรือ ไม่เอา”

“น้องแพท (๒ ขวบ ๑๐ เดือน) ตื่นเช้า อารมณ์ดี มาปลุกคุณแม่และขออนอนดูการ์ตูนบนเตียงใหญ่ คุณแม่อนุญาตและบอกลูกว่า “ลูกจ๋า ดูทีวีได้ แต่เดี๋ยวหนูต้องแต่งตัวนะ เพราะหนูต้องไปโรงเรียน” น้องแพทมองหน้าคุณแม่และนอนดูทีวีต่อไป เมื่อคุณแม่เรียกให้น้องแพทแต่งตัว แพททำเป็นไม่ได้ยิน แม่บอกลูกซ้ำแล้วซ้ำเล่า แต่ลูกน้อยก็ทำเฉย จนคุณแม่ต้องใช้วิธีที่ทำประจำ คุณแม่บอกแพท “ลูกจะดูทีวีหรือไม่” แพทตอบ “ดูคะ” “ถ้าดูลูกต้องแต่งตัวก่อน ไม่งั้นแม่ปิดทีวีนะ” น้องแพทก็ไม่ได้ยินแม่พูด สักพัก คุณแม่ปิดโทรทัศน์ แพทร้องไห้และบอกว่า จะดูโทรทัศน์ แม่บอกกับแพทว่า “ลูกต้องแต่งตัว แล้วแม่ถึงจะอนุญาตให้หนูดูทีวีได้” สักพักน้องแพทจึงยอมแต่งตัว

เมื่อแพทและคุณแม่แต่งตัวเสร็จจึงลงมานั่งที่ห้องรับแขก คุณแม่นำขนมปังมาให้แพทและเปิดทีวีให้ลูกดูเหมือนทุกครั้ง แต่วันนี้แพทนั่งดูแต่ทีวี แต่ไม่ยอมกิน คุณแม่เองก็วนอยู่กับการเตรียมกระเป๋า เมื่อถึงเวลาต้องออกจากบ้าน คุณแม่จึงรู้ว่า ลูกยังกินขนมปังไม่หมดเลย ก็เริ่มหงุดหงิดและพยายามพูดจูงใจให้ลูกกิน แต่ก็ไม่ได้ผล จึงใช้วิธีการปิดทีวี แต่ก็ไม่ได้ผล แพทบอกแม่ว่าไม่อยากกิน ความหงุดหงิดของคุณแม่ก็เพิ่มทวีคูณขึ้น คุณแม่เองหมดหนทาง จึงเดินไปหยิบกุญแจรถและกระเป๋าสะพาย เร่งลูกให้กินขนมปัง เพื่อจะไปโรงเรียน ถ้าไม่อย่างนั้นคุณแม่จะไปก่อน หลังจากนั้นคุณแม่ก็เดินไปหลบอยู่ที่บันไดหน้าบ้านสักพัก แพทเดินมา พอเห็นแม่ก็หัวเราะ แม่เริ่มอารมณ์เสียและหงุดหงิดมากขึ้น จึงบอกว่า “ลูกแพท... แม่นับหนึ่งถึงสาม กินขนมปังให้หมด ถ้าไม่อย่างนั้น แม่จะไม่รอหนูแล้ว” พอนับถึงสาม ลูกก็ยังนั่งเฉยๆ ไม่ทำอะไร คุณแม่เห็นก็ไม่สบอารมณ์ จึงเปิดประตูบ้านและบอกลูกว่า “**คุณแม่ไปก่อนนะคะ ลูกอยู่บ้านกินขนมปังให้หมด หมดแล้วเดี๋ยวแม่มารับ**” พูดเสร็จแม่ก็ปิดประตูบ้านและเดินไปที่รถ สตาร์ทเครื่อง และแกล้งทำเตรียมตัวออกจริง ตาก็แอบมองลูกที่ประตูบ้าน ได้ยินเสียงลูกร้องไห้กรีดๆ ก็รู้สึกเป็นห่วงลูกมาก จึงดับเครื่องและเปิดประตูบ้าน น้องแพทร้องไห้ฟูมฟาย บอกแม่ว่า อยากกินขนมปัง แม่ก็ให้แพทกินขนมปัง แต่แพทก็กินอย่างเชื่องช้า แม่พยายามทำใจเย็นๆ ใจไว้ แต่ก็มองลูกด้วยสายตาที่เคืองๆ พอลูกสบตาคุณแม่ ก็รีบยัดขนมปังเข้าไปในปากทั้งหมด และพยายามเคี้ยวกลืนอย่างกระอักกระอ่วน เมื่อกินหมดแล้วก็ยิ้มและเดินมาหาคุณแม่ แต่คุณแม่ยังมีอารมณ์เสียอยู่จึงไม่ยิ้มตอบและทำเสียงดุลูกว่า “สายแล้ว รีบไปใส่เสื้อกันหนาวและรองเท้า” ลูกน้อยวัยเกือบสามขวบ ได้ยินก็รีบวิ่งไปใส่เสื้อกันหนาวเอง และพยายามใส่รองเท้าเองอย่างไม่ชำนาญ แต่ในที่สุดก็เสร็จโดยที่คุณแม่เองไม่ต้องช่วยเลย และพร้อมที่จะไปโรงเรียน น้องแพทอารมณ์ดีและเข้ามาหาคุณแม่ บอกกับคุณแม่ว่า “คุณแม่น่ารัก”

การขู่ลูกมักจะเกิดขึ้นกับพ่อแม่ในทุกๆสัญชาติที่รู้สึกจนปัญญาและหมดหนทางในการเลี้ยงลูก รู้สึกถึงความไร้ความสามารถที่จะอบรมและสั่งสอนลูก เนื่องจากลูกดื้อ ไม่ฟัง ชุกชน ในสถานการณ์จำลองนั้น การที่คุณแม่ขู่ลูกว่า แม่จะไปโรงเรียนก่อน และทิ้งให้ลูกอยู่ในบ้านคนเดียวสักพักนั้น เป็นการขู่ลูกให้ลูกกลัวที่จะถูกทอดทิ้ง คุณแม่ของน้องแพทขู่ลูกเพื่อให้ลูกกินขนมปังหมดและจะไปโรงเรียนเท่านั้น แต่ตัวของแม่ไม่รู้ถึงอันตรายของการขู่ ถ้าคุณแม่ขู่ว่า แม่จะทิ้งหรือปล่อยให้ลูกอยู่บ้านคนเดียว หรือว่าถ้าไม่ทำสิ่งนั้น คุณแม่ก็จะไป อย่างนี้เป็นต้นเป็นการกระตุ้นให้เด็กเกิดความกลัวการถูกพลัดพราก ซึ่งความกลัวนั้นจะฝังใจ และเด็กจะรู้สึกได้ว่า เพราะตัวเองเป็นเด็กไม่ดี คุณแม่จึงทิ้งไป ซึ่งเป็นการปลูกฝังให้เกิดการมองตนเองและโทษตนเองในแง่ลบ

เรามักได้ยิน ผู้ปกครองหรือผู้ใหญ่คนไทยผู้ใหญ่บ่นๆ เช่น ใส่เสื้อผ้าซะ เดี่ยวหมากัดนะ หรือ ไหว้พระก่อนนอนนะ เดี่ยวผีหลอก เป็นต้น การขู่เหล่านี้เป็นการสร้างความกลัวให้เด็กโดยไม่มีประโยชน์ เด็กยังไม่เคยถูกหมากัด ก็กลายเป็นเด็กกลัวหมาไปเสียก่อนแล้ว และเกิดมาเด็กยังไม่เคยเห็นและรู้จักผีมาก่อนเลย เพราะว่าถูกขู่มากๆ ไม่ทำอะไรเดี๋ยวผีจะมาหลอก เด็กกลายเป็นเด็กขี้กลัว กลัวความมืด อยู่คนเดียวไม่ได้ การขู่ไม่มีประโยชน์อะไรเลย เพียงแต่ทำให้เด็กทำตามทีพ่อแม่บอกเท่านั้น ทำตามทีบอกโดยไม่มีเหตุผลว่าจริงๆ แล้วทำไมต้องใส่เสื้อ ทำไมต้องสวมหมวกก่อนนอน เป็นต้น การขู่ทำให้เด็กกลัว ความกลัวทำให้เด็กเป็นคนไม่กล้า ไม่กล้าคิด ไม่กล้าแสดงออก ทำให้เด็กมีการจินตนาการน้อยลง นอกจากนั้นแล้วยังทำให้เด็กเป็นคนไม่มีเหตุผล เนื่องจากไม่ได้ฝึกการคิดและไม่ได้เห็นตัวอย่างการกระทำจากพ่อแม่มาก่อน ถ้าทำอะไรไม่ได้ หรือไม่ได้ทำอะไร หมาก็จะกัด ผีจะหลอก แม่จะทิ้งไป เป็นต้น

ทำอย่างไรดีในการรับมือกับเด็กวัยทำทายเป็น คุณสมารถอธิบายเหตุผลสั้นๆ ง่ายๆ ให้เด็กฟังได้ เช่น “ลูกกินขนมก่อนอาหารเย็นไม่ได้ เพราะเดี๋ยวเราจะกินข้าวแล้ว” ไม่ใช่ “ลูกห้ามกินขนมก่อนกินข้าวเดี๋ยวปวดท้อง” หรือ (เด็กกำลังปิ่นโตะอยู่) “ลูกลงมาข้างล่าง มานั่งข้างๆ แม่” ไม่ใช่ “ลูกอย่าปิ่น เดี่ยวตกโต๊ะ” เป็นต้น ถ้าหากเด็กยังไม่ฟังคุณก็สามารถใช้วิธีอย่างเช่นตัวอย่างในสถานการณ์จำลองที่ ๑ ได้ หรือที่เรียกว่า การให้รางวัลในทางลบ คือการหยุดหรือนำสิ่งที่เด็กชอบออกไป เช่นชอบดูทีวี ก็ปิดทีวี เป็นต้น

การรับมือกับเด็กวัยทำทายเป็นที่ดีที่สุด คือการฝึกความมีระเบียบวินัย ระบบและความเสมอต้นเสมอปลาย คุณจำเป็นต้องฝึกเด็กให้มีระเบียบวินัยและทำให้เป็นกิจวัตร เด็กจะทำการต่างๆ จนเป็นนิสัย เช่น ตามสถานการณ์จำลองนั้น คุณแม่ควรมีระเบียบวินัย คือเมื่อลูกตื่นนอน ต้องแต่งตัว และล้างหน้าแปรงฟัน หลังจากนั้นค่อยดูโทรทัศน์ในห้องรับแขก ทำเช่นนี้ให้เป็นกิจวัตร เด็กจะรู้ว่า นี่คือน้ำที่ที่ต้องกระทำทุกวัน การดื้อก็จะลดน้อยลง และที่สำคัญที่สุดที่พ่อแม่ทุกคนจะลืมไม่ได้ก็คือ **การชมเชย** ให้รางวัลด้วยคำพูดและจิตใจ เช่น คุณแม่อาจบอกลูกว่า “ลูกเก่งมาก แต่งตัวได้เร็วมากวันนี้หรือเยี่ยมจริงๆ” เป็นต้น และในกรณีที่คุณต้องการฝึกนิสัยใหม่ๆ ให้กับลูกของคุณ การให้สติ๊กเกอร์เป็นวิธีการหนึ่งที่ได้ผลมาก คือ ทุกครั้งที่เด็กทำหน้าที่นั้นๆ ได้สำเร็จ เช่น แต่งตัวเองได้สำเร็จโดยที่ไม่ร้องไห้และเสร็จทันเวลา เด็กจะได้รับสติ๊กเกอร์หนึ่งดวงเพื่อติดในแผ่นกระดาษระบายสีที่คุณจัดหาไว้ และการสะสมนี้เป็นการเสริมแรงให้เด็กทำพฤติกรรมนั้นๆ ในครั้งหน้า และทุกครั้งที่เด็กปฏิบัติตามที่พ่อแม่บอกได้สำเร็จ คำชมเชย และรางวัลเหล่านี้จะทำให้เขาภูมิใจในตัวเอง รู้สึกตัวเองมีคุณค่า และกระตุ้นให้เขาอยากทำอย่างนั้นอีกในครั้งต่อไป

ช่วงวัยที่จะฝึกให้เด็กมีระเบียบวินัยได้ดีและได้ผลที่สุดคือ ช่วงอายุตั้งแต่ประมาณ ๒ – ๗ ขวบ และกฎเกณฑ์สำคัญในการเลี้ยงลูก การฝึกนิสัยความมีระเบียบวินัยนั้น คือ เวลา ความอดทน และความเสมอต้นเสมอปลาย ความสม่ำเสมอ คุณแม่และคุณพ่อต้องเสียสละเวลาและให้กำลังใจกันและกัน คุณกำลังปลูกฝังคุณลักษณะที่ดี คือความมีระเบียบวินัย ไม่ควรเลี้ยงลูกบนพื้นฐานของความกลัว เพื่อให้ลูกเป็นเด็กที่มีความสุข มีความมั่นใจในตัวเอง กล้าคิดกล้าทำ ไม่เป็นเด็กขี้กลัว ขอให้คุณแม่มีความสุขในช่วงวันเวลาแห่งการเลี้ยงลูกวัยน่ารักนะคะ และให้คุณแม่มีกำลังใจในการสร้างโลกใบน้อยๆ ให้สวยงามค่ะ

ท่านที่สนใจและต้องการคำปรึกษาเกี่ยวกับการเลี้ยงลูก สุขภาพจิต ครอบครัว และ ขออนุญาตนำบทความไปเผยแพร่ ติดต่อได้ที่

www.thaimentalhealth.com และ www.psycholoogpraktijk.nl

นิตยสาร ดี

นิตยสารดี หรือ D-magazin เรียกย่อๆ ว่า D-mag หรือ “ดี-มาก” เป็นนิตยสารไทย พิมพ์เผยแพร่ในประเทศสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี ด้วยความริเริ่มของกลุ่มคนไทยกลุ่มเล็กๆ ที่พำนักอยู่ในเยอรมนี เนื่องจากมองเห็นว่า จำนวนสื่อเชิงคุณภาพที่เผยแพร่ในเยอรมนีมีจำนวนอยู่น้อยมาก เมื่อเทียบกับจำนวนประชากรชาวไทยที่พำนักอยู่ที่นี่จำนวนหลายหมื่นคน คณะทำงาน ดี-มาก จึงต้องการที่จะสร้างสื่อเชิงคุณภาพ นำเสนออาหารสมอง โดยมองว่าอาจจะเป็นหนทาง หรือตัวช่วยในการสร้างเสริมศักยภาพ และความเข้มแข็ง (empowerment) ในการดำรงชีวิตในต่างแดนอย่างมีคุณภาพ แก่ชุมชน/คนไทย (โดยเฉพาะผู้หญิง) ในสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี นอกจากนี้เพื่อให้เป็นสื่อกลางในการแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดเห็น ระหว่างชุมชนไทยทั้งในเยอรมนี และในประเทศต่างๆ โดยมีกลุ่มเป้าหมายที่คนไทย โดยเฉพาะหญิงไทยในเยอรมนี เยาวชนไทย/เยาวชนลูกครึ่งไทย-เยอรมัน คู่สมรสชาวเยอรมัน และวัดไทยและสมาคมไทย

ดี-มาก จัดพิมพ์เป็นนิตยสารราย 3 เดือน กำหนดพิมพ์ออกเผยแพร่ เดือนมีนาคม มิถุนายน กันยายน และธันวาคม คณะทำงานได้ถือเอาฤกษ์ดีวันปีใหม่ของไทย คือวันสงกรานต์ 13 เมษายน 2553 เป็นฉบับปฐมฤกษ์ แต่ละฉบับจะมีประเด็นหลักของฉบับ พร้อมหมวดคอลัมน์หลัก ได้แก่ เรื่องดีจากปก ชีวิตในประเทศเยอรมนี อันได้แก่ แนะนำสมาคมและชุมชนไทย อาชีพในเยอรมนี กฎหมายและการศึกษา ภาษาเยอรมัน บทสัมภาษณ์ชีวิตคนไทยในเยอรมนี หมวดสุดท้ายคือ Lifestyle เป็นคอลัมน์เน้นสำหรับผู้หญิงเป็นส่วนใหญ่ ได้แก่ แฟชั่น บันเทิง สุขภาพ เช็ชท์และความสัมพันธ์ ตอบปัญหา ลูกรัก ศิลปสำหรับเด็ก คอลัมน์ชวนเขียนประดิษฐ์งานฝีมือ “ทำเองก็ได้ง่ายจัง” ท่องเที่ยว ห้องครัว แนะนำหนังสือ และที่ขาดไม่ได้คือ ธรรมท้ายเล่ม คอลัมน์ในนิตยสารดี มีทั้งภาษาไทย และเยอรมัน เพื่อให้เป็นนิตยสารที่สามารถอ่านได้ทั้งครอบครัว คือทั้งคู่สมรสชาวเยอรมัน และเยาวชนลูกครึ่งไทย-เยอรมัน ดี-มาก มีจำนวนพิมพ์ทั้งสิ้น 2000 เล่ม แจกจ่ายวางตลาดในพื้นที่ต่าง ๆ ทั่วเยอรมนี

www.d-magazine.de

มาเก็บผักป่ากันเถอะ Essbare Wildpflanzen

Brennesseln

Spitzwegerich

เมื่อฤดูใบไม้ผลิที่แล้วก็มีกิจกรรมอันสุดแสนประทับใจอย่างหนึ่งที่ดิฉันได้มีโอกาสทำเป็นครั้งแรกในชีวิต คือ การเดินเที่ยวเก็บพืชผักที่ขึ้นอยู่ตามธรรมชาติสองข้างทางในเยอรมนี เพื่อนำมาปรุงอาหารไทยที่เข้ากันได้เป็นอย่างดีคืออย่างเหลือเชื่อ ผักที่หามาได้รสชาติอร่อยไม่แพ้ผักพื้นบ้านไทยที่ขายในร้านเอเชียทั่วไป ต่างกันก็ตรงที่ผักป่าสดใหม่ ปลอดภัยไร้ยาฆ่าแมลง อุดมไปด้วยคุณค่าทางอาหาร บางชนิดเป็นสมุนไพรชั้นเยี่ยม และที่สำคัญไม่ต้องซื้อหาให้เปลืองสตางค์แต่อย่างใด

ด้วยความที่ชื่นชอบผักพื้นบ้านเหมือนกัน ดิฉันและพี่นาผู้ที่ได้เปิดโลกแห่งการเสาะแสวงหาอาหารจากธรรมชาติในเยอรมนีให้ดิฉันเมื่อครั้งที่เธอเอาพืชชนิดหนึ่งซึ่งคนไทยที่นี้เรียกกันว่า ตำลึง มาให้ลองชิมดู เราได้ลงขันกันซื้อหนังสือชื่อว่า Essbare Wildpflanzen หรือพืชป่ากินได้ เป็นหนังสือแนะนำพืชผักต้นไม้ใบหญ้า 200 ชนิด ที่พบได้ทั่วไปตามธรรมชาติสองข้างทางเดิน ตามทุ่งหญ้า หรือแม้แต่ในสวนหลังบ้าน นับเป็นตำราที่เราใช้กันอย่างคุ้มค่ามาก

คำเตือน!

ผักป่าหลายชนิดมี "คู่มือ" ที่มีพิษ กินไม่ได้ เพราะฉะนั้นก่อนเก็บขอให้พิจารณาให้ถี่ถ้วน หรือหากไม่แน่ใจให้หาข้อมูลและรูปภาพ เพื่อเทียบเคียงเพิ่มเติมและสอบถามผู้รู้อีกครั้ง เพื่อหลีกเลี่ยงโรคและพยาธิจากสัตว์ ควรนำมาปรุงให้สุกก่อนรับประทาน หรือไม่เก็บผักริมทางเท้า

ทั้งเกริ่นทั้งเตือนกันไปแล้ว คราวนี้มาทำความรู้จักกับผักป่าที่ว่ากัน ชื่อทางพฤกษศาสตร์ที่อยู่ในวงเล็บมีไว้เผื่อว่าใครจะค้นหาข้อมูลหรือรูปภาพเพิ่มเติมจะได้ค้นได้ถูกฝาถูกตัว ชื่อภาษาไทยที่เห็นดิฉันตั้งเองเพื่ออำนวยความสะดวกเรียกขาน ผักทุกชนิดดิฉันทดลองกินด้วยตัวเองมาแล้ว (และยังมีชีวิตมาเขียนคอลัมน์นี้ให้คุณๆ ได้อ่านกัน)

Löwenzahn (Taraxacum) อ่านว่า เลอเว็นซาล์น หรือ "หญ้าฟันสิงโต" ใครๆ ก็ต้องเคยพบเห็น บ้านเราเรียกชื่อภาษาอังกฤษว่า แคนดิไลออน พบได้ตั้งแต่มีนาคมถึงกรกฎาคมตามทุ่งหญ้าหรือในสวนหลังบ้านเราเอง คนทั่วไปมักเห็นมันเป็นวัชพืชที่ต้องถอนทิ้ง กินได้สดๆ ทั้งต้น ใบยาวหยักมีรสชาติดมเผ็ด ดอกสีเหลืองหวานหอม เอามาชุปแป้งทอดจิ้มน้ำพริกกะปิอร่อยดี รากอุดมไปด้วยโปรตีนและวิตามินซี สรรพคุณเป็นยาบำรุงตับ ขับของเสียออกจากร่างกาย แก้อาหารไม่ย่อย ปวดตามข้อ คั้นเอาน้ำทาแก้หูด (ระวังอย่าให้เข้าตา)

Brennessel (Urtica) อ่านว่า เบรนเนสเซล หรือ "ตำแยฝรั่ง" เป็นพืชตระกูลเดียวกับตำแยบ้านเรา ถ้าผลออกไปโดนขนเล็กๆ ที่เป็นหนามแหลมซึ่งปกคลุมทั่วทั้งต้นจะมีอาการคัน แสบร้อน ถึงขั้นพุพอง (ฉะนั้นกรุณาใส่ถุงมือก่อนเก็บ) แต่เมื่อถูกความร้อนหนามแหลมๆ จะอ่อนนุ่มทำให้กินได้ทั้งต้น หรือเอามาบดสดๆ เป็นน้ำสลัดหนามแหลมๆ จะถูกทำลายก็กินได้ไม่มีปัญหาเช่นกัน ตำแยฝรั่งผลยอดเดือนเมษายนเก็บกินได้จนกระทั่งออกดอกออกผลราวปลายฤดูร้อน รสชาติคล้ายผักปวยเล้ง (บางคนเรียกผักโขม หรือ Spinat) เอามาแกงส้ม แกงอ่อม ลวกจิ้มน้ำพริก ผัดเหมือนผักบุ้งไฟแดง ชุบไข่ทอด ก็อร่อยทั้งนั้น มีคุณค่าทางอาหารสูงเต็มไปด้วยแคลเซียม วิตามินเอและซี ธาตุเหล็ก มีสารต้านอนุมูลอิสระ ที่สำคัญมีโปรตีนมากกว่าในถั่วเหลืองอีกด้วย

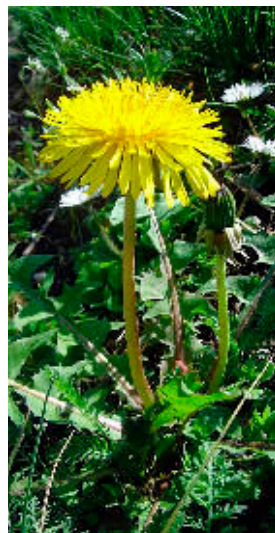
Taubnessel (Lamium) อ่านว่า เทาบเนสเซล หรือ "ตำแยไรหนาม" มักจะขึ้นใกล้ๆ กับตำแยฝรั่ง หน้าตาคล้ายหญ้าผสมพืชไม้ประดับของบ้านเรา มีทั้งชนิดที่มีดอกสีม่วงและดอกสีขาว (Lamium album) พบได้ตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ถึงตุลาคม เก็บได้ด้วยมือเปล่า กินได้ทั้งต้น

Breitwegereich

Sauerampfer

Löwenzahn

Taubnessel

มีกลิ่นหอมฉุนเล็กน้อย ดับกลิ่นคาวของเนื้อสัตว์ได้เป็นอย่างดี สรรพคุณเป็นยาขับเสมหะ แก่นอนไม่หลับ แก้ประจำเดือนมาไม่ปกติ คั้นเอาน้ำแก้ผิวหนังบวมอักเสบ

Breitwegereich (Plantago major) อ่านว่า **ไบรทเวเกอร์ริช** บ้านเราเรียก “ผักกาดน้ำ” หรือ หญ้าเอ็นยืด พบได้ตามทุ่งหญ้าทั่วไปตั้งแต่ เมษายนถึงตุลาคม ชนิดที่มีใบเรียวยาว หรือ Spitzwegereich (Plantago lanceolata) เงามาบดขยี้ทาแก้พิษตำแยฝรั่งได้เจ็บพลัน กินจิ้มน้ำพริก ทำแกงได้ทุกชนิด อุดมไปด้วยเบต้าแคโรทีน วิตามินบี วิตามินซี เป็นสมุนไพรขึ้นชื่อ แก้ไอ หลอดลมอักเสบ โรคผิวหนังอักเสบ มีฤทธิ์ขับปัสสาวะ ละลายก้อนนิ่วในไต ลดความดันโลหิต คั้นเอาน้ำมาพอกแก้เอ็นยึดเอ็นพลิก ข้อเท้าแพลง

Sauerampfer (Rumex acetosa) อ่านว่า **เซาเออร์อัมพ์เฟอร์** หรือ “**หญ้าส้ม**” บ้านเราเรียกชื่อภาษาอังกฤษว่า ซอแรล ขึ้นอยู่ตามทุ่งหญ้าทั่วไปตั้งแต่มีนาคมถึงตุลาคมสามารถกินได้ทั้งต้น รสชาติเปรี้ยวเซ็ดฟัน ถ้าชอบใบเริ่มมีสีเหมือนสนิมก็ไม่ควรเก็บกิน ควรใช้แต่น้อยๆ เช่น แพนโม่ มะขามเปรี้ยว หรือใส่ในยำ หญ้าส้มอุดมไปด้วยธาตุเหล็กและวิตามินซี เสริมสร้างภูมิคุ้มกัน แต่หากกินในปริมาณมากจะเป็นพิษต่อร่างกาย โดยเฉพาะคนเป็นโรคไต โรคเกาต์ ไม่ควรกิน

ฉบับหน้าดิฉันจะมาขยายความ “ผักตำลึง” ที่ได้ลองชิมว่ามันคือพืชชนิดใดกันแน่ หาได้ที่ไหน กินได้จริงหรือไม่ รวมทั้งผักและผลไม้ป่า อร่อยๆ ในฤดูใบไม้ร่วง ใครว่าของฟรีไม่มีในโลก โปรดติดตาม

แหล่งข้อมูลอ้างอิง

Wildgemüse <http://de.wikipedia.org/wiki/Wildgem%C3%BCse>

เรื่องน่ารู้ของผักกาดน้ำ : ยาเอ็น ยากระดูก ยานิว <http://thrai.sci.ku.ac.th/node/911>

Steffen Guido Fleischhauer, Jürgen Guthmann u. Roland Spiegelberger: Essbare Wildpflanzen, Baden und München, AT Verlag 2007

รูปภาพประกอบ

Bernd Haynold, “Plantage lanceolata”, August 2007. Schwäbisch-Fränkische Waldberge, Germany.

Hajotthu, “Wiesen-Sauerampfer (Rumex acetosa)”, Mai 2009

4028mdk09, “Weiße Taubnessel (Lamium album)”, April 2010, Heidelberg (Baden-Württemberg, Deutschland)

4028mdk09, “Brennesseln”, Oktober 2009, Europa-Reservat Kühkopf-Knoblochsaue (Hessen, Deutschland)

H. Zell, “Plantago major”, June 2009

David Monniaux, “Taraxacum officinalis”, May 2005

Découpage :

สร้างสรรค์งานศิลป์ด้วยการตัดปะ

ใครที่กำลังหากิจกรรมทำในยามว่างอยู่ ลองมาดูทางนี้ค่ะ วันนี้มีกิจกรรมการสร้างสรรค์งานศิลป์แบบง่ายๆ มาแนะนำให้คุณลองทำกันดู ไม่นานจะกิจกรรมยามว่างอันนี้อาจเป็นแหล่งสร้างรายได้เสริมที่ดีให้คุณก็ได้

กิจกรรมที่จะแนะนำวันนี้คือ Découpage (เดคูพาจ)

Decoupage มาจากภาษาฝรั่งเศส หมายถึง "to cut out" ซึ่งก็คือ เทคนิคการ "ตัด" และ "ปะ" รูปภาพต่างๆ ที่เราชอบลงบนวัสดุต่างๆ ให้สวยงาม ไม่ว่าจะเป็นไม้ โลหะ แก้ว กระเบื้อง เครื่องดินเผา หรือแม้แต่เซรามิกก็สามารถทำได้ ความสวยงามของชิ้นงานอยู่ที่การเลือกภาพและการวางภาพให้เหมาะสมกับรูปทรงของวัสดุแต่ละชิ้นที่เราเลือกมาทำ

เห็นไหมคะว่า มันง่ายแค่ไหน.. ขอยืนยันจากประสบการณ์ว่าง่ายจริงๆ ค่ะ ดิฉันไม่ได้ไปเข้าคอร์สเรียนที่ไหนเลยคะ แค่ไปนั่งดูครูทำ ช่วยตัดกระดาษ สั่งเกตและชวนคุยคุยไปเรื่อยๆ เลยได้ความรู้มาเยอะ ก็เลยซื้อกระดาษจากครูลงมาลองทำดูบ้าง

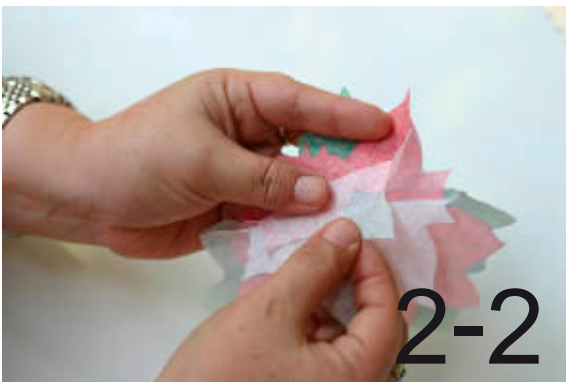

เมื่อมีอุปกรณ์ครบ เราก็ลงมือทำชิ้นงานแสนสวยกันเลยคะ ดิฉันเลือกตกแต่งหมวกใบลาน เพราะเมื่อวันก่อนไปเดินตลาดนัดจตุจักรแล้วเจอหมวกที่ทรงแปลกดี ตอนซื้อก็จินตนาการว่า ถ้าติดลายลงไปรับรองสวยเจ็ด แถมยังไม่เหมือนใคร มีใบเดียวในโลกอีกต่างหาก

ก่อนอื่นเราต้องเตรียมอุปกรณ์ที่เราจะต้องใช้ในการทำชิ้นงานก่อน ได้แก่

1. วัสดุที่เราต้องการจะนำมาตกแต่งลาย เช่น หมวก กระเป๋า จานแก้ว ขวดแก้ว ถ้วยแก้ว ฯลฯ
2. กระดาษลายสวยๆ ที่เราชอบ ส่วนใหญ่ดิฉันจะใช้ Napkin แบบที่มีความหนา 3 ชั้นขึ้นไป เมื่อลอกลายออกมากระดาษจะได้บาง พอปะลงบนชิ้นงานมันจะแนบสนิทไม่ฉลุขึ้นมามาก แต่บางคนอาจจะใช้กระดาษห่อของขวัญ กระดาษหนังสือพิมพ์ หรือแม้แต่ผ้าก็ใช้ได้
3. กรรไกรตัดกระดาษ
4. กาวสำหรับทำงานฝีมือโดยเฉพาะ ถ้าหาซื้อไม่ได้ก็ใช้กาวลาเท็กซ์ชนิดดีดิวอลล์ เปเปอร์ก็ได้
5. พู่กัน สำหรับใช้ทา กาวลงบนกระดาษ หรือบางคนอาจจะถนัดใช้ฟองน้ำก็ได้
6. สเปรย์เคลือบ (เหมาะกับงานชิ้นเล็ก) หากเป็นงานชิ้นใหญ่ควรจะใช้แบบทาจะดีกว่า
7. มีด Cutter สำหรับซ่อมงาน หรือ ตัดเศษกระดาษส่วนที่เกินออกมา
8. ไม้โป๊วสำหรับแปะให้กาวแห้งเร็ว

1. เลือกลาย Napkin ที่เราชอบ แล้วทดลองวางลายบนหมวกก่อนว่าเหมาะสมหรือไม่ เพราะบางครั้งลายที่เราชอบก็อาจจะใหญ่หรือเล็กเกินไป
2. ใช้กรรไกรตัดเอาเฉพาะส่วนลายที่ต้องการ จากนั้นลอกกระดาษที่ไม่ต้องการ (ชั้นที่ 2 และ 3) ออกไป เราจะใช้แค่ชั้นที่ 1 เท่านั้น เวลาลอกชั้นที่ไม่ต้องการออก ควรลอกเบาๆ ค่อยๆ ดึง มิฉะนั้นกระดาษอาจขาดได้
3. ทดลองวางลายบนชิ้นงานเพื่อจัดองค์ประกอบให้สวยงามจนเราพอใจก่อน แล้วค่อยทา กาวทับลงไป ข้อแนะนำคือ เวลาทาให้ใช้แปรงป้ายกาวไปในทางเดียวกันให้ทั่วๆ แล้วปล่อยให้แห้ง
4. ตรวจสอบความเรียบร้อย โดยเฉพาะตามขอบลายเพื่อให้ติดทน หากเจอส่วนที่เป็นฟองอากาศเพราะทา กาวไม่ทั่ว ให้ใช้มีด Cutter กรีดเล็กน้อยแล้วทา กาวซ้ำ
5. ใช้สเปรย์เคลือบพื้นบริเวณที่ติดลายลงไป เพื่อให้ลายติดทนยิ่งขึ้น และกันความชื้นบางส่วน

เห็นไหมคะ แค้นก็ได้หมวกใบเก๋ที่ไม่เหมือนใคร ไว้ใส่เจ็ดฉายแล้วคะ ลองทำดูนะคะ แล้วคุณก็จะเพลิดเพลินและมีความสุขกับการทำงานอดิเรกแบบนี้

หากจะลงมือทำไว้เป็นของขวัญแก่คนรอบข้างก็ได้คะ รับรองว่า คนรับต้องประทับใจในของขวัญ Hand made ที่ไม่ซ้ำใครเลยคะ

สำหรับท่านใดที่สนใจหาข้อมูลเพิ่ม มี 2 Link ที่อยากแนะนำคะ
บล็อกคุณกิ๊ก
<http://www.bloggang.com/viewdiary.php?id=completely-kik&group=18>
บล็อกคุณบี๋ม
<http://www.bloggang.com/mainblog.php?id=cold&month=01-12-2008&group=12&gblog=12>

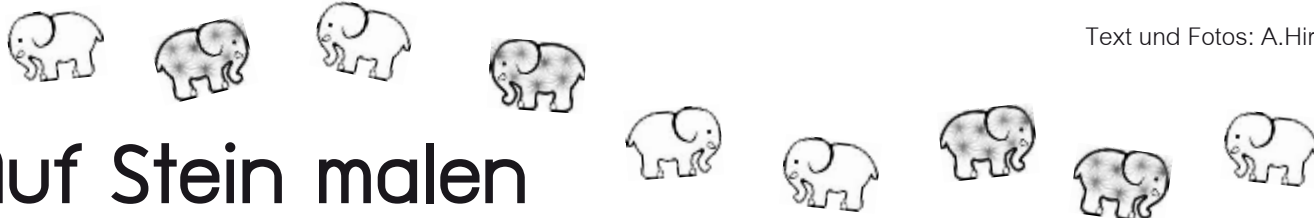
ทั้งสองคนนี้ทำชิ้นงานสวยมากๆ ค่ะ ดูแล้วอาจได้ Idea เพิ่มเติมคะ

D magazine

อย่ารอช้า รับสมัครเป็นสมาชิก ดี-แมกกาซีน
 “นิตยสารดี มีดี เพื่อคนไทย”

ลงทะเบียนใน ดี-แมกกาซีน
 ติดต่อ 0177 495 46 40

Auf Stein malen

Steine bemalen ist ein kreatives Hobby, dem man mit einer minimalen Ausstattung an Hilfsmitteln nachgehen kann und das bei Jung und Alt gleichermaßen beliebt ist. Ob nun bemalte Steine als Dekoration für die Fensterbank oder das Blumenbeet, als Verzierung des Gartens, als Briefbeschwerer oder als Geschenk für andere gedacht sind, sie sind immer ein Blickfang, der die künstlerische Natur des Freizeitmalers ausdrückt.

1. Schritt: Steine suchen und finden

Bei der Suche nach dem richtigen Stein hilft ein Spaziergang an Flüssen, in den Bergen, im Wald oder im Garten. Wer die Augen offen hält, findet sogar manchmal passende Steine auf der Straße.

2. Schritt: Steine säubern und aussuchen

Die Steine werden zunächst mit Wasser gründlich gereinigt, dann trocknen gelassen. Zum Bemalen sind Steine mit glatter Oberfläche besonders gut geeignet. Die Entscheidung über die Form des gesuchten Steines hängt davon ab, welche Gestalt er später annehmen soll. Runde oder ovale Steine eignen sich unter anderem gut für Käfer-, Blumen- oder Ostereiermotive. Individuellere Formen kannst du selbst anregen.

3. Schritt: Grundieren und malen

Um die Haftbarkeit der Farbe zu verbessern, wird der gesamte Stein mit einem Borstenpinsel und einem weißen seidenmatten Acryl grundiert. Anschließend muss die Grundierung gut durchtrocknen.

4. Schritt: Die Technik

Vorgezeichnet wird mit einem der Steinfarbe angepassten dünnen Strich. Nun kann man das Motiv mit Acryl-Farbe anlegen. Der Farbauftrag sollte von hell nach dunkel erfolgen. Gemischt wird entweder auf der Palette oder direkt auf dem Stein. Korrekturen können aufgrund der schnellen Trocknung der Acryl-Farbe schnell vorgenommen werden.

5. Schritt: Schlussbehandlung

Um das Motiv für die Aufstellung im Freien wetterfest zu machen und um Beschädigungen vorzubeugen, wird es abschließend mit einem handelsüblichen Acryllack dünn überzogen.

Sobald dieser getrocknet ist, kann der bemalte Stein an seinen Bestimmungsort gestellt werden. Der Stein kann bei Bedarf mit Wasser und Schwamm gereinigt werden

ขอเชิญชวนร่วมลงชื่อสนับสนุนการยื่นเรื่องขอทำบัตรประชาชนในต่างประเทศ

แนวคิดของกรมการกงสุลที่จะให้สถานเอกอัครราชทูต และสถานกงสุลใหญ่ทำหน้าที่รับคำร้องขอต่ออายุหรือขอมีบัตรประชาชนไทย เพื่อส่งให้กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทยดำเนินการออกบัตรประชาชนต่อไป เป็นความคิดที่น่าสนับสนุน เพราะหากเป็นจริง จะเป็นการบรรเทาภาระของประชาชนไทยที่พำนักอยู่ในต่างประเทศเป็นอันมาก นิตยสารดี จึงใคร่ขอเชิญชวนชาวไทยทุกท่านร่วมสนับสนุนแนวคิดนี้ โดยการร่วมกันส่งจดหมาย ลงชื่อ ระบุชื่อเมือง พร้อมลายเซ็นต์ ไปยัง อธิบดีกรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย ถนนอัษฎางค์ แขวงวัดราชบพิธ เขตพระนคร กทม. 10200 หรือส่งไปที่กองบรรณาธิการนิตยสารดี ดังที่อยู่ดังต่อไปนี้ D-Magazine, c/o Dr. Pataya Ruenkaew, Carl-von-Ossietzky-Str. 21, 33615 Bielefeld เพื่อที่ทางกองบรรณาธิการ จะได้จัดส่งไปยังกรมการปกครอง ต่อไป หรือร่วมลงชื่อในเวปไซต์ของ นิตยสารดี โดยเข้าไปที่ www.d-magazine.de หรือ www.d-magazine.eu

เขียนที่
วันที่

เรียน อธิบดีกรมการปกครอง

ในการประชุมสัมมนาวางแผนการแก้ไขและการสร้างอนาคตร่วมกันสำหรับเยาวชนชาวไทยที่เติบโตเป็นชนรุ่นที่สองในเยอรมนีและยุโรป เมื่อวันที่ 18-20 กุมภาพันธ์ 2554 ที่ เมือง Neumünster ประเทศ Germany อธิบดีกรมการกงสุล นายจักร บุญ-หลง ได้นำเสนอแนวความคิดของกรมการกงสุล ในอันที่จะเป็นผู้ประสานงานรับคำร้องขอต่ออายุและขอทำบัตรประจำตัวประชาชนในต่างประเทศ โดยมีสถานเอกอัครราชทูต และสถานกงสุลใหญ่เป็นผู้ดำเนินการรับคำร้อง เพื่อส่งต่อให้กรมการปกครองดำเนินการออกบัตรประชาชน แนวความคิดดังกล่าวเป็นสิ่งสมควรแก่การสนับสนุน เพราะในปัจจุบันมีประชาชนไทยจำนวนเรือนล้านที่พำนักอาศัย และทำงานอยู่ในประเทศต่างๆทั่วโลก ในบางครั้งด้วยภาระกิจและปัญหาบางประการมีอาจที่จะเดินทางกลับไปดำเนินการขอต่ออายุบัตรประชาชน หรือในกรณีเยาวชนไทยก็ไม่สามารถเดินทางไปขอทำบัตรประชาชนด้วยตนเองในประเทศไทยได้ การที่จะจัดให้มีการรับคำร้องเพื่อขอต่ออายุบัตรประชาชนในต่างประเทศ จะสามารถผ่อนเบาปัญหาและบรรเทาภาระของประชาชนไทยในต่างประเทศเป็นอันมาก

ข้าพเจ้าผู้มีรายนามข้างท้ายนี้ จึงใคร่ขอความกรุณาอธิบดีกรมการปกครอง ขอให้มีการพิจารณาให้สามารถยื่นคำร้องขอต่ออายุ หรือขอทำบัตรประชาชนไทยในสถานเอกอัครราชทูต และสถานกงสุลใหญ่ของไทยในต่างประเทศด้วย

ชื่อ	พำนักอยู่ในเมือง	ลายเซ็นต์
1.....		
2.....		
3.....		
4.....		
5.....		
6.....		
7.....		
8.....		
9.....		
10.....		
11.....		
12.....		
13.....		
14.....		
15.....		
16.....		
17.....		
18.....		
19.....		
20.....		
21.....		

และต่อไป

มณีน้าหนึ่ง

เรื่องราว...บนเส้นทางรักของ หญิงไทยในต่างแดน

ปณิกศรี

เครื่องบินของสายการบินไทยเจ้าของสโลแกน รักคุณเท่าฟ้า แต่รันเวย์ที่สนามบินชาร์ลส์เดอลีโกลในตอนเช้าตรู่วันหนึ่งของต้นฤดูหนาว มณียากระซิบเสื้อกันหนาวพร้อมกับผ้าพันคอ ก่อนจะก้าวลงจากเครื่องบิน ประกาศครั้งสุดท้ายบนเครื่องบอกว่า อุณหภูมิที่ปารีสอยู่ที่ 10 องศาเซลเซียส นี่เป็นครั้งแรกในชีวิตที่เธอจะได้สัมผัสกับอากาศหนาวเย็นแบบนี้ เธอตื่นตื่น ดีใจอย่างบอกไม่ถูก แต่ก็รู้สึกถึงความบอบอุ้นจากมือของสามีที่กุมไว้ ลอบมองเขาด้วยความชื่นชมที่ทำให้เธอได้มีโอกาสเดินทางมาต่างประเทศเป็นครั้งแรก ปารีสคือเมืองที่เธอใฝ่ฝันอยากจะได้เห็นมานาน สามีของเธอได้พาให้ไปถึงเมืองน้ำหอมที่มีเสน่ห์ เมืองแฟชั่นที่ทันสมัย หอไอเฟล และความสวยงามของปารีส สามีของมณียาทำงานเป็นนักคอมพิวเตอร์ระดับสูงของบริษัทแห่งหนึ่ง เป็นชาวฝรั่งเศสแท้เจ้าของอพาร์ทเมนต์แห่งหนึ่งกลางใจกรุงปารีส มีเงินเดือนสูงพอที่จะเลี้ยงดูมณียาได้โดยไม่ขัดสน หญิงสาวสุดแสนจะปลื้มปิติในตัวสามี ใฝ่ฝันที่จะได้พบกับความสุขของชีวิตที่รอคอย อีกไม่กี่นาทีข้างหน้า เธอก็จะได้รู้จักกับครอบครัวของสามี เธอเตรียมของขวัญหลายชิ้นเป็นผ้าไหมอย่างดีราคาแพงมาฝากพ่อแม่และครอบครัวของเขาทุกคน เธอรู้สึกตื่นเต้นที่จะได้พบกับพวกเขา สามีเล่าให้เธอฟังเสมอๆ ว่า บ้านเขาเป็นครอบครัวที่อบอุ่นและสมบูรณ์แบบ มณียานึกในใจว่าครอบครัวของเธอก็ต้องเป็นครอบครัวที่สมบูรณ์แบบเช่นเดียวกัน

มณียาเป็นผู้หญิงที่เข้มแข็ง ฉลาด ชยัน เธอพร้อมเสมอที่จะเริ่มชีวิตใหม่ในต่างแดนนี้อย่างไม่มีข้อกังวลใดๆ เธอเป็นคนชลบุรี เคยเป็นนางพยาบาล แล้วลาออกมาเปิดร้านขายยาเล็กๆ เป็นของตนเองที่พัทยา มีรายได้ดีพอสมควร ด้วยความที่เธอเป็นคนสวย ยิ้มแย้มแจ่มใสสำเร็จชอบทักทายคนทั่วไป ทำให้ลูกค้าติดใจ และกลับมาเป็นขาประจำร้านขายยาเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ โดยเฉพาะลูกค้าชาวต่างชาติ รวมทั้งคนที่อยู่ข้างๆ เธอขณะนี้ เวลานั้นเธอหวนกลับไปนึกถึงวันนั้นที่เจอกันครั้งแรก

“ผมขอซื้อยาแก้ปวดหน่อยครับ” มณียามองสบตาสีฟ้าคมวาวของหนุ่มรูปหล่อคนนั้น เขาดูสุภาพอ่อนโยน แต่งตัวภูมิฐานแบบคนมีเงินทั่วไป ครั้งหลังๆ ที่เขามาหาซื้อยา เขามองดูเธอเหมือนชนมหวานเหมือนจะกลืนกินได้ มณียาตกหลุมรัก และเขาก็รักเธออย่างถอนตัวไม่ขึ้นเช่นกัน หลังจากทั้งคู่รู้จักกันได้ 3 เดือน ก็ตกลงใจแต่งงาน โดยเขาเป็นคนจัดการเอกสารการแต่งงานทุกอย่างที่พัทยา จากนั้นเขาขอลาหยุดงานเพื่ออยู่ที่พัทลุงต่ออีก 3 เดือน มณียาชวนเขามาอยู่ที่บ้านของเธอ เพราะเห็นว่าดีกว่าจะไปอยู่ที่โรงแรมด้วยกัน หญิงสาวทำหน้าที่ภรรยาที่ดี เอาใจสามี หลงสามีไม่น้อย เขามีโครงการจะชวนเธอมาอยู่ปารีส มณียาจึงตกลงใจโดยไม่รีรอ จัดการเช่าบ้านขายยาของเธอทันที รวบรวมเงินทั้งหมดที่มีอยู่นำมาฝรั่งเศสด้วยหวังจะมาสร้างครอบครัวใหม่ ด้วยความที่เป็นคนที่มีที่สุใจไม่อยากจะไปเกาะสามีกินแต่เพียงฝ่ายเดียว มณียาร่ำลาญาติพี่น้องทุกคนด้วยน้ำตา แม้จะห่วงใยพ่อแม่พี่น้อง แต่ก็ต้องจำใจจากมา เพราะถือว่าความรักนั้นยิ่งใหญ่ ทุกคนอวยพรให้มณียาโชคดี และรำวกลับมา บัดนี้เมื่อเธอได้มาถึงปารีส จึงเกิดความภูมิใจลึกๆ ว่า ในที่สุดวันที่รอคอยก็มาถึงแล้ว

ว่าเหตุใดสามีถึงไม่พาไปพบพ่อที่อยู่ในอพาร์ทเมนต์ของเขาเลย บอกแต่เพียงว่ามีปัญหาที่จะต้องเคลียร์กัน และเธอก็ไม่รู้ว่ามีปัญหานั้นคืออะไร สามียังบอกอีกว่า ทั้งสองต้องอยู่ที่นั่นไปก่อนไม่รู้ว่าจะเสร็จจู่ๆเมื่อไร มณียาเริ่มอึดอัด บอกสามีว่า

“เราจะไม่รบกวนพ่อคุณหรอก แต่อยากจะไปพักทายเท่านี้แหละก็อยู่ที่โรงแรมนี้ต่อก็ได้ จนกว่าพ่อคุณจะกลับ” สามีเริ่มหงุดหงิด มณียารู้สึกเห็นใจเขาที่มีเหตุจำเป็นทำให้ไม่ได้เข้าบ้าน และรู้ว่าเขายังไม่ได้เบิกเงิน เธอจ่ายค่าโรงแรมไปล่วงหน้าอีก 5 วัน เห็นว่าเป็นสามีภรรยากันคงไม่เป็นไร มณียาเริ่มบ่นเรื่องโรงแรมสกปรกและคนผิวสีทำเสียงดังหนวกหูมาก วันๆ เธอไม่ได้ออกไปไหนนอกจากไปซื้อของใช้ส่วนตัวเล็กๆ น้อยๆ และไปซื้ออาหารมาทานกันสองคนในห้อง สามีบอกให้อดทนเพราะวันถัดไปเขาก็จะไปรายงานตัวกลับเข้าทำงานที่บริษัทคอมพิวเตอร์ของเขาแล้ว

วันรุ่งขึ้น เขาตื่นแต่เช้าใส่สูทผูกเนคไทถือกระเป๋าอย่างดีที่ซื้อมาจากเมืองไทย มณียามองเขาด้วยความชื่นชม ดูเขาหล่อเหลามีเสน่ห์กว่าใครๆ ความหล่อนี้กระมังที่เอาชนะใจมณียาได้ หญิงสาวมั่นใจในตัวเขามาก สองสามวันผ่านไปอีก เขาก็ไม่ได้พูดถึงพ่อและอพาร์ทเมนต์ของเขาอีกเลย มณียารู้สึกแปลกๆ

จนเกือบจะเข้า 3 อาทิตย์แล้ว ทั้งคู่ก็ยังไม่ได้เข้าบ้านที่เขาพูดถึง ยังไม่ได้ทำอะไรจุกจิกกับพ่อเสียที มณียาคุ่นคิดทุกวันจนรู้สึกปวดหัว วันๆ ได้แต่นั่งอยู่แต่ในห้องของโรงแรมที่แสนจะคับแคบและเหม็นกลิ่นสาบ เงินที่เธอจ่ายค่าโรงแรมไปก็ไม่ใช้น้อยๆ เธอนึกสงสัยว่าพ่อเขาจะอยู่ถึง 2 เดือนเชียวหรือ ส่วนสามีก็ออกไปทำงานแต่เช้ากลับเย็นทุกวัน หญิงสาวอยากทราบว่าเขาทำงานที่ไหนจึงเอ่ยปากถาม แต่สามีก็บอกว่าบริษัทอยู่ไกล เธอขึ้นรถไฟใต้ดินหรือที่ฝรั่งเศสเรียกว่า “เมโทร” ไม่เป็นยังไปไหนไม่ได้ มณียาใกล้จะหมดความอดทนอยู่แล้ว

วันหนึ่งสามีบอกว่ามีนัดประชุมพนักงานที่บริษัทแต่เช้า มณียาอยู่ว่างๆ เบื่อห้องแคบๆ เสียเต็มประดา อยากจะออกไปเดินสูดอากาศข้างนอกแต่เช้า ในใจคิดจะติดตามเขาไปที่ทำงานให้รู้ว่าอยู่ที่ไหนกันแน่ เธอจึงลองเดินตามหลังเขาไปห่างๆ แทนที่จะเดินลงสถานีรถไฟใต้ดิน เขากลับเดินเลยไป ไม่ไกลเท่าไรก็หยุดที่สวนสาธารณะแห่งหนึ่ง เขาเดินไปนั่งบนม้านั่งในสวน เปิดกระเป๋า หยิบหนังสือพิมพ์ออกมาอ่าน หญิงสาวนึกสงสัยว่าเขากำลังเตรียมงานก่อนเข้าประชุมหรือเปล่า ลึกพักเขาก็ค่อยๆ เอนตัวลงนอนกับม้านั่ง ไม่ได้ขยับเขยื้อนไปไหนอีก นานเป็นชั่วโมงผ่านไปเขาก็ยังอยู่ที่เดิม มณียารีบเดินกลับโรงแรมจิตใจเริ่มว่าุ่นจับต้นชนปลายไม่ถูก เธอกำลังถูกหลอกหรือเปล่า รู้สึกแฉะแฉะทำอะไรไม่ถูก หัวหมุนตัว คิดถึงบ้านขึ้นมาทันที แต่พยายามทำใจดีๆ ไว้ก่อน เมื่อเขากลับมาถึงในตอนเย็น เธอรอให้เขาเปลี่ยนเสื้อผ้าเสียก่อน แล้วตัดสินใจถามเขาตรงๆ

ฉันเห็นคุณที่สวนสาธารณะ... คุณไม่ได้ไปบริษัทอะไรนั้น...”
เขาตกใจหน้าซีด

“คุณเห็นผมที่ไหน” เสียงเขาแข็งกร้าว

“ฉันเดินตามคุณไปเมื่อเช้านี้”

“คุณทำอย่างนี้ทำไม” น้ำเสียงของเขาเกรี้ยวกราดขึ้นมาทันที
มณียาตกใจ เขาไม่เคยตวาดใส่เธออย่างนี้มาก่อนเลย

“คุณรู้ไหม ผมกำลังจะบอกความจริงกับคุณ ผมไม่มีงานทำ ผมไม่เคยมีบ้าน ผมไม่มีครอบครัว ผมไม่มีอะไรเลย ผมเป็นพวกเร่ร่อนนอนข้างถนน... คอยให้รัฐบาลเลี้ยงดูเท่านั้น”

มณียาอ้าปากค้าง เอามือปิดปาก มีความรู้สึกเหมือนจะเป็นลม... ฉันไม่เชื่อ... มณียาย้ำกับตัวเอง พลังร้องไห้พุ่งพวย ตกใจเสียใจกับสิ่งที่เกิดขึ้นอย่างไม่คาดคิดที่ถูกเขาหลอกแบบนี้ เขาทำได้อย่างไร เป็นไปได้อย่างไรกัน

“ผมไม่มีบ้าน คุณได้ยินไหม” เขาตะโกนบอกอีก

“บอกฉันสิว่า สิ่งที่คุณบอกมันไม่จริง...” เธอระล่ำระลัก

“ผมพูดเรื่องจริง และผมก็ไม่เงินติดตัวเลยด้วย” เขาตอบอย่างหนักแน่น

หญิงสาวทรุดลงกับพื้น... ตาลาย... ฉันถูกหลอกโดยสามีของตนเอง มันเหมือนนิยายเกินกว่าจะเป็นชีวิตจริงได้ มณียาไม่มีทางเลือก แม้แต่น้อย แม้เธอจะเอาเงินที่ติดตัวมาไปซื้อตั๋วเครื่องบินกลับบ้านได้ แต่จะให้กลับไปบอกญาติพี่น้องว่าถูกหลอกคงทำไม่ได้... ไม่มีประโยชน์อะไรที่จะให้ครอบครัวรับรู้สิ่งที่เกิดขึ้น

ในวินาทีนี้ มณียาเริ่มคิดว่าจะทำอะไรต่อไป จะไปอยู่ที่ไหน ทรัพย์สินเงินทองที่ติดตัวมาคงจะต้องหมดอยู่ตรงนี้ ไม่เหลืออะไรอีกแล้ว อนาคตดูมืดมน เธอจะอยู่รอดได้อย่างไร เธอไม่รู้จักใคร จะหันหน้าไปพึ่งใครได้ เมืองนอกช่างดูโหดร้าย... ชีวิต อนาคตดูหมดหนทาง... ไม่เคยคิดเลยว่าคนเราจะแสดงละครหลอกดวงกันได้ถึงขนาดนี้... เคยเห็นแต่ในนิยาย... แต่ฉันกลับต้องมาเจอในชีวิตจริง

(โปรดติดตามตอนต่อไปในฉบับหน้า)

อิตาลี ตอนท่อนี้...ตกหลุมรักอีกครั้งในวันที่ฟ้าอำพัน ณ ทะเลสาบออร์ตา
Falling in love with lago d' orta ...the most romantic of Italian Lakes

มีเพื่อนคนหนึ่งบอกฉันว่าถ้ารักจะเที่ยวอย่าไปกลัวฟ้ากลัวฝน หากใจมุ่งจะไปไม่ว่าในบรรยากาศใดๆ ก็จะได้เห็นความงาม กว่าฉันจะได้พิสูจน์คำพูดนี้ก็ใช้เวลานานทีเดียว เที่ยวท่ามกลางสายฝนคงไม่ใช่ความฝันของใครหลายๆ คนแน่ๆ แต่ถ้าได้ไปเห็นทะเลสาบเล็กๆ ที่แสนจะโรแมนติกแห่งนี้ อาจจะเปลี่ยนใจยอมมุงมือหวานใจเดินเที่ยวท่ามกลางสายฝนก็เป็นได้

ลาโก ดอร์ตา (Lago d' Orta) หรือ Ortasee หรือทะเลสาบออร์ตา เป็นทะเลสาบเล็กๆ ของจังหวัด Novara ในแคว้น Piedmont ตอนเหนือของอิตาลี ติดกับประเทศเพื่อนบ้านสวิตเซอร์แลนด์ ทะเลสาบจิ๋วๆ แห่งนี้กว้างเพียง 2.5 กิโลเมตร และยาว 13.4 กิโลเมตรเท่านั้น มีเกาะเล็กๆ กลางทะเลสาบที่ชื่อว่า Isola San Giulio เป็นเกาะที่มีประวัติเกี่ยวข้องกับศาสนาคริสต์มายาวนาน ตั้งชื่อตามนักบวชขลุ่ยแห่งโนวารา (Julius of Novara) ซึ่งมีชีวิตอยู่ในช่วงศตวรรษที่ 4 สิ่งก่อสร้างอันยิ่งใหญ่บนเกาะคือ Basilica of Saint Giulio โบสถ์นิกายโรมันคาทอลิกเป็นสถาปัตยกรรมโรมานเนสก์ มีสิ่งที่น่าสนใจใน Basilika คือธรรมมาสน์อันล้ำค่าที่สร้างด้วยหินอ่อนอิตาลีสีดำ มีภาพเขียนบนฝาผนังเก่าแก่ The Basilica's frescoes ในห้องลับใต้ดินมีศพสวมหน้ากากทองในโลงแก้วของ San Giulio ผู้ก่อสร้างโบสถ์แห่งนี้และบนเกาะนี้ยังถือเป็นเกาะแห่งลัทธิอันยิ่งใหญ่ของศาสนาคริสต์อีกด้วย ในชอกตึกเก่าอันงดงามและสวนสวยๆ บนทางเดินแคบๆ นั้นสามารถเดินชมเกาะได้รอบเกาะในเวลาอันสั้น ทุกๆ เดือนมิถุนายนบนเกาะจะมีเทศกาลดนตรีโบราณ และทุกวันอาทิตย์ในเดือนพฤศจิกายนจะมีเปียโนคอนเสิร์ต การข้ามไปเที่ยวเกาะสามารถนั่งเรือจากฝั่ง Orta San Giulio มีเรือสาธารณะบริการตลอด ระยะทางจากฝั่งถึงเกาะไกลราวๆ ไม่เกิน 400 เมตร ฝั่ง Orta San Giulio นั้นก็งดงามไม่แพ้

บนเกาะ เมืองเก่าที่เต็มไปด้วยตึกงามสถาปัตยกรรมเรอเนซองส์ และบาร็อก ระหว่างทางเดินแคบๆ อันเป็นเอกลักษณ์มีร้านรวงให้เดินชม และเลือกซื้อข้าวของอันเลื่องชื่อของอิตาลี อาทิอาหารเส้นๆทั้งหลาย ไปจนถึงเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เสื้อผ้า ของที่ระลึก ร้านอาหาร ศูนย์กลางของ Orta San Giulio คือ Piazza Motta ตั้งแต่ปี ค.ศ 1228 เป็นต้นมาทุกๆ วันพุธที่นี่จะมีตลาดกลางแจ้ง อีกด้านหนึ่งจะเป็นศาลาว่าการเมืองเก่า ปัจจุบันคือ Palazotto della Comunità ในบริเวณใกล้เคียงกันถัดไปด้านบนเนินจะเป็นโบสถ์เก่า Santa Maria Assunta ที่สร้างมาตั้งแต่ปี ค.ศ 1485

บรรยากาศรอบๆ ทะเลสาบนิ่งงดงามราวกับภาพวาด แม้ฝนจะพำ ฟ้าจะฉ่ำฝน ร่องเท้าจะเปียกปอนแต่ได้ร่มแคบๆ กับมือประสานมือก็ทำให้หัวใจอุ่นชาน ต่อให้ฝนตก กระหนักก็ไม่ทำให้หนาวสั่น ความงามท่ามกลางสายฝนมันเป็นเสน่ห์เอง

คำแนะนำ

- จะไปเที่ยวออร์ทาวันหยุดควรจองที่พักล่วงหน้า โรงแรมใกล้ๆ Orta San Giulio ราคาจะแพง หากออกมานอกเมืองนอนราคาจะย่อมเยาว์กว่าที่พักช่วงก่อนเข้าฤดูท่องเที่ยวจะอยู่ราวๆ 90-150 ยูโรต่อห้องรวมอาหารเช้าแบบง่าย ๆ สไตล์อิตาเลียน คือกาแฟ ชา ขนมปัง แยม น้ำผลไม้
- พระอาทิตย์ตกทะเลสาบยามเย็นสวยมากๆ หากนอนชมบนเตียงจากระเบียงห้องพัก
- หากจะหาร้านอาหารอร่อยๆ ให้ถามจากคนท้องถิ่นที่ร้านอาหารที่นึกคือนั่งโต๊ะ เหมือนที่อื่นๆ ในอิตาลี

เชื่อกันอย่างไร ไม่ให้ตกต่ำ โดย พระไพศาล วิสาโล

แพทย์ผู้หนึ่งล้มป่วยด้วยโรคมะเร็ง เยียวยารักษาเพียงใดก็ไม่เป็นผล อาการทรุดหนักจนต้องใช้เครื่องช่วยชีวิต มิตรสหายหลายคนจึงหันไปพึ่งพาสังคักดีศีลธรรมและผู้มีพลังจิต ร่ำลือว่าที่ไหนมีคนแก้กรรมได้ ก็เข้าไปหาหมด

คำตอบที่ได้รับจาก “ผู้รู้” คนหนึ่งก็คือ สาเหตุที่หมอนานนี้ป่วยหนักก็เพราะไปริเริ่มและผลักดันให้มีโครงการ ๓๐ บาตรรักษาทุกโรคทั่วประเทศ ทำให้คนไข้นับล้านคนที่ถึงคราวจะต้องตายเพราะทำกรรมเลวในอดีต กลับมีชีวิตรอด เจ้ากรรมนายเวรจึงไม่พอใจ ผลร้ายจึงมาตกที่หมอนานนี้ กล่าวอีกนัยหนึ่ง หมอนานนี้ต้องชดใช้กรรมที่ไปมีส่วนช่วยให้คนที่สมควรตายกลับไม่ตาย

แม้ จะอ้างอิงกฎแห่งกรรมที่คนไทยคุ้นหูมานาน แต่คำอธิบายดังกล่าวมีนัยยะแตกต่างจากที่เคยได้ยินกันมา ที่नावิดก็คือนั่นมีคนที่เชื่อคำอธิบายแบบนี้มากขึ้นเรื่อยๆ เราเคยได้ยินมาว่า “ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว” ใคร ที่เบียดเบียนหรือทำร้ายผู้อื่น ย่อมได้รับผลร้ายจากกรรมนั้น แต่คำอธิบายข้างต้นกำลังบอกว่า ทำดีอาจได้ชั่ว การช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์ที่ทุกข์ยากนั้นสามารถก่อผลร้ายต่อตนเองจนถึงตายได้

ถ้า คนไทยเชื่อคำอธิบายแบบนี้กันแพร่หลาย เราคงนึกได้ไม่ยากว่าจะเกิดอะไรตามมา คนไทยจะอยู่กันแบบตัวใครตัวมันมากขึ้น มีน้ำใจหรือเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ลดลง ผู้คนจะพากันนิ่งดูตายเมื่อเห็นคนทุกข์ยากต่อหน้าต่อตา

คำอธิบายจาก “ผู้รู้” ข้างต้นให้เหตุผลว่า คนป่วยคนเจ็บทั้งหลายสมควรรับเคราะห์ (หรือวิบาก) จากกรรมที่ตนก่อขึ้น การไปช่วยเขาให้รอดตาย คือการไปแทรกแซงกฎแห่งกรรม ดังนั้นผู้ช่วยเหลือจึงต้องรับเคราะห์จากเจ้ากรรมนายเวรแทน ถ้าเชื่อคำอธิบายเช่นนี้ ชาวพุทธก็ไม่ควรเป็นหมอหรือพยาบาล เพราะนอกจากจะเป็นการแทรกแซงกฎแห่งกรรมแล้ว ยังทำให้ตนเสี่ยงต่อการถูกทำร้ายจากเจ้ากรรมนายเวร (ของผู้ป่วย) ก็ขนาดไม่ได้ช่วยชีวิตคนป่วยโดยตรง แแค่ช่วยโดยอ้อมด้วยการผลักดันโครงการ ๓๐ บาตร ยังได้รับเคราะห์ถึงตาย หากช่วยชีวิตคนป่วยโดยตรง วันแล้ววันเล่า นานเป็นปีๆ แล้วจะแคล้วคลาดจากมหันตภัยได้อย่างไร

ที่จริงไม่ใช่แต่อาชีพหมอและพยาบาลเท่านั้น อาชีพอื่นๆ ที่มีส่วนช่วยเพื่อนมนุษย์จากความทุกข์ยาก เช่น ความยากจน ความพิการ หรือช่วยเหลือเด็กที่ถูกทิ้ง ก็ไม่สมควรทำทั้งสิ้นด้วยเหตุผลเดียวกันคือไปแทรกแซงกฎแห่งกรรม หรือขัดขวางไม่ให้วิบากกรรมตกถึงคนเหล่านั้นเต็มๆ ในทำนองเดียวกันเมื่อเห็นคนจนน้ำ หรือถูกรถชนเจียนตาย ก็ไม่ควรช่วยเหลือเขา เพราะจะทำให้เจ้ากรรมนายเวรขัดเคืองหรือพิโรธ ทางที่ถูกคือควรปล่อยให้เขาตายไป ถือว่าเป็น “กรรมของสัตว์”

มองให้ใกล้ตัวเข้ามา หากพ่อแม่ญาติพี่น้องลูกหลานหรือมิตรสหายป่วยหนัก เราก็ไม่ควรไปช่วยเช่นกัน เพราะ “กรรมใครกรรมมัน” ไม่จำเป็นต้องบรรยายว่าเมืองไทยจะมีสภาพอย่างไร หากชาวพุทธเชื่อกฎแห่งกรรมแบบนี้ อันที่จริงกฎแห่งกรรมนั้นน่าจะช่วยให้เราชวนชวนทำความดี หรือไม่บุญกลัวบาป เพราะหากทำความชั่วหรือทำบาปแล้วจะส่งผลเสียต่อตนเอง แต่ทุกวันนี้มีความเข้าใจคลาดเคลื่อนมากเกี่ยวกับกฎแห่งกรรม จึงกลายเป็นว่า นอกจากจะยอมมือเท้าไม่ทำอะไร เพราะเข้าใจว่าทุกอย่างที่เกิดขึ้นกับตนไม่ว่าสุขหรือทุกข์ ดีหรือร้าย ล้วนเป็นผลจากกรรมเก่าแต่ชาติก่อนแล้ว ยังไม่คิดที่จะทำความดีหรือช่วยเหลือผู้อื่นที่ตกทุกข์ได้ยาก เพราะกลัวว่าจะไปแทรกแซงกฎแห่งกรรม หรือขัดขวางเจ้ากรรมนายเวร แต่เราลืมไปแล้วหรือว่าการปล่อยให้เพื่อน มนุษย์ (หรือสัตว์) ประสบทุกข์ต่อหน้าต่อตาทั้งๆ ที่เราสามารถจะช่วยเหลือได้ แท้ที่จริงก็คือการทำบาปหรือสร้างอกุศลให้แก่ตนเอง ในขณะที่เราสำคัญผิดว่ากำลังปล่อยให้เขาชดใช้กรรมเก่านั้น ตัวเราเองกำลังสร้างกรรมใหม่ที่เป็นบาปไปแล้วโดยไม่รู้ตัว

จะว่าไปแล้วทุกวันนี้ชาวพุทธจำนวนไม่น้อยกลัวบาปกรรม น้อยกว่ากลัว “เจ้ากรรมนายเวร” เสียอีก เจ้ากรรมนายเวรในความคิดของเขาเป็นเสมือนสิ่งลึกลับที่มีพลังอำนาจ สามารถทำให้เกิดเคราะห์ร้ายได้ หากเทวดาคือสิ่งที่สามารถดลบันดาลให้เราประสบสิ่งที่พึงปรารถนาในชีวิต เจ้ากรรมนายเวรก็คือสิ่งที่มีอำนาจในทางตรงข้าม แต่เดิมนั้นเข้าใจกันว่าเจ้ากรรมนายเวรคือผู้เคยมีกรรมมีเวรต่อกันในชาติ ก่อน “กรรม” ในที่นี้หมายถึง “บาปกรรม” หรือ “กรรมชั่ว” ใน ฝ่ายเราที่กระทำต่อเขาในอดีตชาติ ความเคียดแค้นพยาบาทของเจ้ากรรมนายเวรอาจส่งผลร้ายตามมาถึงเราในชาตินี้ได้ เจ้ากรรมนายเวรจะมีจริงหรือไม่ ยากที่เราจะรู้ได้ แต่อย่างน้อยความเชื่อเช่นนี้ทำให้เราไม่กล้าที่จะเบียดเบียนหรือทำร้ายใคร ด้วยกลัวว่าเขาจะกลายเป็นเจ้ากรรมนายเวรของเราในชาตินี้หรือชาติหน้า เวลาทำบุญก็อดไม่ได้ที่จะอุทิศไปให้เจ้ากรรมนายเวรทั้งหลาย ซึ่งก็ไม่ใช่เรื่องเสียหายหากจะทำ

แต่ เดียวนี้ผู้คนไม่ได้กลัวเจ้ากรรมนายเวรของตนเท่านั้น หากยังกลัวเจ้ากรรมนายเวรของคนอื่นด้วย จนกระทั่งไม่กล้าไปทำดีกับใคร ด้วยคิดว่าเจ้ากรรมนายเวรของเขาจะโกรธแค้นเอา ภาพของเจ้ากรรมนายเวรทุกวันนี้จึงไม่ต่างจาก “อำนาจมืด” ที่ กำลังไล่ล่าเล่นงานใครสักคนด้วยความอาฆาตพยาบาท ดังนั้นเราจึงไม่ควรไปช่วยเขา เพราะจะโดนอำนาจมืดนั้นเล่นงานไปด้วย ทำนองเดียวกับที่เราไม่ควรยื่นมือไปช่วยเหลือคนที่กำลังถูกนักเลงรุมทำร้าย เพราะเราอาจโดนลูกหลงไปด้วย

นี่ไม่ใช่กฎแห่งกรรมที่พระพุทธเจ้าตรัสสอน เพราะการช่วยเหลือผู้ที่ตกทุกข์ได้ยากนั้น หากทำด้วยเมตตาจิต ย่อมเป็นกรรมดี แต่จะช่วยเหลือได้มากหรือน้อยเพียงใด ขึ้นอยู่กับเหตุปัจจัยต่างๆ มากมาย (ซึ่ง อาจรวมถึงกรรมเก่าด้วย แต่ไม่ใช่แค่นั้น ต่อเมื่อทำอะไรไม่ได้จึงค่อยวางใจเป็นอุเบกขา) การกระทำเช่นนั้นไม่ถึงว่าเป็นการแทรกแซงกฎแห่งกรรม แต่เป็นการสร้างกรรมใหม่ซึ่งอาจผ่อนร้ายให้กลายเป็นดีหรือไม่ก็ได้ ขึ้นอยู่กับกำลังของกรรมใหม่นั้น รวมถึงกรรมเก่าที่เกี่ยวข้อง พุทธศาสนาเห็นว่าเราควรรู้จักกฎแห่งกรรม มิใช่เพื่อปล่อยให้ตัวเองประหนึ่งสวะที่ลอย

ไปตามกระแส (หรือ “แล้วแต่บุญแต่กรรม”) แต่ เพื่อใช้กฎนี้ให้เป็นประโยชน์ในการพัฒนาชีวิตให้เจริญงอกงาม เช่นเดียวกับที่เราต้องรู้จักธรรมชาติของกระแสและใช้มันให้เป็นประโยชน์ ในการล่องเรือให้ถึงจุดหมายปลายทาง โดยไม่เกยตื้นหรือชนเกาะแก่งเสียก่อน การ คัดท้ายหรือคุมหางเสือเพื่อให้เรือแล่นไปในทิศทางที่ต้องการ มิใช่การแทรกแซงหรือฝืนกระแสน้ำอันใด การกำกับและประดับประดาชีวิตจิตใจให้ทำแต่กรรมดีและมีน้ำใจต่อเพื่อนมนุษย์ ก็ไม่ถือว่าแทรกแซงกระแสกรรมอันนั้น

กฎ แห่งกรรมหากเขาใจถูกต้องยอมส่งเสริมให้คนทำดี มีน้ำใจต่อกัน แต่หากเข้าใจคลาดเคลื่อนก็สามารถส่งเสริมความเห็นแก่ตัวได้ คงไม่ใช่เรื่องบังเอิญที่การเข้าใจกฎแห่งกรรมในแง่ดังกล่าวเกิดขึ้นในยุคที่ ผู้คนอยู่แบบตัวใครตัวมัน ชนิดเมื่อใครยวสาวได้สาวเอา การมีค่านิยมดังกล่าวย่นพื้นอยู่ก่อนแล้ว (จะเป็นเพราะอิทธิพลของลัทธิทุนนิยมหรือบริโภคนิยมก็แล้วแต่) ทำให้เราตีความกฎแห่งกรรมไปในทางที่สนับสนุนความเห็นแก่ตัว จนพร้อมจะใจจัดใจดำต่อเพื่อนมนุษย์หรือสัตว์โลกที่ทุกข์ยากได้ไม่ยาก

อีก ประเด็นหนึ่งที่นำกล่าวถึง คือความเข้าใจว่าโรคร้ายไข้เจ็บนั้นเป็นผลมาจากอำนาจของเจ้ากรรมนายเวร รากเหง้าของความคิดนี้ก็คือความเชื่อที่ทุกอย่างที่เกิดขึ้นกับเราเป็น เพราะกรรมในอดีตชาติ พุทธศาสนายอมรับกรรมเก่าในอดีตชาติก็จริง แต่ก็ไม่ได้ถึงกับเหมารวมว่าสิ่งต่างๆ ที่เรากำลังประสบอยู่ ไม่ว่าจะสุขหรือทุกข์ ดีหรือร้าย ล้วนเป็นเพราะกรรมที่ได้ทำไว้ในปางก่อน ตรงกันข้ามพระพุทธองค์ถึงกับตรัสอย่างชัดเจนว่า ๑ ใน ๓ ของลัทธินอกพุทธศาสนา คือความเชื่อที่ทุกอย่างเป็นเพราะกรรมเก่า

ทุกอย่าง ที่เกิดขึ้นกับเราเป็นไปตามกฎแห่งเหตุและผลก็จริง แต่กฎแห่งเหตุและผลนั้นไม่ได้หมายถึงกฎแห่งกรรมอย่างเดียว ยังมีกฎอื่นๆ อีกที่ส่งผลต่อชีวิตความเป็นอยู่ของเรา เช่น พีชนิยาม (กฎเกี่ยวกับพีชพันธุ์หรือชีววิทยา) และอุตุนิยม (กฎ เกี่ยวกับสภาพแวดล้อมและดินฟ้าอากาศ) เป็นต้น ความเจ็บป่วยจึงไม่ได้เป็นเพราะกรรมเก่าอย่างเดียว แต่ยังสามารถเกิดจากสาเหตุอื่นๆ ได้อีกมากมาย ดังพระสารีบุตรเคยจำแนกว่า สมุฏฐานของโรคนั้นมีมากมาย อาทิ ดี เสมหะ ลม ฤดูแปรปรวน การบริหารไม่สม่ำเสมอ ความเพียรเกินกำลัง ผลกรรม ความหนาว ความร้อน ความหิว ความกระหาย ฯลฯ

ทุกวันนี้คนส่วนใหญ่มีความคิดเกี่ยวกับกรรมเก่าอย่างสุดโต่ง หากไม่อยู่ในฝ่ายแรกคือปฏิเสธกรรมเก่าอย่างสิ้นเชิง ก็ อยู่ในฝ่ายที่สองคือ เชื่อแต่กรรมเก่า จนมองข้ามกรรมปัจจุบัน บังใจเชื่อว่าความทุกข์ที่เกิดขึ้นเป็นเพราะกรรมเก่า คนกลุ่มหลังนี้หากไม่มองมือเองเทาก็มหัน “รับกรรม” ก็คิดแต่จะ “แก้กรรม” สถานเดียว แต่ไม่ชวนขยายที่จะสร้างกรรมใหม่ที่ดีงามขึ้นมา หรือเปลี่ยนเคราะห์ให้เป็นประโยชน์ เช่น เป็นเครื่องเตือนใจให้ตระหนักถึงความไม่เที่ยงของชีวิต หรือกระตุ้นให้เกิดความไม่ประมาท เร่งทำความดีงามขณะที่ยังมีเวลาและกำลังวังชาอยู่

ข้อ ที่พึงตระหนักก็คือ ผลของกรรมหรือกรรมวิบากนั้นเป็นเรื่องที่ซับซ้อน เพราะนอกจากกรรมจะมีหลายชนิด (เช่น มีความแรงในการให้ผลต่างกัน เวลาให้ผลต่างกัน) แล้ว คนแต่ละคนยังทำกรรมมากมายหลายอย่างในเวลาที่แตกต่างกัน (ทั้งในชาตินี้และชาติก่อน) ดังนั้นจึงยากที่จะบอกได้ว่า เมื่อทำกรรมอย่างหนึ่งอย่างใดแล้ว จะต้องได้รับผลอย่างไร ในเวลานั้นๆ หรือสาเหตุที่เป็นอย่างนี้เพราะทำกรรมอย่างนั้นๆ เมื่อนั้นเมื่อนี้ ดังพระ พุทธองค์เคยตรัสว่า คนที่มักฆ่าสัตว์ ลักทรัพย์ หรือผิดศีล ทั้งยังเป็นมีจฉาภิภูมิจนในโลกนี้ เมื่อตายแล้วเชื่อว่าจะไปรอกสถานเดียวที่ไปสวรรค์ก็มี เพราะเหตุ ๓ ประการคือ เคยทำกรรมดีไว้ (ในชาติ) ก่อน หรือทำความดีภายหลัง หรือมีสัมมาภิภูมิจนในเวลาจะตาย ใน ทำนองเดียวกันคนที่ไม่ผิดศีล เป็นสัมมาภิภูมิจนในโลกนี้ ตายแล้วไปรอกก็มี เพราะเคยทำบาปกรรมไว้ (ในชาติ) ก่อน หรือทำบาปกรรมในภายหลัง หรือมีมีจฉาภิภูมิจนในเวลาตาย

ด้วยเหตุนี้จึงมีแต่เดียรถีย์อย่างนิครนถ์นาฏบุตรเท่านั้นที่ประกาศแบบ “พ้นจง” ว่า “ผู้ ฆ่าสัตว์ทั้งหมดต้องไปอบาย ตกนรก ผู้ลักทรัพย์ทั้งหมดต้องไปอบาย ตกนรก ผู้ประทุष्टิผิดในกามทั้งหมดต้องไปอบาย ตกนรก ผู้พูดเท็จทั้งหมดต้องไปอบาย ตกนรก”

เนื่องจากกระบวนการให้ผลของกรรมเป็นเรื่องที่ละเอียดซับซ้อนมาก จึงยากที่จะคิดหรือแยกแยะให้เห็นแจ่มแจ้ง ว่าอันใดเป็นผลของกรรมใด พระพุทธองค์จึงตรัสว่ากรรมวิบากนั้นเป็น “อจินไตย” กล่าว คือเป็นสิ่งไม่พึงคิด เพราะพันวิสัยของความคิด ต่อเมื่อบรรลुरुธรรมชั้นสูง มีกรรมวิปากญาณดังพระพุทธองค์ จึงสามารถล่วงรู้ผลของกรรมได้

ดังนั้นผู้ใดก็ตามที่บอกว่าตนสามารถหยั่งรู้ได้ว่าใครเป็นอย่างนั้นๆ เพราะทำกรรมอย่างนั้นๆ ในชาติที่แล้ว จึงสมควรที่จะถูกตั้งข้อสงสัยไว้ก่อนว่าจริงแน่หรือ ยิ่งถ้าบอกว่าวิธี “แก้กรรม” ด้วยแล้ว ก็แสดงว่าเขากำลังสอนลัทธินอกพุทธศาสนา เพราะกรรม ในอดีตนั้น ไม่มีใครสามารถแก้ไขได้ มีแต่บรรพเทผลกรรมด้วยการทำกรรมดีในปัจจุบัน หรือนำผลกรรมนั้นมาใช้ให้เป็นประโยชน์ในทางธรรม คือเป็นเครื่องเตือนใจให้ทำความดี ตั้งอยู่ในความไม่ประมาท

คนเราไม่ได้เกิดมาเพื่อ “ใช้กรรม” เท่านั้น ที่สำคัญกว่านั้นคือ “พัฒนากรรม” ได้แก่ การสร้างกรรมใหม่ที่เป็นกุศลอย่างไม่หยุดหย่อน ตราบใดที่ยังไม่หมดลม เราก็ยังสามารถสร้างกรรมใหม่ที่ดีงามได้เสมอ แม้ในยามป่วยไข้ ถึงจะทำประโยชน์ท่านได้ไม่เต็มที่ แต่ก็ยังสามารถทำประโยชน์ตนได้ อย่างน้อยก็ด้วยการน้อมใจเป็นกุศล เจริญเมตตาจิต ใครครวญธรรมจากความเจ็บป่วย หรือปล่อยวางความยึดติดถือมั่นทั้งปวง

กฎ แห่งกรรมนั้น หากเข้าใจถูกต้อง ชีวิตก็มีแต่ความเจริญงอกงาม แต่หากเข้าใจผิดพลาดแล้ว ไม่เพียงจะนำพาชีวิตสู่ความเสื่อมถอยเท่านั้น หากยังอุตรังสังคมให้ตกต่ำลงด้วย.

Sala Thai

Thai Cuisine

Original thailändisches Restaurant
2x in Hamburg

**Brandsende 6,
20095 Hamburg
Tel. 040 / 33 50 09**

**Am Kaiserkai 1
(Grosser Grasbrook),
20457 HH - Hafencity
Tel. 040 / 32 39 09**

mit Schauküche

mit Sommerterrasse

Öffnungszeiten: täglich 12-24 Uhr,
Mo-Sa Mitagsmenüs 12-15 Uhr,
www.salathai.de

โปรดติดตามชม

รายการ **THAILAND MEDICAL HUB** สารคดีท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ เพื่อส่งเสริมและต่อยอดความมีศักยภาพของไทยในการเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวและการบำบัดรักษา เป็นรายการเผยแพร่ความรู้ด้านสุขภาพ โดยเน้นให้ประชาชนหลีกเลี่ยงการใช้จ่าย และรู้แนวทางในการดูแลสุขภาพแบบองค์รวม เพื่อให้ประชาชนไม่เจ็บป่วยโดยไม่จำเป็น กำหนดแพร่ภาพตั้งแต่เดือนเมษายน 2554 ถึงเดือนธันวาคม 2554

วัน เวลาออกอากาศ

ทุกวันอาทิตย์ เวลา 10.00-12.00 น. โดยประมาณ (เวลาประเทศไทย)

ทาง Thai TV Global NetWork (TGN)

ซึ่งเป็นสถานีในเครือสถานีโทรทัศน์กองทัพบก ช่อง 5 (ททบ.5)

ผลิตโดย บริษัท ชูแก้ว เคน โปรดักชั่น จำกัด

SUGAR-CANE PRODUCTION Co., LTD.

99/432 หมู่ 6 ต.คูคต อ.ลำลูกกา จ.ปทุมธานี 12130

99/432 Moo.6 Tumbol Khukot, Umpur Lumlukka,

Phatumtanee 12130

Tel. 0-2900-7941 Fax. 0-2900-7653

ZWEI GESICHTER DES ISAN

Das Leben in einer thailändischen Großfamilie

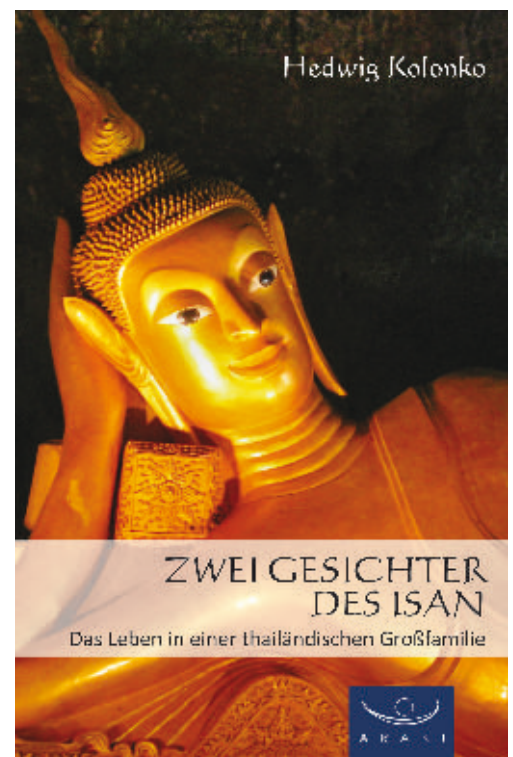
Waise und Halbwaise im Nordosten Thailands leben in einem für Reisende unsichtbaren Elend. Familien werden durch Auslandsjobs zerrissen, Prostituierte an den reichen Stränden des Südens lassen ihre Kinder bei überforderten Großeltern im Dorf zurück.

Jake und Tine, beides Deutsche, treffen sich in Thailand und wollen gemeinsam ein Kinderdorf bauen. Es gibt Rückschläge und Erfahrungen, die die Strukturen der thailändischen Gesellschaft auf dem Land entzaubern. Erst jetzt kann die Aufgabe in die Hand genommen werden.

Mit diesem Buch und der dazu passenden Slide-Show DVD will Hedwig Kolonko die Erfahrungen und die Sichtweise einer weißen Frau darstellen, die viele Ereignisse aus einem ganz anderen Blickwinkel sehen kann als ein Mann. Dieses Wissen, den richtigen Umgang mit der fremden Religion und einen Einblick in das Leben der anderen Kultur möchte sie dem Leser vermitteln.

Sowohl das Buch als auch die DVD möchten zur Finanzierung des Kinderdorfes beitragen.

Zu bestellen unter: lomphulat-childrenban@web.de oder www.araki.de

Kawiran Bannak Korkrock

Thailändisch Grundkurs
Thailändisch Grundkurs
 Peter Bann, Cornelia Korkrock
 Band 1 Grundstufe A1
 in Zusammenarbeit mit
 Peter Bann, Cornelia Korkrock

Neues Buch 2011 Thailändisch Grundkurs
 Band 1 Grundstufe A1 von Kawiran Korkrock
 Einzelheit - Bestellung: www.thaisprache.de
ใหม่สุด แบบเรียนเล่มแรกของประเทศไทย 2011
 .เนื้อหาครบถ้วน .เหมาะสำหรับผู้ที่เรียนและ
 ผู้ฝึกภาษาชาวไทย
 สั่งซื้อฉบับงานไม้ที่ อ. นวรัตน์ จารวัฑฒ
 โทร 092414272800 www.wawan.org/online.de

www.hotelostseeblick.de

Tel: 0171-385-0730

ทะเลสวย น้ำใสสะอาด
 อากาศบริสุทธิ์กับวันหยุดพักผ่อน
 เชิญคุณและครอบครัวมาพักกับเรา
 กรุณาสำรองจองห้องพักล่วงหน้าที
 มิตร ศรีสังข์ 0171 385 0730

Sabai Sabai
 Thai Cuisine & Cocktails

Sabai Sabai Thai Cuisine
 Berliner Platz 1
 61476 Kronberg im Taunus
 Tel. 06173 974 888
 Mob. 0174 480 5384
www.sabai-kronberg.com

On-Thai Massage

On-Thai Massage
 Am Steinacker 20
 72555 Metzingen-Neuhausen
 Tel. & Fax: 07123/939550
 Mobil: 0151 16567493
on.thaimassage@hotmail.de
www.on-thaimassage.net

Noknoi.de
 Bücher, Musik, Filme und mehr!

ดูหนัง ฟังเพลง และ อ่าน
 หนังสือ คือเพื่อนคลายเหงา ใน
 ยามที่เราไกลบ้าน อย่างนี้ คิดถึง
 บ้าน คิดถึงนกันน้อยๆ

Information und Bestellung:
 www.noknoi.de
 06825 941285
noknoi@noknoi.de

Noknoi.de
 Bücher, Musik, Filme und mehr!

Car Spezial

รับซ่อมรถ ซ่อมและขายรถทุกชนิด
 ในราคาที่เหมาะสม

Peter Kern
 Carl-Benz-Str. 3
 78467 Konstanz
 Tel. 01715122433

Tischkunst und Genuss
 -Anfertigung von Tischdecken aus Mirliekeren
 -Obst- und Gemüseschnitzereien
 -Blumenkunst aus Stoffe
 -Individuelle Tischdekorationen für alle Feiern
 -Thailändische Küche und Süßigkeiten

Kontakt:
 Frau Suphawadee Müller
 Tel. 09123-993373, 01 82-29718988
 Frau Phuangtong Zimmermann
 Tel. 09192-1445, 01607310646

THAISTYLE

Alle 2 Monate einen Container mit Ware
Original aus Thailand

แหล่งรวมสินค้าTOPจำหน่ายปลีก-ส่ง
 สินค้าสำหรับร้านอาหาร อิมบิส
 ร้านขนาดแผนโบราณ สาระของตกแต่งบ้าน

ติดต่อได้ที่:
 Danas Thai Style Duisburger Str. 228 45478
 Mülheim an der Ruhr, Germany
 Tel. 02088 66302
 Handy: 017595426059
www.thaistyle.eu

ogel

ผลิตภัณฑ์อาหารเสริมจากสหรัฐอเมริกา
 มีคุณประโยชน์เพื่อสุขภาพแข็งแรง
 ติดต่อสอบถามได้ที่ 01525326388

“ดี - แมกกาซีน”

นิตยสารดี มีดี เพื่อคนไทย

ของขวัญสำหรับพี่น้องชาวไทยของคุณ เนื่องในวันขึ้นปีใหม่ วันเกิด วันแต่งงาน ฯลฯ

บัตรของขวัญเป็นสมาชิกนิตยสารดี - แมกกาซีน 1 ปี ราคาเพียง 20 ยูโร

ติดต่อขอซื้อบัตรของขวัญได้ที่

Bielefeld: ดร.พัทยา เรือนแก้ว **Tel. 0160 9865 2821**

Bodensee: อัญชัญ เอียร์ลิง **Tel. 0177 4954 640**

Frankfurt: โสภภาพร ดอร์ช **Tel. 0157 7472 6533**

E-Mail: pataya@d-magazine.de

E-Mail: aunchun@d-magazine.de

E-Mail: sopaporn@d-magazine.de

ติดต่อลงโฆษณา โทรฯ 0177 4954 640

www.d-magazine.de หรือ www.d-magazine.eu

ใบสมัครสมาชิกนิตยสารดี (D-Magazine)

ชื่อ (Vorname) นามสกุล (Nachname)

ที่อยู่ (Anschrift)

..... รหัสไปรษณีย์ (Postleitzahl)..... โทรศัพท์ (Telefon).....

ขอสมัครเป็นสมาชิกนิตยสารดี ประเภทสมาชิกรายปี ราคานิตยสาร 4 ฉบับ เริ่มตั้งแต่ ฉบับที่...../..... (เช่น 02/2010)

- สมาชิกในเยอรมนีและออสเตรีย ปีละ 20 ยูโร ราคารวมค่าส่ง
- สมาชิกในสวิตเซอร์แลนด์ ปีละ 35 ฟรังก์ ราคารวมค่าส่ง

พร้อมทั้งนี้ได้ โอนเงินค่าสมาชิกจำนวน ยูโร ผ่านธนาคาร Verwendungszweck: “D-Magazine”
ชื่อบัญชี THKKB e.V. , Volksbank EG, Konto Nr. 47070201, BLZ 69061800

ชำระเงินสดในวันที่ จำนวน ยูโร
ลายเซ็น ผู้รับเงิน วันที่
ลายมือชื่อ ผู้สมัคร วันที่

* กรณีโอนผ่านธนาคาร กรุณาส่งหลักฐานการโอนเงินพร้อมใบสมัครไปที่
D-Magazine c/o Dr.Pataya Ruenkaew, Carl-von-Ossietzky-Str.21, D-33615 Bielefeld

ดี

D magazine

นิตยสารดี

www.d-magazine.de

www.d-magazine.eu

e-mail: info@d-magazine.de

ผู้ผลิต

สมาคมศิลปินวัฒนธรรมไทย เฮก้า - โบเคนเซ

Am Maisenbühl 28 C, 78333 Wahlwies-Stockach

โทรฯ 0177 4954 640

หัวหน้าบรรณาธิการ

ดร.พิทยา เรืองแก้ว

กองบรรณาธิการ

ดร.พิทยา เรืองแก้ว, วลาวัลย์ อัดเบรช, อัญชัญ เอี้ยวสิง
สวพร บัวแดง, โสภภาพ ทรัพย์, พนมสวรรณ เกริกสุวรรณชัย
สายสุดา พิไล

ผู้ร่วมงานในกองบรรณาธิการ

ดร.ปองใจ โรเซนเฟดท์, ออร์เน่ ไพฟเฟอร์, ซีซา บาร์ลัค,
ดร. กมลลักษณ์ มโนกุลอนันต์, ภัทธิดา หาญสกุล

พิสูจน์อักษร

พัชรี คาสปาร์-ซิกเคอร์มันน์

กราฟิก

ชลัช วรยรรยง

เว็บมาสเตอร์

เบญจมาศ คลิงเงอร์

การตลาดและโฆษณา

อัญชัญ เอี้ยวสิง, สายสุดา พิไล

โรงพิมพ์

Saxoprint GmbH, Digital- & Offsetdruckerei,

Enderstraße 94, 01277 Dresden

www.meindruckportal.de

สมัครเป็นสมาชิก ราคารวมค่าส่ง

สมาชิกรายปี 6 ฉบับ 4 เล่ม กำหนดออกทุกสามเดือน

สมาชิกในเยอรมนีและออสเตรีย ปีละ 20,00 ยูโร

สมาชิกในสวิตเซอร์แลนด์ ปีละ 35,00 ฟรังก์

สิ่งตีพิมพ์ในนิตยสาร "ดีมาก" สงวนลิขสิทธิ์ตามกฎหมาย
ไม่อนุญาตให้คัดลอกสิ่งตีพิมพ์ต่างๆและรูปภาพก่อนได้
รับอนุญาตจากผู้ผลิต

คัดลอกหรือพิมพ์ซ้ำบทความหรือรูปภาพที่เผยแพร่โดย
ผู้อื่นแล้ว กรุณาติดต่อเจ้าของบทความโดยตรง

Impressum

D- Magazine

www.d-magazine.de

www.d-magazine.eu

e-mail: info@d-magazine.de

Herausgeber

Thailändischer Kunst- und Kulturverein Hegau-Bodensee),

Am Maisenbühl 28 C, 78333 Wahlwies-Stockach

Tel 0177 4954 640

Chefredakteurin

Dr. Pataya Ruenkaew

Redaktion

Dr. Pataya Ruenkaew, Walawal Albrecht, Aunchun Hirling

Swapom Boudang, Sopapom Kurz, Pasamolwan Kergsuwan

Saisuda Pohl

Redaktionsmitarbeiter

Dr. Pongchai Rosenfedt, Oranee Pfeiffer, Isa Barlak,

Drs. Kamonlack Manokulan, Pattira Hansakul

Korrektor

Patcharee Kaspar-Sickermann

Grafiker

Chalat Worayanyong

Webmaster

Benjamas Klingler

Marketing und Werbungen

Aunchun Hirling, Saisuda Pohl

Druckerei

Saxoprint GmbH, Digital- & Offsetdruckerei,

Enderstraße 94, 01277 Dresden,

www.meindruckportal.de

Abonnement

"D-mag" erscheint vierteljährlich. Der Abonnement-Preis
inkl. Versand beträgt für den Bezug in Deutschland und
Österreich 20,00 Euro und in die Schweiz 35,00 SFR.

(Versandgebühr)

Vervielfältigung von Artikeln und Fotos ist nur mit
Genehmigung von dem Herausgeber erlaubt.

Vervielfältigung oder Nachdruck von bereits in einem
anderen Medien erschienenen Artikeln oder Fotos
wenden Sie sich bitte direkt an Autors.

05/03.2011

ISSN: 2190-636X

meindruckportal.de

... einfach.günstig.drucken!

ฉบับหน้า...พบกับ

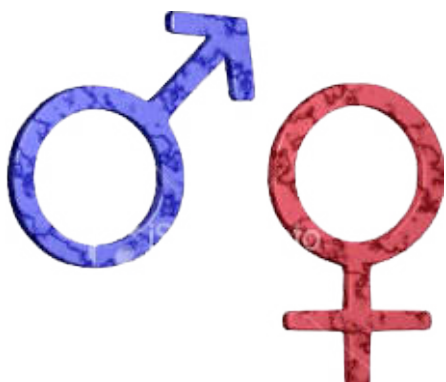
๑๕๐ ปี

ความสัมพันธ์ไทย-เยอรมัน

บทความพิเศษจากส่วนราชการไทย-เยอรมัน
และชุมชนชาวไทย-เยอรมัน เนื่องในโอกาส
ครบรอบปีที่ 150 แห่งความสัมพันธ์ระหว่าง
ประเทศไทยและประเทศเยอรมนี

สุขภาพ

การที่ผู้หญิงถูกตัดมดลูกหรือถูกตัดรังไข่ไม่ว่า
จะเกิดจากสาเหตุใดก็ตาม ทำให้ผู้หญิงเป็น
ทุกข์กังวลว่า อาจทำให้อารมณ์เพศของพวกเขา
เหือดหายไปด้วยจริงหรือเท็จ อย่างไร รศ.นพ.
วิชัย เต็มรุ่งเรืองเลิศ จากภาควิชาสูติศาสตร์-
นรีเวชวิทยา คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย จะมาไขข้อข้องใจในนิตยสารดี
๖ ให้ผู้อ่านทราบ อย่าลืมติดตามนะคะ

DIY by Nong (ตอนที่สอง)

ต่อยอดการทำ decoupage ในฉบับหน้า คุณ
หนองแนะนำการทำกระเป๋าสวยๆเก๋ๆ ทำไม่
ยากเลย รออ่านกันนะคะ

กฎหมาย

สิทธิและผลแห่งกฎหมายเนื่องจากการเสียชีวิต

สักวันหนึ่งเราอาจจะเกี่ยวข้องกับดำเนินการ
ช่วยเหลือในการยื่นคำร้องขอใบมรณบัตรใน
ต่างประเทศก็เป็นได้ ดังนั้นนิตยสารดีจึงเห็น
ความสำคัญของข้อมูลและเอกสารต่างๆที่พึง
รู้ อาทิเช่น ขั้นตอนในการกับสถานที่ราชการ
และองค์กรต่างๆ ในกรณีที่มีชาวเยอรมัน
เสียชีวิต ภรรยาชาวไทยมีหน้าที่อย่างไรและ
จะได้รับสิทธิหน้าที่รวมถึงผลติดตามมาอะไร
บ้าง ลูกๆมีสิทธิอะไรบ้าง เป็นต้น

A STAR ALLIANCE MEMBER

50th
ANNIVERSARY
1960-2010

Fliegen Sie mit Thai Airways *smooth as silk* zu den schönsten Destinationen Asiens, Australiens und Neuseelands.

 THAI

Ausgezeichnet mit dem „Go Asia Award 2010“ als Beste Airline Asiens.

www.thaiair.de